

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FEYHAN SOFRASI

FEYHAN GÜVER

LeMan
YAYINCILIK

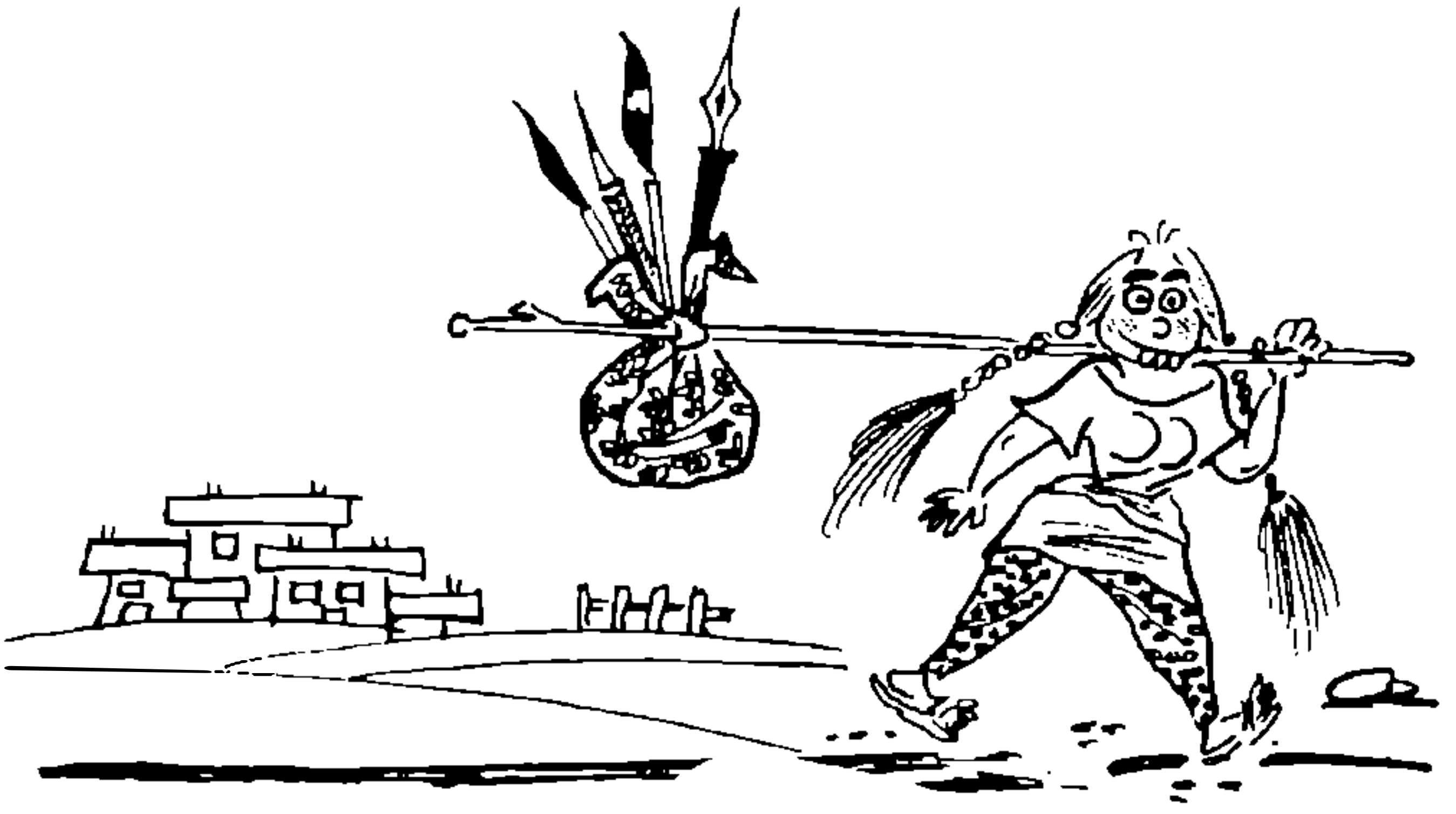
ÖNSÖZ

.....

*daha güneşler doğmadan
kör karanlık...*

*aklının kenarlarına
çalar saatler bırakıp
bırakıp... kaçırıyorsun...*

.....

KÖY'den KENT'e Kişisel Bir Göç Hikâyesi

Sıcak sıcak dumanı tüten bir Haziran gününün öğleden sonrası köydeki tozlu sessizliği bir sineğin başımın üzerinde vızırdayıp bozması, üstüne üstlük horozun tepesinden yakaladığı tavuğun cırım cırım bağırması bardağı taşıran son damla oldu ve "**zank**" diye kararımı verdim... İstanbul'a taşınacaktım... Bu gürültüye daha fazla tahammül edemezdim...

Kararımı açıkladığımda annem anında yağmur kazanlarını boşalttı... "Ah kınalı kuzum!" (Ne kınalı ya!.. Ben kınalı değilim ki!.. Kadın haklıydı tabii... Folklorik olsun diye böyle ağıt yakıyordu... "Ah röfleli kuzum!" diyecek hali yoktu. Neyse, cümleyi baştan alıyorum... "Ah kınalı kuzuum! İstanbullar'a gidiyorsun ama, ya artiz olmadan geri dönersen ben herkeslerin yüzüne nasıl bakarım? Haydaa... İyi de anne ben İs-

tanbul'a artiz olmaya gitmiyorum ki, dedim. Benim amacım rejisör olmak... "Aman yavrum! Namızlı bir iş olsun da" diye fikrini beyan etti annem...

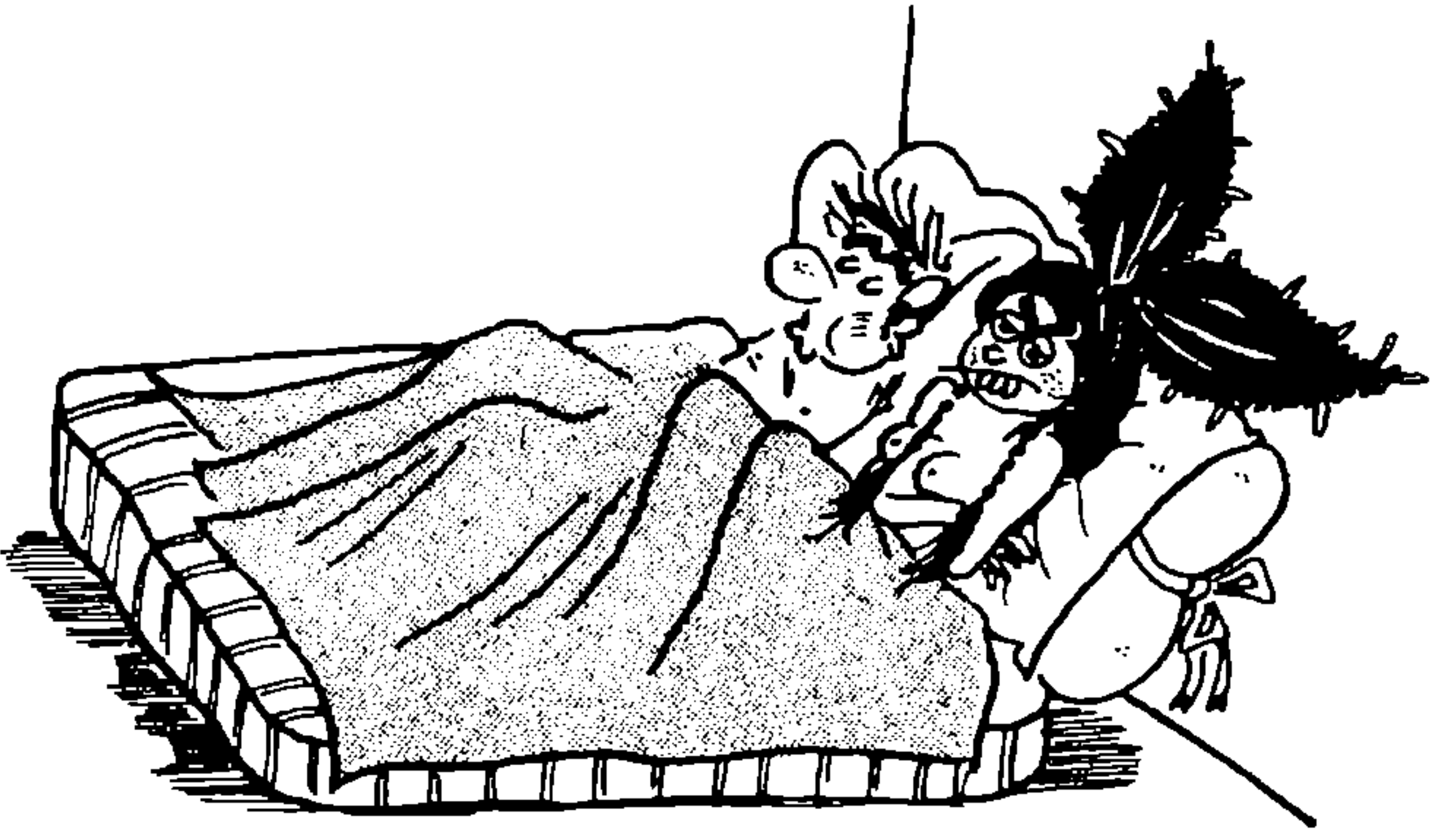
Birkaç parça eşyayı, anneannemin ördüğü çilek desenli çetiklerimi, yine anneannemin verdiği birkaç önemli öğüdü bohçama tikiştirip İstanbul'un yolunu tuttum... (Gördüm yakışıklıları muhtarın oğlunu unuttum.)

İstanbul'a geldiğimde ilk işim iş olsun diye "İş ve İşçi Bulma Kurumu"na gitmek oldu. Verilen formda hangi işleri yapabileceğim soruluyordu... Düşündüm... Ne iş yapabilirdim... Ne iş olsa yapardım abi... Örgü örerdim, dikiş dikerdim, nakış nakardım. Alimallah her iş gelirdi elimden. Ayırık otu temizlemede üstüme yoktu. Kalifiye elemandım yani. Eee... Yetiştirmiştim kendimi... Formu doldurup bıraktım... Tam kapıdan çıkacakken görevli arkamdan bağırdı, "Minibüslerde ve otobüslerde fordçulara figüranlık işi var ama, bilmem kabul eder misiniz?" Adamın espri anlayışına ve kirli sarı dişlerine kendimce pis bir bakış fırlatarak oradan uzaklaştım...

İstanbul'da yaşamamanın hele de yalnız bir genç kız için zor ve çetrefilli bir iş olduğu o an kafama dank etti... Öyle zordu ki deveye iğne oyası öğretmek, çocuk oynucağıydı. Bir simit alıp orada bir Akbank'a çöktüm... (Banka yani)... Pişmanlık çanları çalmaya başlamıştı bile... Hata mı etmiştim?.. Gelme miydim? Tüh, Allah kahretsin, insan kafasını toparlayıp doğru dürüst düşünemiyor ki!.. Buradaki gürültü köydekinden, ben diyeyim yüz, siz deyin ikiyüz katı fazlaydı... Cingilli Emine'nin oğlunun sünnet düğününde bile bu kadar gürültü olmamıştı... Tüü hata etmiştim... Bohça-

mı karıştırdım... Anneannemin verdiği öğütler hâlâ orada, sıcacık korkudan birbirlerine sokulmuş bir halde duruyorlardı... Birini alıp belki yardımcı olur diye dinledim. "Erken kalkan yol alır, erken evlenen döl alır" Cık... Bu benim durumuma uymuyordu. İkinci öğüdü de dinledim. "Kora üfleme benim güzel kızam, ciğerlerin morarır" gibi bir ihtarda bulunmuştu anneannem... Ah canım anneannem, bu öğütler burada bir işe yaramıyordu.

Anız yangınından çıkmış kadar kavruk bir oğlan çocuğu "Gazete" diye bağırarak geçti yanımdan... Gazete okumayı severdim... Eve giren hiçbir kesekâğıdı sağlam kalmamıştır... Büyük olur, okurken rüzgârda efildenir, okunması zor olur diye gazete yerine dergi aldım... "Limon"... Fesupanallah, Limon dergisi... Ağzım bir tuhaf ekşidi... Bizim köydekiler duysa bu isme götleriyle gülerlerdi valla... Rastgele bir sayfa açtım... Yazılar... Çöpten adamlar... Mmm!.. "Samimi İtiraf- lar"... Fatih Kaçan isminde bir oğlan yazıyordu... Mektup gibi bir şey... Mektup... Kafamda kırkbeş mumluk bir ampul yandı, söndü... "Lan Feyhan" dedim kendi kendime hitap ederek... "Köydeki kızların askerdeki yavuklularına az mı mektup yazdın kız!.. Bu oğlan yazıyorsa sen de yazabilirsin... Senin ondan neyin eksik?.. Tabii bazı eksiklikler ve fazlalıklar vardı ama, onlar anatomik ayrılıklar... Mühimsizdi... E, alfabeyi biliyordum... Kerrat cetvelini de ezberledim mi, bu iş tamamdı... Orada yazı yazmaya karar verdim.

Gülen Ayva – Ağlayan Nar

"İnsanlar konuşa konuşa hayvanlar koklaşa koklaşa" diyenler hiç iyi dememişler. Konuşan insanların ne kadar anlaştığı ortada.

Konuşarak anlaşmamak bir yana bir de "konuşturulmamak" var. Fakat yasaklar insanoğluna ve insan-kızına engel mi?.. Hayır!.. Bakınız ben bu hafta size konuşturulmayan kırsal kesim kadını ve kızlarının isteklerini anlatmak için buldukları ilginç yöntemlerden söz edeceğim. İster gülün, ister ağlayın.

Genç kızlar daha babalarının kapısında konuşma hakkına sahiptirler. Genç kız evlilik isteğini babışkosuna doğrudan söyleyemez. Bazı tavır (eda), hal ve hareketlerle belli eder. En etkili yöntem bulaşıkları yıkarken ev halkını rahatsız edecek biçimde gürültü çıkarmasıdır. Bazan bütün köy rahatsız olur herkes

bu sesi duymamak için wolkmen dinler. Eğer babış hâlâ durumu çakmamışsa kız bardak kırma, çatal bükme, tencere yeme gibi yasal haklara sahiptir. Bu yöntem en zalim babayı bile yola getirir. Artık eve kapkacak parası yetiştirmek zorlaşır. Bütçe sarsılır... Yelken düşer...

Diyelim ki kız everildi... (Dikkat, kız bu arada tek kelime laf etmemiştir) Çile bitti mi?.. Yook... Daha yumak yapılacak... Koca evinde de bu konuda kesin ve katı kurallar konmuştur. Kadınların kendilerinden bir yaş büyük erkeklerin yanında konuşması, oturması, esnemesi, nargile içmesi, herhangi bir ses çıkarması ('hick' gibi), gözkapaklarını kaç kez açıp kapayabileceği gerekli yasalarca belirlenmiş ve yasaklanmıştır. Kadın genellikle kocasıyla yalnız kalamadığı için yine isteğini bir takım tavır (eda), davranış ve hareketlerle anlatma yoluna gider. Bunun en yaygın şekli "**çember değıştirme**" yöntemidir. Kadın o geceki durumuna uygun çemberi başına takar. Çemberin ucundaki oylar ayrı ayrı anlam taşırlar. Bu oyaların anlamlarını öğrenmek için çiftler evlilik öncesi "Köy İşleri ve Tarım Bakanlığı"nce üç ay gibi bir süre kursa tâbi tutulurlar.

Oyaların isimleri ve anlamları şöyledir:

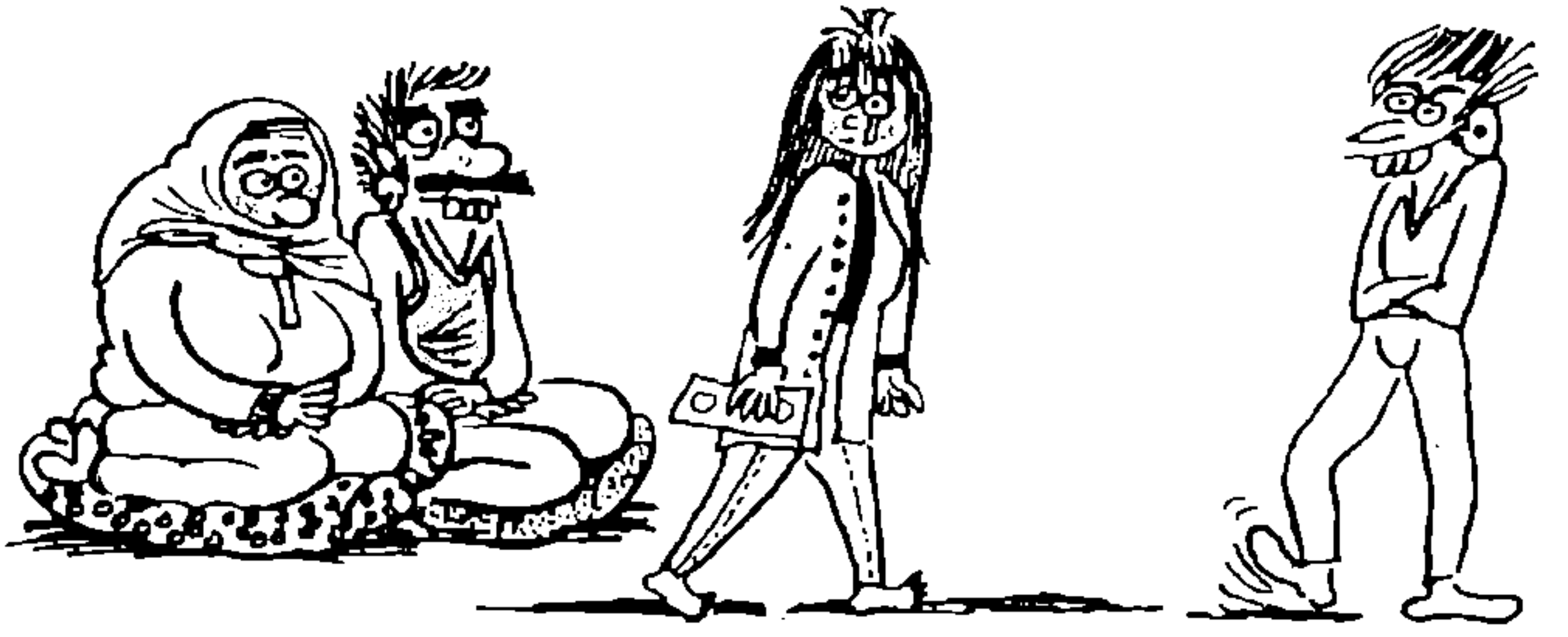
Dut Oyası: Kadın gece başına "dut oyalı" çemberi bağlamışsa bu şu anlama gelir; öyle azgın azgın bakma bütün gün bağda bahçede çalışmaktan canım çıkmış, kolumu kırırdatabak halim yok... Dut gibiyim.. Heveslenme... ('Bu gece olmaz hayatım' gibi bir şey.)

Kırmızı Karanfil Oyası: Muayyen günümdeyim... Gene heveslenme...

Çark-ı Felek İğne Oyası: Kazanı ateşe sürdüm... Heveslen...

Araya giricem açıklamalar için... Pardon... Çift odalarına çekildikten sonra kadın odada çember değiştirir. Diyeceksiniz ki artık yalnızlar sözle ifade etse ya... Edemez, utanır... Alışmamış garip... Evet... Kadın "**Pembe Düşler**" isimli çemberi takar... Bu "*Seni özledim hayatım*" anlamındadır. Üç dakika iki saniye sonra çember tekrar değişir. "**Mor İbibik**" oyalı çemberi başına bağlar. Bu da "*Lütfen sakın ol hiçbir şey anlamıyorum... işi oldu bittiye getirme*" gibi bir anlam taşır. Yedi saniye sonra "**Ağlayan Nar**" oyalı çember başındadır kadının. "*Ne oldu ki şimdi*" demektedir. Altı saniye sonra da (yani toplam üç dakika onbeş saniye de bu olaylar vuku buluyor) kadın "**Kara Kinda**" isimli kara bir çembere bürünür. Bu da üç aşağı beş yukarı şöyle bir şeydir... "*Kara bahtım kem talihim/Böyle olacağını ne bileyim/Bilse idim gelmezdim/Üç tencere yemezdim*" (Şimdi efendim söze çevirince anlam tam verilemiyor. Orjinali daha uygun tabii). Bu son çemberi koca görmez. Arkasını dönüp uyumuştur bile...

Yaa!.. Böyledir işte... **Ayva uyur nar ağlar. Asye karalar bağlar...**

ÖNEMLİ BİR KARAR

Bu kararı almak onun için hiç de kolay olmamıştı. Aslında uzun zamandan beri bunu düşünüyordu ama bütün mesele karar veremekteydi. Ağda yaparken kendini hazır hissedip hissetmediğini tekrar düşündü. Önemli, önemli olduğu kadar da hayatının akışını değiştirebilecek bir karardı çünkü bu.

Eskiden böyle şeylerin yalnızca filmlerde olduğunu düşünürdü ama arkadaşları ona bazı kızların bunu yaptığını anlatmıştı. İlk duyduğunda ağzı bir karış açık kalmışsa da zamanla bu fikre alışmıştı. Zaten akıllı bazı şeylere ermeye başlayınca yargıları kendiliğinden değişmişti.

Yatağına yattığı zaman yarın olacakları düşününce her tarafını bir alev in sardığını hissetti. Acaba yarın akşam yine bu yatakta yatarken neler düşünüyor olacaktı. Birden korkuya kapıldı. Hiç bu kadar endişelendiğini hatırlamıyordu. Nasıl bir duyguydu. Neler hissecekti. Fazla acemi davranmaktan korkuyordu. Aman canım! Her şeyin ilki vardı. Acaba aynı filmler-

deki gibi mi oluyordu... Yok. Aynısı olmazdı. Fon müziği yoktu bi kere. Elleri buz kesilmişti şimdi. Yatağının içinde iyice büzüldü. Yorganı kafasına çekti. Hem heyecan, hem korku bir aradaydı. Ya ailesi... Ailesi aklına gelince içi cız eti. Bilseler böyle bir şeye müsaade ederler miydi? Biricik kızları. Hele babası. Bir dediğini iki etmiş mişdi? Acaba ona söylese miydi? Cık. Dünyada söyleyemezdi. Hem nereden bileceklerdi. Alnına yazılmayacaktı ya!.. Sabaha karşı uyuya kaldı.

Sabah erkenden uyandığında babası daha işe gitmemişti. Babasını görünce bir an vazgeçmeyi düşündü. Ama inat etti. Evet, onları seviyordu ama hep onlar için yaşayamazdı ki! Onun da kendine ait bir hayatı olmalıydı. Oğlan aklına gelince bir tuhaf ürperdi. Evdekiler silikleşti. Onu seçmekle iyi etmişti. Hoş çocuktu doğrusu. Daha ilk gördüğünde kanı ısınmıştı. Günlerden cumaydı ve dışarıda nefis bir hava vardı. Babası işe gitmek, annesi de mahallede ölen birinin ruhuna kırkbir yasin okumak için evden çıkmışlardı.

İşte. Yalnızdı. Banyo yaparken yine kalbi deli gibi çarpmaya başlamıştı. Giyindi. Hazırlandı. Çantasına para koydu. Ne olur ne olmaz diye de fazladan bir on bin lira aldı yanına. Para şarttı. Ya yolda bir şey olursa. Kaza, maza. Allah korusundu!..

Kapıyı elleri titreyerek açtı. Üç kulhüvallahü bir elham okudu. Eşikten ilk önce sağ adımını atmaya özen göstererek dışarıya çıktı. Sokağın köşesine kadar gitti. Başı dönüyor, midesi bulanıyor, kulakları uğulduyordu. Yapamayacaktı. Geri döndü. Tekrar eve girdi. Banyoya gidip yüzüne soğuk su çarptı. Bir koltuğa oturup sakinleşti. Kendi kendine okkalı bir küfür savurdu. Bu kadar pısrık olmamalıydı. Rujunu tazele-

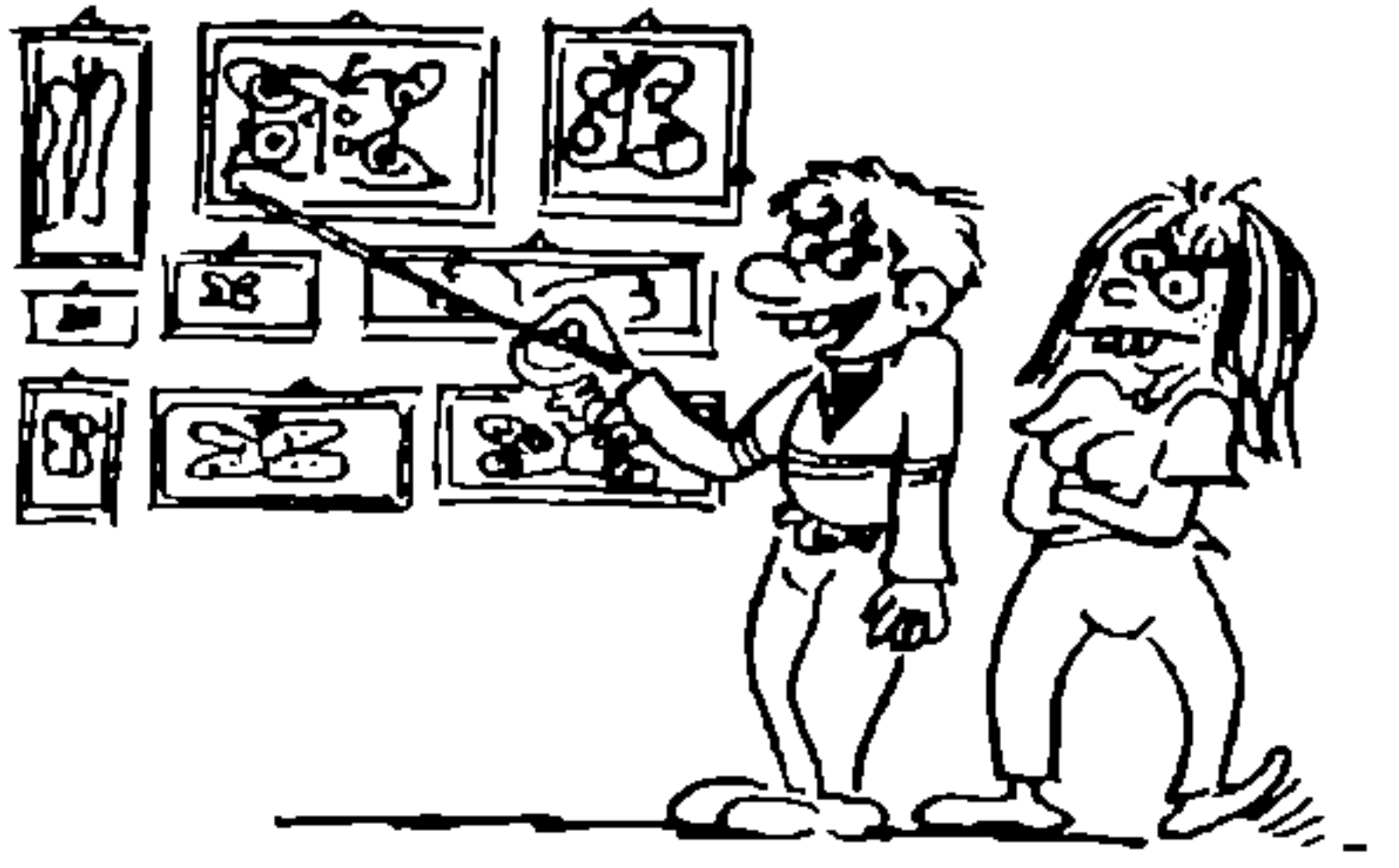
di. Endişeli ama kararlı tekrar kapıya gitti. Sokağa çıktı. Koşmadan fakat hızlı adımlarla iki sokak aşağıdaki bakkala gitti. İşte, oradaydı. Gözkapaklarını yarı inik duruma getirerek içeriye girdi. Oğlan vakarlı başını kaldırıp ona baktı. Kız titreyen elleriyle 150 lira uzattı. **"Bir güllü sakız lütfen"** dedi kısık sesiyle. İşte oğlan da ona bakıyordu. Aynısının tıpkısı o reklamdaki gibi. Ah bir de müzik olacaktı. Sakızı aldı, kapıdan çıkarırken göz kırpmayı da ihmal etmedi. Reklamdaki kız da böyle göz kırpmıştı çünkü. Oğlan hiçbir şey anlamamış, koşarak giden kızın arkasından aptal aptal bakakalmıştı.

Kız elinde sakızla eve döndüğünde bu heyecana daha fazla dayanamayıp kapıdan girer girmez yere yığıldı. Bayılmıştı. Ne de olsa evden yalnız ilk çıkışıydı bu.

Annesi eve döndüğünde kızının keyifle bulaşıkları yıkadığını gördü. "Güllü balonlu patlat patlat. Kalbim atıyor pat pat pat pat. Bu ne coşku ne hayaat. Damla sakızlı güllüüü..." diye de hayat dolu cıvıl cıvıl bir türkü tutturmuştu kız. Ve ağzında hoş kokulu güllü sakız... pat... pat... kalbim atıyor pat pat!..

Bu daha başlangıçtı...

Erkeklerin Yaptıkları ve Yapmakta Israr Ettikleri

Aslında Kadınların Hoşlanmadığı Durumlar Nelerdir?..

Bir abazanlıktır lafı almış başını gidiyor... Erkekler kız arkadaş bulamamaktan ve kızlardan şikâyetçi... İyi de siz size düşen görevleri yerine getiriyor musunuz, yoksa her şeyi devletten mi bekliyorsunuz... Okuyunuz... Öğreniniz...

ÜNİTE I: Kızlar hangi davranış ve durumlardan hoşlanmaz?.. Nedeni... Niçini...

1-a: Uyduruk bahanelerle eve davet etmek: Eğer hoşlandığınız kızı evinizde görmek ve hava atmak gibi bir niyete girmişseniz sakın ola ki ona kandırık yapmayın... Mesela, faraza: "Sevgilim, harika bir pul koleksiyonum var. Görmek ister misin?" dediyse-
niz eve geldiğinizde ona pul koleksiyonu yerine başka bir ŞEY gösterirseniz eksi puan almış olursunuz. Sahneyi canlandıralım: "Evet" diyor sevdiğiniz kız. "Hadi o harika pul koleksiyonunu göster bakalım." Siz bocalıyorsunuz... Neden?.. Çünkü... Çünkü sizin pul kolek-

siyonunuz yok. Ona pul koleksiyonu yerine kelebek koleksiyonunuzu gösteriyorsunuz... Bu, kızın müthiş sinirini bozar... Pulsa pul... Kelebekse kelebek... Yata-na ne lüzum var... Dimi ama?..

b: Ya daa!.. **Ayağınızın burkulduğu** bahanesiyle evinize getirttiğiniz kız sizi sargılar içinde sadece burnunuzun ucu görünen bir halde bulursa yine size olan güveni sarsılır. Bunun sonucunda pntilik etmeden kızın taksi parasını ödemek durumundasınızdır.

2- Küfürlü konuşmak (pisli konuşmak... Ööğ): Hiç sevmez kızlar, hiç hoşlanmaz küfürlü konuşan erkeklerden... Hem gereği de yok... Diyelim ki şöyle bir cümle kullanmanız şart oldu: "Çıldırttılar beni abi, böyle boktan iş olmaz"... Cık cık cık... Hiç olmadı... Sevmez kız sizi... Şöyle demeniz de mümkündür oysa: "Böyle kakadan iş olmaz"... işte bu kadaar... Estetik... Zerafet... Basit bir kelime değişikliği.

3- Kelime-i Şehadet getirmek: Yorum yok. Huy işte...

4- Korkmak (tırsamak, ürkek görünmek): Hangi kız ister pısırik ada tavşanı gibi ürkek bir sevgiliyi... Kızın abisine yakalandığınızda abisinin goril gibi oluşu ve iki kişinin boğazını kesmekten hapisten yeni af kararıyla çıkışı sizi hiç enterese etmemeli... Unutmayın siz erkeksiniz... Serde erkeklik var, ağlayamazsınız... Yapacağınız tek şey evden çıkmadan önce prima bağlamanız... Çünkü bebekler ıslak kalmak istemezler... (Sanki büyükler ister!)

5- Taksiye sonradan binmek: Parayı genellikle siz ödüyorsunuz ya ne kadar sevseniz de kız arkada-

şınızı taksinin diğer ucuna dağ komandoları gibi süründürmek hoşunuza gidiyor dimi?.. Önce siz binip onu şıp diye yanınıza oturtsanız olmuyo... İyi... Yapın... Bana ne... Eksi puan.

6- Pantolon giymek: Cam bir masada oturduğunuzun belki farkındasınız, belki de değil... Kabaran pantolonunuzla belki gurur duyuyorsunuz, belki de gerçekten siz de zor durumda kaldınız. Bu durum kızın havalara bakmasına ve pırıl pırıl güneşli bir günde "Eee... ımh!.. Yağmur bulutları... Nimbüs... Kümülüs... Tat ketçap adı tat ketçap... Bir berber bir berbere..." filan gibi saçma sapan bir cümle kurmaya çalışmasına yol açacaktır... Oysa etek giyseydiniz bu duruma düşmezsiniz... (Arapların aklına erememişsiniz) Sonuçta istenmeyen durum pantolon giymek oluyor...

7- Diğer istenmeyen durumlar: Pantolon giymek, oje sürmek, zekât vermek, tırnak yemek, başka bir şehre göndermeme pahasına da olsa onu Topkapı Garajı'ndaki tuvaletlerde yerdeki birikintinin üzerine itmek, (bir defa yaptıңызsa bile bir daha yapmayın... Günah!), maç anlatmak, sırıkla atlamak, "Ekin ekdim çöllere de yoldurmadım ellere" isimli yöresel şarkıyı mırıldanmak, yumurtayı rafadan yemek, yalan söylemek, vs, vs gibi şeyler işte... Yazıyoruz da n'oluyo ki!.. Siz gene eski tas eski hamam... O zaman tabii ki abazan olursunuz... Biraz laf lakırdı dinleyin canım... Burada eşek miyavlamıyor... Sizin iyiliğiniz için... Yoksa benim bi çıkarım yok bu işten...

TRAK AŐKLARI

Geçenlerde .bir arkadaőım -siz tanımazsınız- Trakya insanının yüzeysel ve sığ olduğunu, Anadolu'-dan çıkan onca nefis t rk ye ve efsaneye karşılık Trakya'da böyle bir şeye rastlamadığını söyledi. Ona yanıldığını göstermek için boş atıp dolu tutmak yerine bir araştırma yaptım. Neler buldum neler. Nefis türküler, harika aşk efsaneleri vardı..

Hangi insan "*Kızıtlıklar oldu mu/Selelere doldu mu/Gönderdiğim oraplar/Ayağına oldu mu*" türküsünü dinler de yüreğine kor düőmezdi. G lerim Trakya'-da içli türkü yok diyenlere. Buradaki duyarlılığı sezmemek için taş kalpli olmak lazım. Sevdieiniz  orap hediye ediyorsunuz, ayağına uyup uymadığını öğrenmek için oturup türkü yakıyorsunuz. Bu duyarlılık değil de nedir? Ya da "*Abe S lman Aga tut akal beygiri/Tutalım yolları sıkalım kolları*" t rk s ndeki derinliği fark etmemek mümkün mü? Burada şu anlam veril-

mek istenmiştir: Önce çakal beygir sonra yol tutulacak, sonra da kol sıkılacak. Şimdi daha iyi anladınız, dimi? Bu içli türkülerin yanı sıra bir de efsaneleri vardır ki!.. Yürek yangını. Dinleyiniz...

RESMİYE ile HÜSEYİN: Resmiye Trakya'nın en güzel kızı değildir fakat gelin görün ki aşkın gözü 3.5 derece hipermetrop astigmat olduğundan Hüseyin onu mecnunlar gibi sevmektedir. Resmiye'de Hüseyin'e üçüncü dereceden yanıktır. Zaten başka talibi de yoktur. Resmiye bir gün gül dibinde gergef işlerken Hüseyin'in çaldığı kavalın sesini duyar, o anda yüreciği cızz... bızzz cızırrt diye parazit yapar. Bu telaşla iğne kınalı ellerine batar. Resmiye "Ahh iğne battı, canımı yaktı, tombul kuş, arabaya koş, arabanın tekeri..." diye bir ağıt yakar. Resmiye'nin parmağından akan kan bembeyaz gergefin üzerine damlar ve LEKE yapar. Resmiye tekrar "Ahh!" diye inler... "Ben bu lekeyle nasıl yaşarım?" Ve gergef işlediği ibrişim iple kendini gül dalına asar. Hüseyin kahrolur ama hayat devam eder. Çeterezlerin eski gelini dul Sabriye'yle evlenir. İstanbul'a taşınır, bir gecekondu yapar. Arsalar değerlenince konduyu müteahhide verir dört daire alır. Oh mis...

FERİDE ile NİYAZİ: Feride bir ağa kızıdır. Niyazi ise bir vasat oğlan. Verirler mi Feride'yi Niyazi'ye. Gizli gizli buluşurlar ama dokunulmazlık yasasına uyarlar. Niyazi Feride'yi kaçıtır basar nikahı 197. maddeye istinaden dokunulmazlık yasası kalkar. Fakat, o da ne!.. Ten uyuşmazlığı. Bir gün sonra boşanırlar. Feride feminist olur. Niyazi'nin yolu belli...

DAĞLAR KIZI REYHAN ile DAĞLAR OĞLANI MUSTAFA: Bir dağ köyünde yaşayan Reyhan yine

dağ köyünde yaşayan Mustafa'ya vurgundur. Zaten köy beş hanelidir ve köyde ikisinden başka genç yoktur. Reyhan ile Mustafa evlenirler. Çoluk çocuğa karışırlar. Dünya hali işte. Üçüncü çocuktan sonra Reyhan spiral taktırır.

ÜNZİLE ile ERTUNÇ: Ünzile dedesiyle dağlarda yaşayan optimist bir kızdır. Günlerden bir gün pınara su almaya giderken oralarda kazı yapan arkeolog Ertunç'la karşılaşırlar. Aralarında olağanüstü bir **elektrik** doğar ve ikisi de oldukları yerde **trafo şebekesi** haline gelirler. Bütün civar köylere elektrik sağlanır. Devlet kâr eder, millet bayram.

SAFİYE (Safo) ile ASİYE: Safiye (Safo) İğneada adasında şiir yazarak geçimini sağlayan bir kızdır. Ne var ki ailesi çok tutucudur ve onu evden dışarı salmamaktadır. Safiye (Safo) yalnızca teyzesinin görünmesinin kızı Asiye ile görüştürülür. Sonuç elim. Safiye (Safo) lezbiyen olur. Bu arada Asiye'ye de deliler gibi tutulmuştur. Asiye dayısının kayını Recep'le evlenmeye kalkınca Recep'i öldürmeyi ve Asiye'yi nikahlamayı düşünür ama yapamaz. Çünkü toplum henüz buna hazır değildir. Recep'le Asiye evlenirler ve Lüleburgaz'a taşınırlar.

Böyledir işte Trak efsaneleri. Zehir gibi, acı biber gibi yakar yüreğini dinleyenlerin. İş ki dinlemeyi bilmekte. Trakya insanı duyarsızdır, salt rasyonalisttir, yüzeyseldir, falan filandır diyenlere ithaf olunur. Haftaya KİTAKİYUŞİYU (Japonya) efsaneleri...

Ne Nedir Ne Değildir

Ahir zaman ve şimdiki zaman insanları sürekli kadınların karmaşıklığından, anlaşılmalılarının imkansız oluşundan filan gibi şeylerden sözediyorlar... Bu konuda şiirler yazmışlar, beyitler düzmüşler, maniler atmışlar... Dikkat ederseniz bunlar hep aylak insanlar... Bu aylak insanlar bütün zamanlarını kadınları anlamaya çalışmakla geçirmişler... Oysa Demirdöküm ustası Sıtkı, karısının karmaşıklığından hiç şikayetçi değil... Karısı da karmaşık değil zaten... Buradan şu sonuç çıkıyor ki, her kadın anlaşılmaz değil... Hatta hiçbir kadın değil... Fakat her şeyin bir yolu yordamı var...

Mesela bi TIRNAK olayını ele alalım... Bazı erkekler kadınların neden tırnaklarını uzattıklarını anlayamıyorlarmış... Oraya buraya takılırmış, içine çerçöp dolarmış gibi ithamlarda bulunuyorlar. Bir defa öğrenilecek ilk şey; konuya yüzeysel bakılmamalı... İbi dibi aranmalı... Kadınlar neden tırnak uzatıyor?.. Şundan uzatıyor: Bu mühim konuyu açıklamak için alfabetik

sırayı gözönüne almadan, önem sırasına göre nedenleri diziyoruz:

- Suda haşlanmış patatesleri soyarken büyük kolaylık sağlıyor.

- Yemek yaparken içlerine çeşitli malzemeler (kıyma, salça gibi) depo edilebiliyor... Evde kıtlık olduğu zamanlarda (aysonları) ya da savaş zamanı bu malzemeler tırnakların içinden çıkarılıp kullanılabilir.

- Tehlikeli durumlarda silah olarak kullanılabilir... Yırtabilir, bataabilir, çizebilir...

- Karşı cinsle yakınlaşma fırsatı yaratıyor. Bahane oluyor... "Aaa!.. Tırnakların ne kadar uzun, kırılmıyor mu?.. Ha hi bakayım batıyor mu?? denilip, eller ele alınıp inceleniyor... Elektrik oluyor... İyi oluyor... Fena olmuyor...

- Masa üzerine parmaklar vurulurken çok güzel "Trrank.Trrrank" diye ses çıkarıyor.

- Kritik anlarda, mesela satranç oynarken tırnaklarla cam masada "czzvick, czzynvick" gibi sesler çıkarılarak rakibin içi gıcıklandırılmak suretiyle morali bozuluyor... Şah oluyor, mat oluyor...

- Kolay kaşınılıyor...

- Serçe parmakla (çok afedersiniz) çok rahat burun karıştırılıyor... Pis ama doğruu... İnşallah yemek yerken bu yazıyı okumuyorsunuzdur.

- Casusluk yaparken içine mikro-film saklanabili-

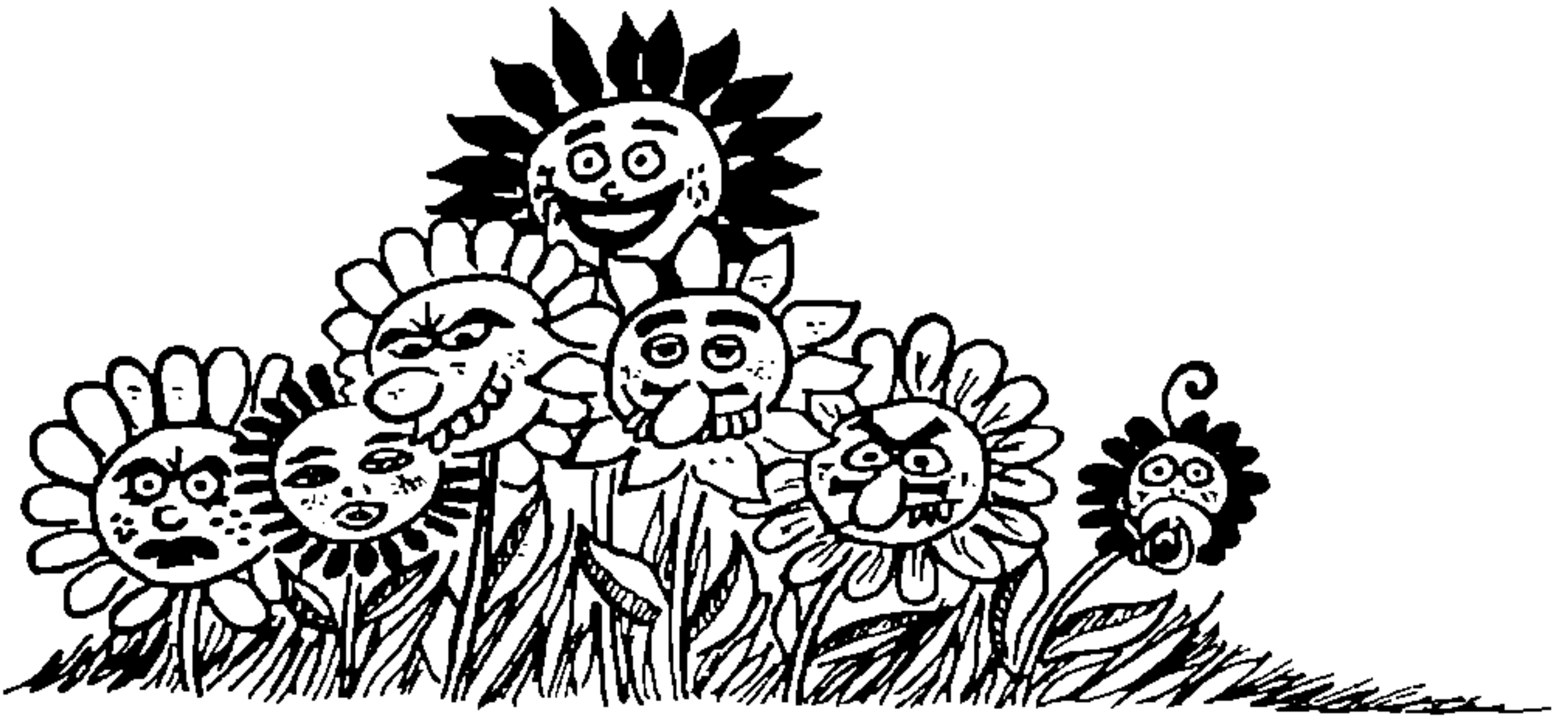
yor... Hatta kısa metrajlı film bile saklanabilir.

● Tırnaklar içinde uygun koşullar sağlanabildiği halde tek hücreli evcil hayvan bile beslenebiliyor... Amip, terliksi hayvan gibi...

● Eğer kadın çok çok iri ise ve sevgilisi minik bir şey ise kocası onları yakaladığında minik sevgiliyi uzun tırnaklarının içine saklayabilir, evde dolap yok ise... (Ay böyle bir şey herhalde dünyada olmaz... Zaten bu maddeyi espri olsun diye yazdım... Komiklik olsun diyene...)

● Unutulmak istenmeyen önemli gündelik işler tırnaklar üzerine not alınabiliyor... Olmadık bir yerde bir espri akla geldiğinde unutmamak için kârikatürün eskizi bu alana çizilebiliyor (tabii bayan çizerler). Kısa tırnakta yüzey yetersiz kalıyor.

Görüyorsunuz... Daha uzun tırnağın neden tercih edildiği gibi anlamsız görünen bir konu üzerine binlerce madde üretebiliriz... Ama bunlar hep aylak işi... Aylak olmayan insanlar böyle şeylere kafalarını takmazlar... Ben oturdum yazdım siz kafanızı yormayasınız diye... Yoksa işim başımdan aşkın... Gidip tırnağımın içindeki pamir'i (terliksi hayvanım) gezdirmem lazım... Bemeen bir aylak cezveyiim...

Görücü Familyası

Dünya üzerinde yaşayan canlılar çeşitli sınıflara ayrılarak tanınırlar... İnsanlar, hayvanlar, bitkiler, bakteriler gibi... Bu sınıflar da yine kendi aralarında türlerle ayrılırlar. Fakat bazı türler vardır ki onları tam olarak hiçbir sınıfa dahil etmek mümkün değildir... Her ne kadar biyolojik yapıları itibarıyla bir sınıfa dahil edilmişlerse de mantığımız bizi şüpheye iter.

Nasıl ki bir devekuşuna bakarken "Hey güzel allahım, bunu da kuş mu yarattın" diye düşünürüz ya aynı şekilde yol ortasına gürültülü bir tükürük fırlatan maganda karşısında onun nasıl insan nesline dahil edildiği konusunda kafa yorarız. Tabii örnekleri çoğaltabiliriz ama o zaman pek az bir bölüm "İnsan" sınıfına girebilecektir.

İşte böyle hiçbir sınıfa sokamadığımız bir tür daha var ki ancak antropolog ve biyologların ortak çalışmaları sonucunda özellikleri hakkında bazı bilgiler edinil-

miştir. Bu **insan-bitki** karışımı türün bazı fertlerinin şu karakterleri gösterdiği saptanmıştır.

GÖRÜCÜ familyası çiftçenekli kapalı tohumların ebegümecigiller grubundan, çiçekleri dört ve beş çocuk halinde görünen otsu bir insan türüdür.

ANA görücü mantar grubundan olup, kaktüsgiller familyasından dili diken türünün karakteristik özelliklerini taşır. Göl şartları içinde yaşayabilen bu tür sıcak ve kaloriferli evleri sever... Fazla sulanmak istemez, kahve yeterlidir.

BABA görücü, likenler grubundan bir mantarla ortak yaşam felsefesine bağlıdır. Genellikle mantarla yapışık ortak yaşam içinde bulunan "su yosunu"ndan ibaret olduğu için varlığıyla yokluğu pek seçilmez.. Söz hakkı liken grubundan mantara aittir...

TEYZE görücü ayrı çanak yapraklı, ikiçenekli kapalı tohumların "maydonozgiller" familyasından çenesi iyi laf yapan her ortama uyan fakat en çok gölgelik ve neskafelik yerlerden hoşlanan, yemekler ve muhabbetler üzerine doğranan bir teyze çeşididir. Bukalemun gibidir, her ortama uyar. Kızlarla hemen anlaşır onlara kandırık laflar söyler... Kendi hiç evlenmemiştir, yeğenlerini evlendirmek için kendini telef eder.

DAMAT adayı (kırkbir kere maşallahhh!) patlıcangillerin bitişik taçyapraklı grubundan; örnek bitkisi, mor-siyah renkte uzunca veya toparlak patlıcan olan bir familya birimidir... Ondan söz edildiği zaman kulakları kızarır, kahve içerken elleri titrer ama iş "namus"a dayandı mı "assları" kesilir. Alacağı çiçeğin mutlaka

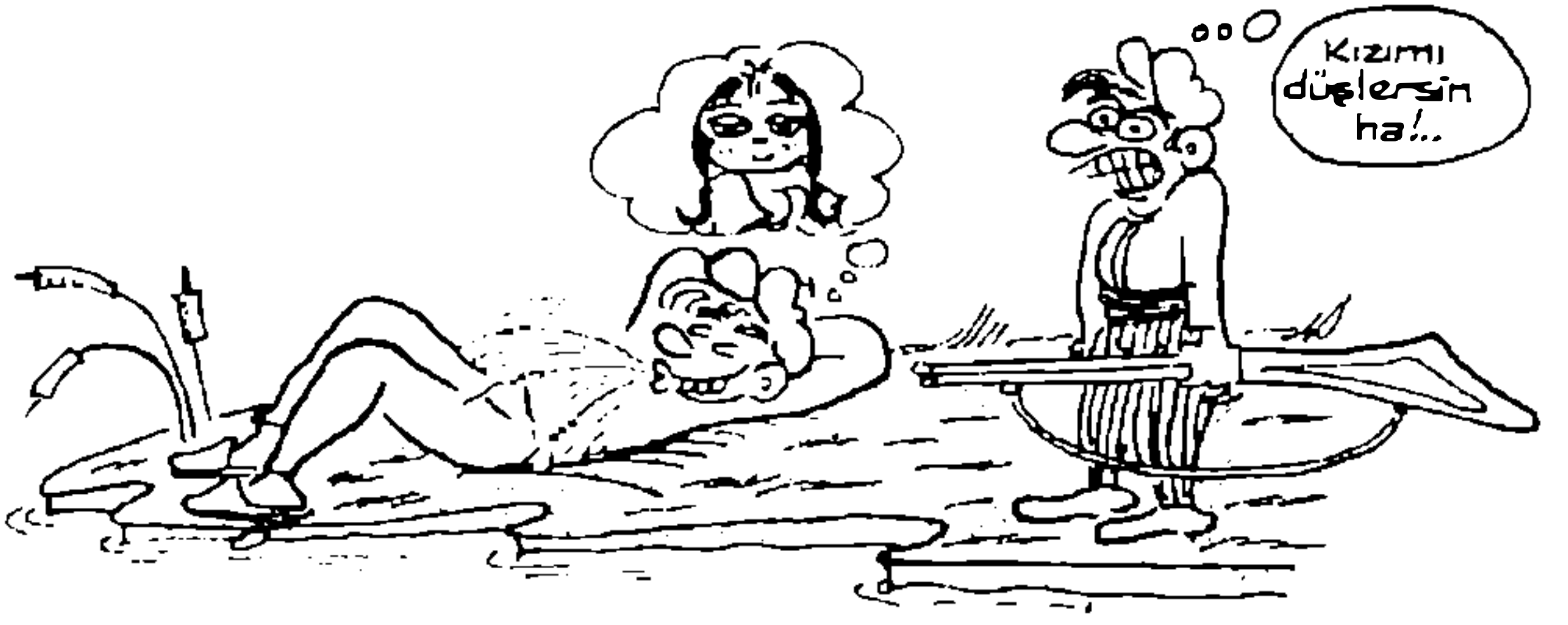
bakire olmasını şart koşar.

ÜREME: Antropolog ve biyologlar bu türün nasıl üredikleri hakkında da araştırma olanağı bulmuşlar ve şu sonuçları elde etmişlerdir:

Bu famiyanın ortak yaşam türünü oluşturan liken grupları. (iki kişilik, bazı hallerde iki dişi bir kişi kuma olayı) yalnızca gün ışığı almayan yerlerde ve zamanlarda haftada bir, ayda bir, ayda yilda bir pazar şeklinde olmak kaydıyla "TOZLAŞMA" yoluyla üreme imkanı yaratırlar. İlişkiden önce onbeş gün yıkanmamış olmaları nazar-ı dikkate alınmaz, ama ilişkiden sonra günahıtan korktukları için mutlaka boy abdesti alırlar. Bir dahaki üreme olayına kadar da yıkanmazlar.

Bu hafta yazım bu!..

Anlayana sinek saz, anlamayana ne mutlu...

Günlük Gündelik Hayaller

Daha şu koca şehre geleli on-onbeş gün olmamıştı ama gözünde tütüyordu Sarı Ayşe... Birinci cıgara-sından son nefesi çekerken ustabaşının çaldığı keskin "işbaşı" düdüğüyle kendine geldi sıvacı ustası Me-met... İşinin başına döndüğünde Sarı Ayşe'yi çıkara-mamıştı aklından... Ne Ayşe'ydi ama... Gözleri iri iri kara kara bakardı kara kirpiklerinin altından... Hele bir memeleri vardı, aha böyle bakraç kadar... Onun sev-dası değil miydi ki onu bu kalabalık tikiş tikiş, kirli şehre sürüyen... Hele bir para biriktirsin di nasıl ala-caktı çatır çatır Sarı Ayşe'yi... Keraneye bile gideme-mişti daha... İçi elvermemişti... "Ahh Ayşe" diye derin bir iç geçirdi usta elleriyle malasını duvarda gezdirir-ken... Ayşe'yi daha ilk gördüğünde vurulmuştu... Kö-yün dışındaki çayırdaki görmüştü de yüreği tıpır tıpır tı-pırdamıştı... Sarı Ayşe yemyeşil çayıra yayılmış otlu-yordu... Bi de kuyruğu vardı ki yerlere değin... Taa sır-tının ortasına konan sineği şapalak diye kovalardı...

Onunki gibi iri boynuzu olan bir inek daha görmemişti... İlla ki memeleri... Gebe kaldırmıydı kimbilir ne büyürler ne süt yürürdü memelerine... Montofon cinsiydi ha!.. Sabah akşam sağılırdı... Ondan sonra buzağıladımıydı sırtı yere gelmezdi sıvacı ustası Memet'in...

Bir başka mekân... Bir başka hayal... Sıvacı Memet'e çok uzak...

Süt gibi beyaz tombul ayağının en küçük parmağının tırnağını pedikürleyen kıza hızla çıkıştı...

"Yavaş ol şapşal, etimi sıkıştırdın, hem dikkat et şeytan tırnağı var o parmağımda..."

Dötüne bir numara küçük gelen yumuşak koltuğuna bir pelte gibi yayılırken "Hey gidi günler" diye geçirdi aklından... "Neredeen nereye"... Eteğini **çengelli iğneyle** tutturduğu günleri anımsadı... Gözleri yaşardı... Ne iğnelerdi onlar... Basit, değersiz... Ööö... Şimdi istese altın, çengelli iğnelerle tuttururdu eteğini... Ne basamaklar atlatmışlar ne mevkilere gelmişlerdi sülalece... Tebasiyla, kızıyla, kızanıyla... Şimdi de il başkanıydı işte... Vauvv... Bir de şehr-emini (bayanlar için şehr-eminesi olur heralde) olabilseydi... Ondan sonra... Sonrası allah kerim... Daha çok rütbeler mertebeler vardı... Belki... Belki bir gün "**Kraliça**" bile olurdu... İstese her şey olabilirdi... Kraliçe, Kral, Kim Basinger, Kırmızı Başlıklı Kız, zeytinyağlı dolma... Hatta... hatta istese... Oh mein Gott!.. Hatta Hz. Aişe bile olabilirdi... Yeter ki istesindi... Nasıl olsa ne karışan vardı ne görüşen... İyiydi işi, iyi...

Yine başka bir mekân... Yer... Yıldız Parkı... Sene... Bu sene...

Sık ağaçların görünmeyen karanlık dallarında kuşlar vıcırdarken kız biraz daha sokuldu oğlanın kolunun altına... Oğlanda öyle güçlü kuvvetli görünmüyordu, çelimsiz bir şeydi ama onun yanında güvende hissediyordu kendini...Seviyordu bu oğlanı... Evlenirlerdi inşallah ileride... Paraları yoktu ama olsundu... İkisi de çalışırlardı... İki gönül bir olunca samanlık seyrân olmazdı ama samanlık gibi de görünmezdi... Taksitle alırlardı her şeylerini. İlk iki sene çocuk yapmazlardı... Hele bir toparlasınlardı kendilerini... Ondan sonra iki çocuk... Fazlasını istemezlerdi... İçinden geldi, oğlanın yanağına bir öpücük kondurmak için uzandığında... Tanrımmm!.. O kahrolası ses. PİYYYNK!.. Ses tam çimenlere oturduğu muhitten gelmişti... Paramparça oldu her şey. Kız niye niye diye isyan etti içinden... Neden ben! Neden, niçin?.. Nasıl?.. Nasıl kaçmıştı o ses... Piyynk!.. Niye pırt değil de Piy nk.. Ya da zarf, zort, zırt, çiling, çlong, trank, smack değil... Kız yutkunduydu... Bir şeyler söylemek istedi sesi çıkmadı... Gözleri yaşardı... Çantasını aldı koşarak uzaklaştı devrik müstakbel kocasının yanından... Oğlan "Dur" diyemedi... "Gitme" diyemedi... Anlıyordu... Artık hiçbir şey eskisi gibi olamazdı... Kız yıkılan hayalleriyle meçhule doğru yol aldı... O artık küçük bir kız değildi...

Kimi bir Sarı Ayşe düşler, kimi başkanlık, kimi samanlık...

Zaman gelir geçer düşler üstünden sessiz...

Yüzyıllardan beri değişen yalnızca kişilerdir... Dünya hep eski tas eski hamam...

Zaman gelir geçer hırslar üstünden...

Ey FANİ!.. Şu ilahi sese kulak ver ve dinle: Ada vapuru yandan çarklııı... Bayraklar donanmış cıfcaflı...

Cehennemin Ufarak Teferek Taşları (ya da Sarışın Adam)

Tam ortasıındaydım cehennemın... Ortalık ana-ba-ba günü... Sıcaah mı sıcah... Her tarafta kazanlar kaynıyor... Tepelerinde boynuzları, arkalarında kuyrukları sivri dilli cehennem zebanileri ortalık yerde cirit atıyor... İnliyorum... Suuu... Kolaaa... Mataram yok... Öylecene ortasıındayım zamanın ve ateşin...

Çook kalabalık burası... Mahşer... Demek ki bir ben değilim günahı bol olan... Yüreğime su serpiliyor... Herkes burada... Herkes... Ama kimseyi tanımıyorum... Beynim bulanık... Adamlar... Kadınlar... Bağırışmalar... Çığlıklar... Herkes bir garip... İnsanların elbiseleri yok üzerlerinde... Çocuklar... Tanrım, çocukların ne günahı vardı... Masum yaratıkların...

Taa uzaktan tanıdık bir yüz sanki... Sarışın bir adam... Yakışıklı biri olduğunu geçiriyorum aklımdan o kargaşada...

Her yer alev içinde... Hiçbir şey tutulmuyor... Ellenmiyor... Yürünmüyor... Düşünülüyor... Tam ortasındayım ateşin... Herkes burada ama kimseyi tanıımıyorum... Birileri bir şeyler konuşuyor... Çince ya da Süryanice olabilir... Anlamıyorum... Bir çocuk bağılıyor... Sesini duyuyorum... Çığlıklar birbirine karışıyor... Yanıyor her şey... Mataram... Mataram olsa... Suyum olsa... Kolam olsa... Her şey tikiş tikiş... Yapış yapış...

Sarışın adam yaklaşıyor...

Neredeyim... Korkuyorum... Kimim ben... Bu insanlar kim?.. Neden anlamadığım dillerde konuşuyorlar... Öldüm mü?.. Ölmek istemiyorum... Yani ölmüş de olabilirim ama istemiyorum... Geri dönmek istiyorum... Evimi istiyorum... Bir evim vardı benim... Serin ıhlamurların gölgelediği evimi istiyorum... Nerede... Hangi boyutta... Burası neresi... Mataram nerede... Niye her şey kızgın... Sıcak... Tikiş... Niye kaynıyor kazanlar...

Sarışın adam ağır ağır geliyor... İlerlemek mümkün değil bu mahşeri kalabalıkta...

Bir çocuk ağlıyor... "Anne acıyor".. Annesi kucağına alıyor çocuğu... Çocuk hâlâ cırım cırım bağıyor... "Acıyor anne, acıyor"... Ah tatlı çocuk senin ne işin var burada... Günahın ne?.. Olmaman gerekirdi... Ölmemeli çocuklar böyle masum... Ölse bile yeri cehennem olmamalı... Mataram olsa... Ah mataram olsa da su versem şu maksuma... Suu, tanrım bir yudum

olsa... Allahım hiç mi sevabım yok... Dünyadayken Elam'ı bilirdim... Nas suresini bilirdim... Okurdum ara kere... Bir yudum su yağdırsan Zeki Müren'in hatırı-na...

Sarışın adam iyice yaklaşıyor... Aramızda üç-dört adım var, yok,...

Yalnızım... Tam ateşin ortasındayım... Mataram yok... Suyum yok... Kola'm yok... Zebaniler dolaşüyor insanların arasında kuyruklarını sallaya sallaya... Tık-lım tikiş ortalık...

Sarışın adam yanıma geliyor... Duruyor... Ayakta... Bayılmak üzereyim... Elindeki Kola'yı uzatıyor:

FEY, kalk!.. Güneşte fazla kaldın... Şapka bile takmamışsın... En yakın hastane yetmiş kilometre uzakta... Şu kolayı iç de çadıra git... Akşama ağlarsın, haberin olsun...

Nas suresini ezbere bildiğimi hatırlıyor Tanrı... Kola gönderiyor bana sarışın adamla... Buz gibi kolayı içiyorum... Netleşiyor her şey... Ayılıyorum... Tanıyorum ben bu sarışın çocuğu... Kardeşim bu benim... Canıııı!.. Ablasına kola getirmiş... O da olmasa şu plajın ortasında ölüp gideceğim, kimsenin ruhu duy-mayacak...

Çok yandığım için gece çadırdaki ağlıyorum... Gece yarısı büfeyi açtırıp Ömür yoğurdu alıyoruz...

Bugün Ne Pişirelim ?

Esnediniz...

Yolda yürürken kösteklendiniz...

İşe gittiniz ya da gitmediniz...

Sevgilerinize kızdınız...

Hapşırdınız...

Saklambaç oynadınız...

Otobüste ya da yolda biriyle gözgöze geldiniz...

Bir film seyrettiniz...

Gözünüze kirpik kaçtı...

Hüzünlendiniz...

Kavga ettiniz...

Salavat getirdiniz...

Birine küfrettiniz...

Karınızı ya da kocanızı aldattınız...

Abdest aldınız...

Kızdınız...

Dedikodu yaptınız...

Telefonda konuştunuz...

Göz zinası yaptınız...
Hayal kurdunuz...
Kaşındınız...
Sohbet ettiniz...
Bir eski tanıdığa rastladınız...
Karnınız guruldadı...
Özlediniz...
Önemli bir karar aldınız...
Sevindiniz...
Aşık oldunuz...
İş buldunuz...
Tırnaklarınızı kestiniz...
Terfi ettiniz...
Yalan söylediniz...
İhlamur topladınız...
Kitap okudunuz...
Bulaşık yıkadınız...
Duş aldınız...
Badana yaptınız...
Fotoğraf çektirdiniz...
Kral ilan edildiniz...
Trafik kazası geçirdiniz...
Güneşlendiniz...
Yüzdünüz...
İşten atıldınız...
Cinayet işlediniz...
Uyudunuz...
Hikâye yazdınız...
Bir mumu üflediniz...
Gülümsediniz...
Öldünüz...
Yemekte sinirlendiniz...
Seviştiniz...

Sözlük karıştırdınız...
Sigara içtiniz...
Kendi bulduğunuz espriye güldünüz...

Bugün bunlardan en az onunu yaptınız... ya da yaşadınız... Doğru söyleyin, yaptınız dimi?.. Ben bilirim... Bir günü daha tükettiniz...

Geçmiş olsun...

PAPATYA Operasyonu

Sankim hiç mi görmemişlerdi papatya çiçeği... Tabii ki görmüşlerdi... Naha şu uçsuz bucaksız çayır papatya tarlasıydı işte... Sarı ortası vardı, beyaz da yaprakları. Hani yaprakları 'seviyor-sevmiyor' diye yolunan beyaz çiçekler...

Amma velâkin bu papatyalar o papatyalara hiç mi hiç benzemiyorlardı... Sıcaktan rimelleri akmıştı...

Bunlar başka demişti muhtar, köy kadınlarını basık tavanlı odasına topladığı vakit... Bu papatyalar başkaymış... Nasıl ola ki acep?.. İnsanmış bu papatyalar... Hepiciği kadınmış... Hemi de önemliymişler... Kaymakamdan bile önemliymişler... Onları kalkındırmak için geleceklermiş... Nasıl kalkınık olunur ki?.. Onlar istedikleri zaman kalkarlar, istedikleri zaman otururlardı... Bir türlü akılları yetmedi ya yine de muhtar sıkı sıkı tembihlediği için en yeni entarilerini giyin-

diler... Fırın ekmeği pişirip yayıkta taze ayran dövdüler... Okul bahçesindeki ceviz ağaçlarının altına kurulmuş tahta masaları bir iyicene donattılar... Sonra da köyün ortasındaki alanda beklemeye başladılar.

Anca güneş tepeye dikeldiğinde geldiler papatyalar köye... Şinnak arabalarından oflaya puflaya indiler... Sıcaktan bunalmışlardı ama yine de gazetacı, muhtarla el sıkışırken iki florürlü Floran reklâmı yapar gibi gülümseyen papatyaların fotoğraflarını çekti... Allahallaaa!.. Hiç de çayırdaki beyaz yapraklı papatyalara benzemiyorlardı... Çok iri idiler... Daha çok "**Kakalaşka**"ya benziyorlardı... Yine de saygıda kusur etmediler muhtarın tembihi üzere...

Papatyalar okulun bahçesinde serinlediler... Mayıştılar... Yanlarındaki gazetacı boy-boy, poz-poz fotoğraflarını çekti... Bir süre sonra **Bombal Papatya** (Kadınlar daha ilk gördüklerinde bu adı takmışlardı..) muhtara, kadınlarla yalnız konuşmak istediğini ifade etti... Bu ifade üzerine bütün kadınlar üçüncü sınıfta toplandılar... Sıralara oturdular... **Bombal Papatya** kürsüye çıktı... Diğer iki papatya da birer yanına geçtiler... Çok önemli bir şey yapıyormuş gibi çantasından bazı kâğıtlar çıkardı kakalaşk... Papatya çiçeği... Sonra başını bir kâğıda bakarak, bir kadınlara kaldırarak uzun uzun icraatlarını istatistiklerle icra etti... Kimse bir şey anlamadı... Sonra da kâğıdı bırakarak şöyle bir şeyler söyledi:

"Hanımlar!.. Buraya sizin sorunlarınızı paylaşmaya ve köy kadınını kalkındırmaya geldik" dedi... "Köy kadınının birçok sorunu var" dedi. Köy kadını nikâhlı mıymış, sordu... Ay döneminde ne kullanıyormuş, en ideali Steyfreeymiş söyledi... Köy kadını orgazm olu-

yormuymuş sordu... Olanlar parmak kaldırsın dedi... Bir kadın parmak kaldırdı sordu nası bi gaz ki bu or-gaz hı papatya çiçeği?.. Parmak kaldırdı yeni gelin Güllü ben bilirim Halime Hala dedi, geçende gazetada okuduydum... Okumuşlunun hali başkaydı canım... Okumuş kadındı Güllü, orta birden terkti... İzah etti... Hanı şayaparkene şöyle kasılırsında derinden ıh-lar-sın o oluyormuş... La havlee... La havlee... Onların ıh-layıp ıhlamamasından papatyalara ne idi ki... Ve o papatya ki daha uzun uzun konuştu... Dünyayı kurtardı... Köy kadınını kalkındırdı...

Papatyalar ikindiye doğru geldikleri gibi gittiler şın-nak arabalarıyla, gazetacının makinası pozlarla dolu, arkalarında **kalkınık** kadınları bırakarak... Kadınlar üç-beş gün daha tarlada, bağda, harmanda papatya-ları konuştular... Sonra unutuldu gitti...

Onlar yine şişle, otlarla çocuk düşürdüler, kuma gittiler, ırgatlık ettiler... Bebeles doğurdular ekinler arasına... **ıh**-ladılar ya da **ıh**-lamadılar...

Fotoğrafları çıktı gazetalarda...

Memleketimden

Aile Manzaraları

Hızla değişen dünya, sanayileşme, ozon tabakasının delinmesi, hamburgerin ülkemize ve midelerimize girmesi, doğal afetler, Körfez Krizi, porno kasetlerin Anadolu'nun en ücra kahvelerine kadar girmesi, kuzeyden esen Muson rüzgârları doğal olarak insan ilişkilerini ve aile yapısını hızla değişimlere uğratiyor... İnsan ilişkileri self-hizmet... Herkes kendine uşak...

Şimdi pek sırası değil ama, şurada bir paragraf açacağım... Kadının "META" olup olmadığı tartışmaları sürerken, erkekler çoktan "META" durumuna girdiler bile... Hatta meta olmak için can atıyorlar... "Playgirl"ler filan işin görünen tarafı, onu bir yana bırakalım... Her beden kendi sahibinin metası çünkü artık... Durup dururken nereden çıktı bu konu... Şuradan çıktı... Eee, ne söylesem kız Hanife hala?.. Bak bu yazıyı herkesler okuyo, öyle uyduruk her şey yazılmaz...

Neyse, bu paragrafı da böylece şeyettikten sonra, memleketimizdeki değişen aile yapısının hangi manzaraları doğurduğuna beraberce göz atıyoruz... Dileyen fotoğraf çekebilir...

Klasik Model: Hepimiz biliyoruz; ana-babadan oluşan ataerkil **üreme timi** ve yandaşları büyükanne, büyükbaba ve çocuklardan müteşekkil toplu yaşama biçimi... Bu modelin kurallarını hepimiz biliyoruz... İn-kâra lüzum yok... Çocuklar ancak evlenirken evden ayrılabiliyor, büyükanne ve büyükbaba ise ölüm olayını yaşamadıkça ayrı ev tutamıyor... Bu zavallılar ayrı eve taşınınca, nedendir bilinmez, arkalarından helva pişirilir.

Modern Model: Popüler model... Yatak odası takımı, oturma odası takımı, tam otomatik çamaşır makinası, Profilo turbo CE fırın, Demirdöküm şofben, elektrikli ekmek kesme bıçağı, elektrikli kahve makinası, çift kapılı AEG buzdolabı, tapulu ev, **blr erkek**, çelik tencere takımı ve **blr kadından** oluşan aile modeli... Bu modele dahil olanların elektrikli yumurta tokuşturma makinaları bile var... Mutlular... Afiyetteler... Luna kullanıyorlar...

Demokrasi Model: Bu modelde kadın yöneticisini kendi hür iradesiyle seçer ve kocasını evin başvektli tayin eder... Bundan sonra aile içinde karar verme yetkisi kendi hür iradesiyle seçtiği kocasında olsa da, dolaylı yoldan yönetime katılmış olduğu için dırdırlanmaya hakkı yoktur. Kadın demokrasi gereği ev işleri, çocuk bakımı, tuvalet vimleme, dikiş, nakış, seviş gibi işlerle uğraşır... Erkek de dışarıda su ve elektrik paralarını yatırır. Eve gelen isimsiz telefonlara küfür etme yetkisi yalnızca erkeğe aittir. Mutludurlar.

Marjinal Model: Asla kuraltanılmaz, tanrıtanılmaz, nikahkıymaz... Erkek ve kadın eşit oranda sevgili adedine sahiptir... Ayrı ayrı tatile çıkarlar, birbirlerine sevgililerini anlatırlar... Aldanıp aldatmak serbesttir... Sonsuz özgürlükleri vardır... Yine de erkeğin sevgilisi evdeyken kadın eve gelirse, sevgilisini çek-yatın içine saklar... Kadın sevgilisiyle beraberken erkek eve gelirse, beraberce koro'dan 'Şu köyceğiz yolları, kaldır Ayşe'm donları' türküsünü söylerler... Bu tipler otuzbeşinden sonra bunalıma girip İRESMİ NİKAH kıyarak yaşarken intihar ederler...

Ütopik Model: Kusursuz model... Dünya ideali... Errşey eşit... Errkes mutlu... Erkek bakkala giderken karısından izin almama hakkına sahip... Kadın da evde salça yapmama özerkliğini elde etmiş... Makinalar tıkr tıkr işliyor... Salçalar el değmeden hazırlanıyor... Errkes otomatığe bağlanıyor... Dünya mutlu!.. Ne güzel!..

Çiçekler ve Böcekler

Adem incir ağacından bir yaprak kopardı ve Havva'ya uzatarak şöyle dedi: **Höyt!.. Al şu bitkilyl, gly!..** Erkeklerin kadınlara bitki vermesi böyle başladı... Çok sonraları, yani M.Ö.450 baharının ortalarında filan bu adet, kadınlara çiçek hediye etmeye dönüştü... Erkekler o gün bu gündür kadınlara zaman zaman çiçek hediye ederler ama niye ederler, hiç düşündünüz mü?.. Amman kızlar dikkatli olalım, bilinçlenelim... Ne anlama geliyor bu çiçekler, öğrenelim... Cahil kalmayalım, örgüt kuralım... Bakın ben araştırdım. Okuyun bak ne güseel!..

Papatya: Size papatya veren erkeğe "assla" güvenmeyin... Niye mi?.. Ya, güvenmeyin diyorsak güvenmeyin... Var bi bildiğimiz herhalde...

Ayçiçeği: Elinde bir demet "ayçiçeği" çiçeğiyle kapınızı çalan erkeklerle ciddi ilişkilere girebilirsiniz... Çünkü bunlar ekonomik akliselim, mazbut erkeklerdir... İyi koca olurlar... Ayçiçeği getirmek kimin aklına gelir... Hem çiçekleri vazoya koyarsınız hem de sohbet ederken üzerindeki çekirdekleri çıkarıp çıt çıt yersiniz... Sakın kaçırmayın bunları, kaç erkek kaldı ki böyle...

Devediken: Size "devediken" getiren bir erkekle hemen ilişkinizi kesin ve en çabuk biçimde yanından uzaklaşın... Sonra kafanızı taşlara çook vurursunuz...

Gecese fası: Önce size "gecesefası"nın tanımını yapmam lazım... Gecese fası iki çeneklilerden, çiçekleri akşam üzeri açan bir süs bitkisidir... Dikkatinizi çekerim, bu çiçek yalnızca geceleri açar... Eğer bakireyseniz size bu çiçeği veren erkeği hemen boşverin... Ama niyetinizi bozduysanız sizi çok eğlendireceği kesindir... Takılın ona...

Karanfil: Sevgiliniz size her gün karanfil getiriyorsa daha çok banyo etmelisiniz... Büyük ihtimalle ter kokuyorsunuz... Acı, ama gerçek... Valla bende bir takvim yaprağının arkasında okudum...

Çiğdem: Bu erkekler, yani çiğdem veren erkekler genellikle korkak ve çekingen tiplerdir... Korka korka size bir demet çiğdem verirler... Ancak bir çay bardağını doldurur... Eğer sizde çekingenseniz, yandığının vesikalık resmidir... İlk hareketi sizden bekleyecektir, siz de ondan... Yüz on beşinci buluşmanızda hâlâ aile fotoğraflarına bakıyor olursunuz... Yazık olur gençliğinize... Bu tipleri evinize almayın, evlerine de gitmeyin... Boşverin onları... İkinci bir tercih olarak gö-

zünüzü karartıp üzerlerine atlayabilirsiniz...

Bayırgülü: Size "bayırgülü" veren erkek büyük ihtimalle taşradan büyük bir şehre gelmiştir... Sizi eğlendirir, size bir sürü ilginç hikayeler anlatır, sizi el üstünde tutar ve sizinle yatar... Amaaa sonunda mutlaka memleketlisi bakire bir kızla evlenir... Onları sıkmayın, gıdıklayın...

özgün kişiler üzgün kişilikler

Tanrı olmak zor zenaat!, Yalnız olmak da zor zenaat... O birer birer iki kere şanssızdı... Çünkü o hem tanrı, hem yalnızdı...

Bir tanrının oturup yalnızlıktan şikayet etmesi biraz saçma gözükebilir... Ama sırf saçma diye yalnızlığını gizlemeyi düşünmedi doğrusu... Bi kere cismi ve cinsiyeti yoktu... Tanımlanamazdı... Aynaya bakamazdı... Sırtını kaşıyacak bir kirpisi bile yoktu... Sırtı olduğundan bile emin değildi... Sırtının olup olmadığını bilmemek insana kafayı yedirebilirdi... Ama o insan bile değildi... Keşke çorap, çivi, rende ya da kalem olsaydı... Zannı şu idi ki, kalem, rende ya da çivi olmanın tanrı olmaktan daha fazla alternatifi vardı... Kalem, rende, çivi, insan olsaydı şöyle alternatifleri bulunabilirdi:

Bir çift çorap çekmecedeyken yalnız değildir, ayaklara giyildikleri zaman yalnızdırlar... Yün çoraplar yalnız kalınca üşümezler...

Bir saksı asla yalnız kalmaz... İçinde toprak olur, çiçek olur... Çiçeklere kelebekler konar... Bazan toprağın içinde kurtlar bile olur... Kalabalık yerlerdir saksılar...

Duvara çakılmış bir çivi yalnızdır... Üzerine resim, fotoğraf, ayna, vs asıldığında yalnızlıkları biter... Hem yüksek bir yere çakılmışsa her şey oradan daha eğlenceli görünür...

Bir sehpanın dört ayağı vardır ama dört ayak da yalnızdır... Yine de ayaklar haliyle sohbet edebilir...

Kuştüyü bir şiltenin içindeki kuştüylerinin asla yalnızlık problemi olmaz...

Rendelerin yalnız olup olmadığı konusunda kesin bir karara varamadı... Ayırıcı özelliği vardı...

Kalemler yalnızdır ama kâğıtla buluşunca... Oo-oo!.. Ne muhabbetler kurulur... Kalemler her yere gidebilir...

Maydanozun yalnız kaldığı görülmemiştir. Her ortama girebilirler... "Geyik muhabbetleri" repertuarı geniştir... Yalnız olmayı beceremezler...

Birer birer iki kişi yalnız değildir... Ama ikişer üçer, beşer halindeki bileşik elementli iki kişi yalnızdır...

Kayahan yalnız değildir... Yolu sevgiden geçen herkesle bir gün bir yerde buluşur... Kimse karışamaz. Ööf... öf... Bu kadar seçenek varken kalkıp Tanrı olmak akıl kârı değildi doğrusu... Etrafı seyretmek, kendi kendine satranç oynamak, yoldan geçenlere çelme atmak ya da Vezüv yanardığını harekete geçirmek hiç fayda etmez... Değil kedi, kedinin pirelerine bile razıdır zaman zaman... Tam böyle derken bir pire zıplaya zıplaya geçti aşağıdan, yanına inmeyi düşündü... Ama o koskoca bir tanrı, nasıl pirenin muhatabı olur... Pirenin ardından kolkola girmiş iki diş fırçası, Napolyon Bonapart, bir dişçi koltuğu geçtiler... Yukarıdan,

bir kalemin dünya turuna çıkışını kışkırtarak izledi... Bir tenis topu badana fırçasıyla sohbete dalmıştı...

Daha fazla dayanamadı... Ağaçtan yere atladı bu arada başındaki huni yere düştü... Aldırmadı... Koşarak doktorun odasına girdi... Doktora tanrı olmaktan bıktığını, artık soba borusu olmak istediğini söyledi... Doktor bunda bir sakınca görmedi... Sevinerek dışarı çıktı, evine gitti... Karısı Demirdöküm soba yıllardır onu beklemişti... Ne güzel... İkiz kızları Numan ve Duman genç kız olmuşlardı... Kızlardan biri kabakulak geçiriyordu ama olsun... Yarın nasıl olsa panayır kurulacaktı...

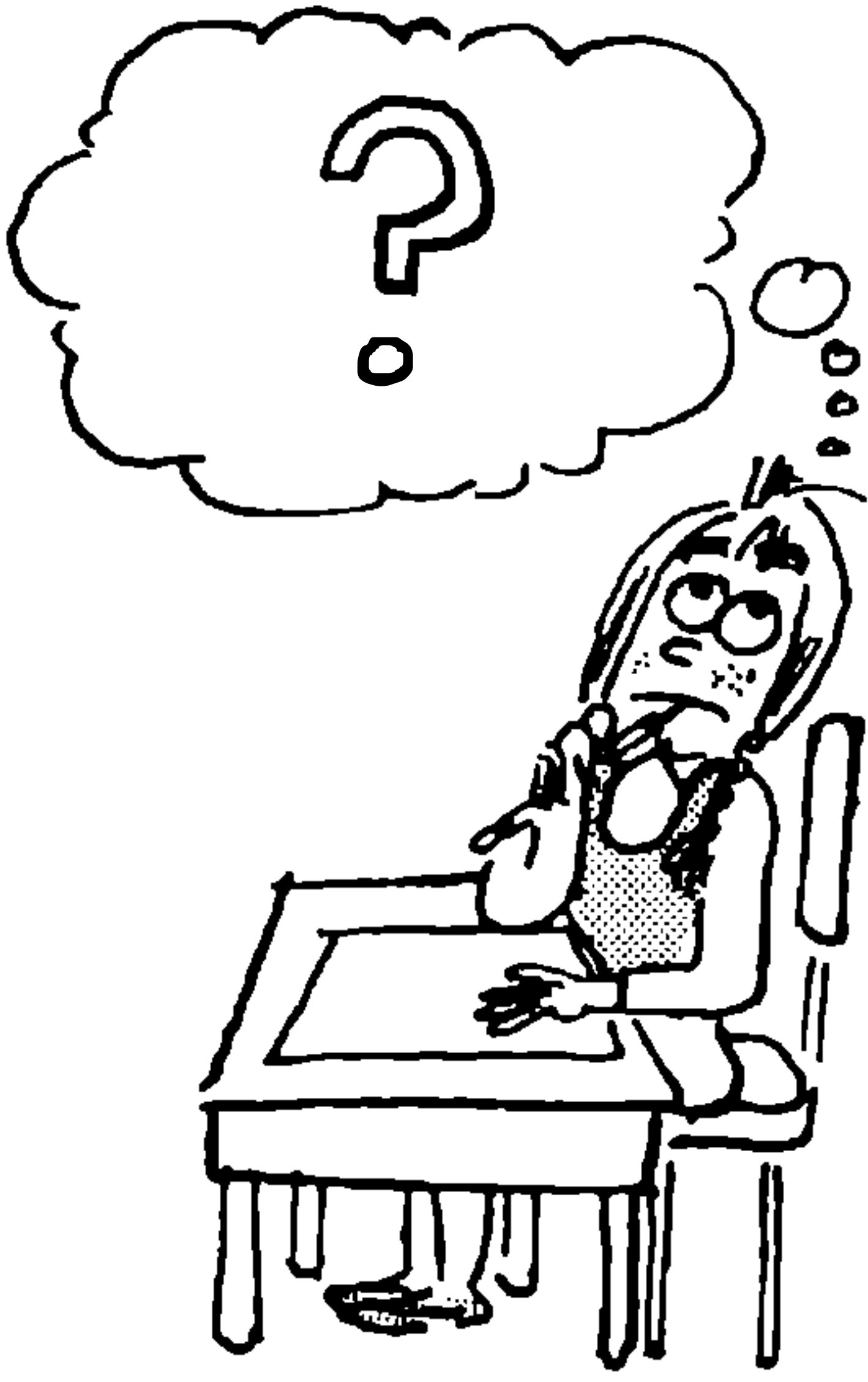
Mutluluktan ölebilirdi... Hayatın kendisi dışında her şey ne kadar boş ve anlamsızdı... İyi ki bunu bakkala gitmeden önce fark etmişti... Gülererek şöyle söylendi: Güneş sisteminin en büyük gezegeni olan Jüpiter'de katı maddeler yoktur... Jüpiter birbiriyle denge halinde olan gazlardan ve sıvılardan oluşmuştur... Yarıçapı 142880 km ve kütlesi dünyanın 318 katıdır...

Bunu Kayahan'a söylemeli...

Hemen bir Ford Taunus kılığına girdi... Marşa bastı, fakat bujiler ıslanmıştı... Bujileri çıkarıp kuruladı... Ama bujilerini çıkarmak ne kadar acı vermişti... Hem niye artık bir şey göremiyordu... Ambulansın sesini duydu... İki kişi koluna girdi, biri gözlerini yerden alıp cebine koydu...

Şeytan aldı götürdü, bir daha da getirmedi...

Devamı yok...

Tamam!..

Zınk!..

Siz de hatırlayacaksınız, lisedeyken, edebiyat derslerinde hiç canınız istemezken, hem de gün ortası, edebiyat öğretmenini "Çocuklar, birer dosya kâğıdı çıkarın kompozisyon yazacaksınız"

demez miydi pattadank... Ay ne zor gelirdi, ölümden beter...

Hayır, yani iki kere ikinin dört ettiğini bilirdiniz ya da bir matematik probleminin tek bir sonucu vardı, ama kompozisyon öyle mi?.. Yazarsınız, kendinizi paralarsınız, çok iyi oldu dersiniz... Hoca notları okur... Beşbuçuktan altı... İyi de ölçü ne ölçü... Neye göre altı... Rihter ölçeğine göre mi?

Konu verilir... "**İşleyen demir pas tutmaz**" sözünü açıklayınız... Buyrun cenaze namazına... Ya örtmemim adı üstünde işte, işleyen demir pas tutmazmış... Bunun nesi açıklanır demeye niyetlenmek bile ... ister. Alırsınız beyaz kâğıdı önünüze... Hem de gün ortası...

Hem de hiç canınız istemezken... Zaman sınırlı ama aynı zamanda da ağır, geçmek bilmez... Bir dosya kâğıdı nasıl dolacak... Giriş bölümü var, gelişme bölümü var, sonuç bölümü var... Nasıl başlarsınız... Önce demirin tanımını yaparsınız!.. Demir bir madendir ve... **Tamam... zınk!..** Orada kalırsınız... Önünüzde oturan arkadaşınızın at kuyruğuna dikilir gözleriniz... **Zaman yürür...** Demir bir madendir ve paslanır. Demir, demir madenlerinden elde edilir. Demir eşya ve aletler vardır ve... bu eşya ve aletler mademki demirdir... Madem ki demir paslanır, bu eşya ve aletler de paslanır... Paslanan demir bir işe yaramaz, üzeri pürtük pürtük olur, elinizi sürtünce... Iyh içi gıcıklanır insanın...

Giriş bölümünde böyle bir şeyler gevelersiniz. Sıra gelir "**gelişme**" bölümüne... Burada konuyu açacaksınız... Oyle icab ediyor da... nasıl?.. Demiri nasıl açarsınız... Eee, demir paslanır ama çalışırsa paslanmaz... Demirin nasıl çalıştığını düşünürsünüz... Kendi kalkıp çalışmaz yani alet olmalı onu biri kullanmalı. ki çalışsın. O zaman işleyen demirin insan olarak düşünülmesinin saçma olduğu fikrine kapılırsınız ama eliniz mahkûm... Gelişme bölümü lazım... Eeee, Atatürk çok çalıştı ve yurdumuzu düşmanlardan kurtardı. Atatürk çalışkandı ve... Hay allah, ne diyeceksiniz şimdi?.. Paslanmadı mı diyeceksiniz?.. Her kompozisyonumuzda Atatürk'ü örnek göstermek adettendi... Böylece, belki de içinde Atatürk olan bir yazıdan zayıf almayacağımızı düşünürdük. Böyle hallederdik gelişme bölümünü...

Sonuç?.. Sonuç, eee... işleyen demirin pas tutmadığı kesinlik kazandı... Öyleyse insanı bir demir gibi düşünürsek (mecburuz çünkü buna) şöyle de diyebi-

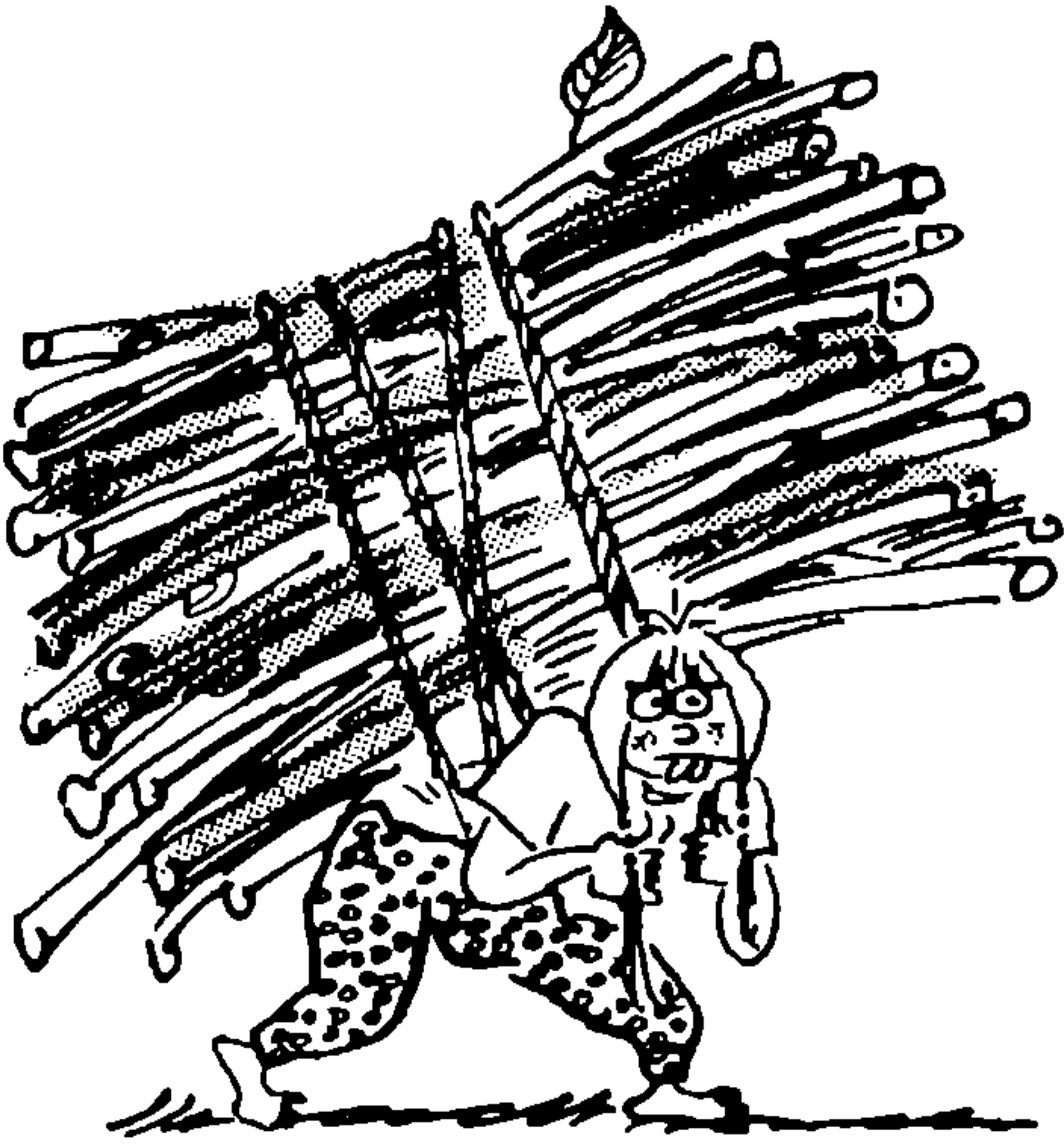
lirdik... Demirin yerine insanı koyardık ve şöyle derdik: "İşleyen insan pas tutmaz"... Evet... aynen böyle, işleyen insan pas tutmaz ve pas neydi; üzeri pürtük pürtük olması demirin... O zaman **işleyen insan pas tutmaz ve üzeri pürtük pürtük olmaz**. Üzeri pürtük pürtük olmayınca da ona dokununca içimiz gıcıklanmaz...

Sonra zil çalar, kâğıtlar toplanırdı... Hep iyi yazdığımıza inanırdık ama sonuç hep beşbuçuktan altı...

Hiç unutmam bir matematik hocamız vardı ve şöyle derdi: "Çocuklar, pi eşittir üç nokta ondört..."

Bravo adama harbi adammış...

Pi hâlâ 3.14...

Kadın Olmanın Dayanılmaz Hafifliği

Bu zamanda kadın olucan abil.. Dam-ları var, gam-ları yok he!.. Dertmiş, tasaymış, kim gelmiş, kim gitmiş umurları diil... Hele hele bizimki gibi üçüncü dünya ülkelerinde... Ohhhoo!.. Gel keyfim gel... Keyifler kakao... Sütlü ziftlaç... Adana acılı profiterol... Yemedede yanında yat... Hatta bir de kuma al... Üstüne de metres tut...

Bir defa abi yönetimle, siyasetle, şunla bunla alâkâları yok... Yıkılmışlar erkeklerin üzerine, ohh kendileri Urfa'nın ufak tefek taşlarını oynuyorlar... Bu yönetim işi zor zaten... Herkes yapamaz... Erkekler bile yapamaz... Onun için en ÖZ akıllılarını seçmişler lider... Tek erkekler seçiyo ha!.. Onlar kafa yoruyorlar karıla-

rına şuna at, buna at diyorlar... "Zavallı "BABA"lar dö-tünü yırtıyo meydanlarda karısı n'apıyo... Yırtık diki-yo... Bakınız erkeklerin yönetimi sayesinde ortalık gül-lük gülistanlık... Dünyada hak hukuk eşitlik... Püüü!.. Gırla!.. Almış başını gidiyor...

Sonra abi, üretim müretim hak getire... Dünyanın bütün işinin üçte ikisini kadınlar yapıyo, ama nasıl... Hep söylenmekle... İş yaparken kaytarıyorlar... Para filan istiyorlar... Sigorta migorta... İş saatlerinde sigara molası verip çokomel yiyorlar... Tarladaki kadınlar sıra başı cin-tonik molası veriyorlar... Yani bi tarla işi yapacaklar dır... dır... dır... Yok tırnakları kırılmış ta, yok ciltleri bozulurmuş da... Sigortaları yokmuş ta, falan da filan...

Şehirdeki kadınlar yine salt kapris... Neymiş... bütün gün işte çalışıyorlarmış eve gelince yemek, bula-şık, çocuk, ütü, temizlik... Eeee!.. Ne bu şikayet... N'-olmuş?.. Ellerindemi kalıyo... Yuvayı dişi kuş yapar... Yapacak tabii!.. Gece de yok yorgunum, yok başım ağrıyo... Bir sürü bahane, binbir dereden su...

Kırsal kesim kadını kuma istemezmiş!.. Eşşek ka-falı bunlar... eşşeeek!.. Hem işten yakınıyorlar, hem de bedava işgücüne burun kıvırıyorlar... Tamam, yazın yoruluyorlar ama kışın ne güzel sıcacık odanın başın-da ohh canları sıkılmaz... Politikadan, sanattan söz ederler, modadan konuşurlar, çekirdek yerler, lamba-da yaparlar...

Tanrının insanları üremeyi teşvik için bahşettiği zevki parayla satıyor utanmazlar... Oysa herkes her-kese verse böyle olmaz... Ama benim kızkardeşim verse kırarım lan bacaklarını...

Efendim, niye zar hâlâ tabuymuş... Bunların hepsini alıcan kıtır kıtır doğruycan... Hatta bir ikisini ipte sallandırıcın Topkapı'ya anıt mezar yaptırıcın... Tanrı onlara iyilik olsun, kışın üşümesinler, rüzgâr girmesin diye perde koymuş, onlar hâlâ zart tı zurt tu... Hem biz erkekler nerden bilicez ellenmiş mi ellenmemişmi?..

İşe girerken bakirelik belgesi isteniyor, yurtlarda bakirelik kontrolü yapılıyor diye ortalık kalkıp kopuyor... Ne iyi işte... Hazır evrak... Bu zamanda kolay mı evrak almak... Devlet kapılarında sürünmek... Nasıl olsa evlenirken lazım olur sunarlar kocalarına... Hatta çerçeveletip çeyizlerine koyabilirler...

Niye erkek dışarıdaymış ta kadın içerideymiş... Niye yollar, kahveler, otogarlar, havaalanları erkek doluymuş... Neden taşrada erkek kahvesi varmış da kadın kahvesi yokmuş... Erkekler kahvede otururken neden kadınlar tarlada çalışıyormuş... Haylaz bunlar haylaaz!..

Dayak yiyorlarmış... Bak, bak, bak... Soruna bak!.. Bi kere dayak cennetten çıkmadır... Boşuna dememiş herhalde akıllı atalarımız kocanın vurduğu yerde gül biter... Şebboy açar ekinler göverir, bolluk bereket olur... Sanayi gelişir ülke kalkınmasında yardımcı olur... Hizmet olarak size geri döner... Okul, yol, hastane yapılır... Dayak yiyen kadınlar bu hastanelere yatabilir...

Sonuç: Kadının sırtından sopayı, karnından sıpayı eksik etmiycen... Azıyorlar böyle... Örgütleniyorlar...

Gecenin Çıplak Ayakları

Aşağıda okuyacağınız hikâye uydurmadır ama üzülme-
yin kısa sürecektir... Hikâyede adı geçen kişi, yer ve kuruluşlar uydurma olup, ger-
çek kişi ve kuruluşlarla isim benzerlikleri sadece tesadüften ibarettir.

- Levent lütfen şu ışıkları söndür... Utanıyorum...
- Hayatım ne var bunda utanacak... Ayıp bir şey yapmıyoruz ki!.. Memele... Örk!.. Yüzünü görmek istiyorum...
- Ya lütfen anlayışlı ol biraz... Utanıyorum... Bu benim ilk tecrübem... Utanıyorum... Korkuyorum... Zorlaştırıyorsun her şeyi...
- Tabi canım, haklısın... Düşünemedim... Sen şim-

di el değmemiş, pastorizesin... İlk defasında pek bir şey anlamayabilirsin... Ama zamanla birbirimizi tanıyacağız... Erojen bölgelerimizi öğreneceğiz, o zaman daha güzel olacak...

– Nerojen?..

– Erojen hayatım... Yani hassas, duyarlı, duyar-gaçlı bölgeler...

– Of Levent, çocuk olma... Espirik yaptım... Biliyo-ruz, uzayda yaşamıyoruz herhalde... Hem ben kolay-lık olsun diye erojen bölgelerimi saptadım... Bak şim-di, sol omuzumdan çaprazlama on santim kadar aşı-ğya in, sağ kürek kemiğimden kırkbeş derecelik açıy-la bir parabol çiz, kesişim noktası benim en erojen bölgemdir...

– Tamam, bi saniye şuralarda bir gönyeyle Te cet-veli olacaktı... Hah tamam... Sağ kürek kemiğinden kaç derecelik açıyla demiştin?..

– 45 derece kuzey meridyeni 37 derece güney pa-raleli... Aa ayol bırak şimdi gönyeyi pergeli gel buraya ay deli etme...

– Tamam bi dakika ışığı söndüreyim...

– Ha... ha Levent güzelim önce üzerindeki eteği çı-karsan diyorum... Işık söndükten sonra imajını etekli düşünmek istemiyorum... Kızıl peruğunu da çıkar ha ha...

– Ev bulamadım diye "Benim evime gidelim ama komşular şüphelenmesin diye kız kılığına girmelisin" dediğinde kabul etmemeliydim, böyle alay edeceğini biliyordum... Keşke otele gitseydik.

– Ha, tabi kolaydı... Otele gidelim de bekaret kon-trolüne göndersinler di mi?..

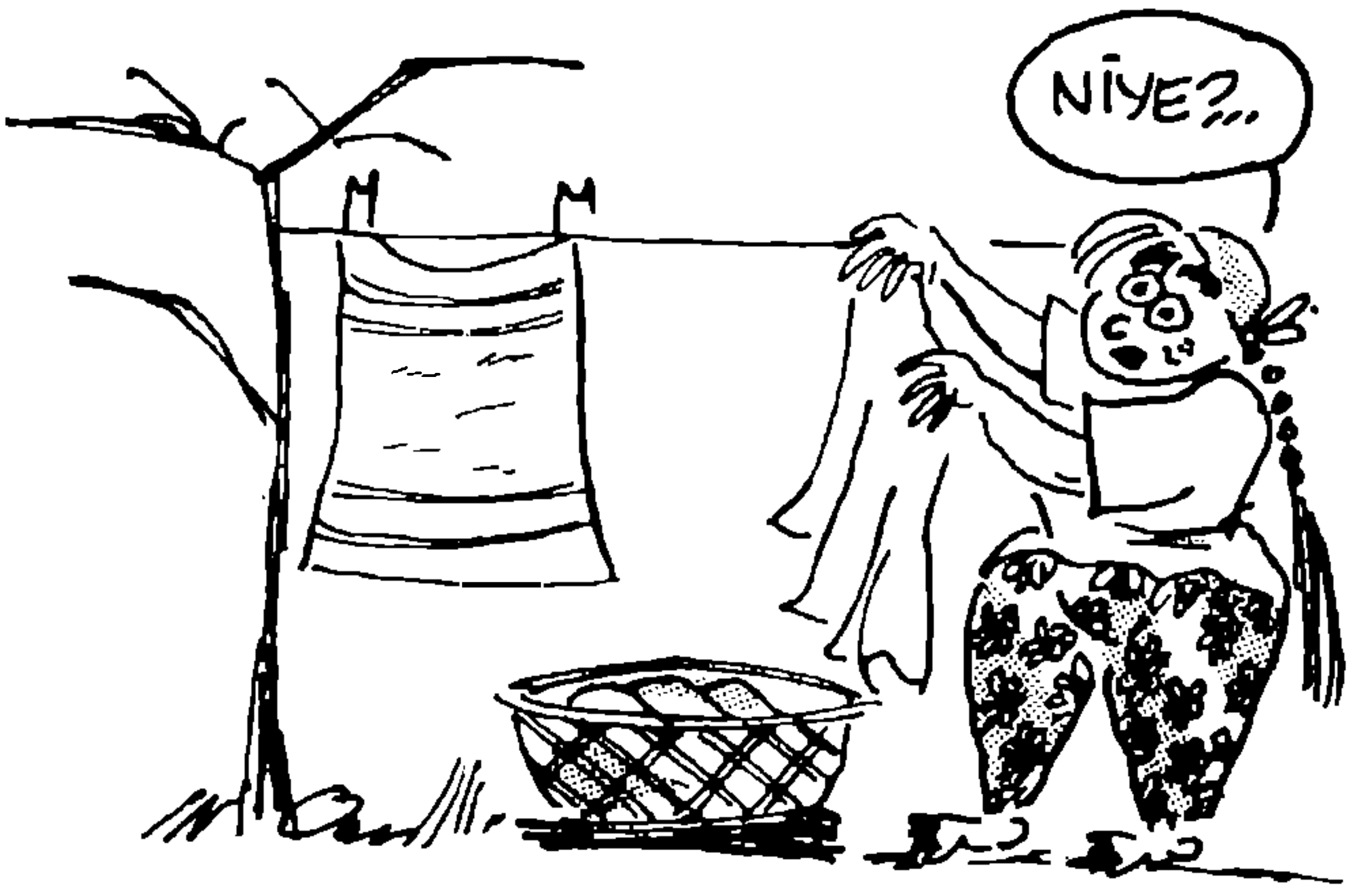
– Neyse, tamam... Biz işimize bakalım, yönetimin problemlerini başka zaman tartışırız... Eteği çıkardım, kızıl peruğu da... Işığı da söndürüyorum... ÇIT!..

-
- Hayatım rahat ol biraz... Relax... Bak kaskatı olmuşsun... Hadi şu üstündekileri çıkar...
- Leveent!.. Ben buradayım ve üzerimde zaten bir şey yok... Abajura sarılmayı bırak da buraya gel...
- Nasıl geleyim bu karanlıkta...
- Bak şimdi sağ tarafındaki kalorifer borusuna tutun, onu takip et, köşedeki pastaneden sola dön o yol yatağa çıkar... Saçmalama ayol... Göz kararıyla kestir işte...
- Tamam... Geldim, burdasın...
- Ay yavaş, parmağını gözüme soktun...
- Özür dilerim... Kestiremedim...

Sonunda iki sevgili birbirlerine kavuşurlar... Bu arada Radyo 4'te Artura Toskanini yönetiminde Em BiSi Orkestrası'ndan "İskeletlerin Dansı" türküsü neşriyattadır...

Böyle olur...

Ee ne bekliyordunuz...

sizə para kazandıracaq bir yazı

● Etrafımızda garip şeyler oluyor... Garip olaylar dönüyor... lıı ne bunlar, neler oluyor?.. Geliyorlar, gidiyorlar, gelmiyorlar, bazan da gitmiyorlar... Kim bunlar?.. Kaç kişiler?..

● Niye beyazlar daha beyaz renkliler daha renkli olmak zorunda?.. Kanun mu var, hangi maddeye istinaden?..

● Düriye'nin güğümleri kalaylı mı, fistan giymiş etekleri alaylı mı?..

● Halime'yi samanlıkta bastılar, şalvarını gül dalına astılar şarkısını söylerken niye insanlar bu şarkıda coşup göbek atıyor?.. Toplumumuzda gizli sapıklık mı var?..

● Bir de Trakya türküsü var... Bağa girdim bağ bu-
danmış, bağa bülbül dadanmış/Onbeş yaşındaki Na-
zife'de hanım kimlere aldanmış... derken dikkat ettiniz
mi türküyü söyleyen adam ne kadar seviniyor... On-
beş yaşında aldanan bir kıza niye sevinir ki bu
adam... Sübyancı mı?..

● Gelişmemiş bir ülkenin insanları neden "narsist"
olur?..

● Yine bu aynı ülkenin gençleri birbirine neden
"moruk" der... Niye burdan kalkıp Ürgüp'e göçer...

● Kızılıklar oldu mu mu?..

● Anapımız var mı bizim sahiden?..

● Bütün sorunlarını halletmiş gibi neden gelişme-
miş ve abazan kaynayan bir ülkede gecenin en kritik
saatinde gece jimnastiği koyarlar... Millet "uyanacak"
diye korkmuyorlar mı?.. (kadınlar zaten seyretmiyor)

● Bir insan bir insanı "huzursuz" edince neden yağ
bağlar göbek yapar... Nasıl rahat olur?.. Hı?..

● Orhan Veli gibi bir şaire çukura düşerek ölmek
yaraştı mı şimdi ya Rab!.. Böyle şaire, böyle ucuz ab-
sürt, kuru ölüm şekli mi seçtin seçe seçe...

● Kadınların kendini gösterememesinin nedeni
"sosyal konum"dan "sosyal düzen"den kaynaklanmı-
yorsa neden (belli bir tarihe kadar) zenci bir bilim ada-
mı ya da sanatçısı olmamış...

● "Ne ayak" ne demek?.. Türkçe meali ne?..

● Zıbramıçka zıçka vırçka doبریçka mı?.. Türkler
konuksever ve yardımsever bir millet olduğu için mi
yönetiminin küçülttüğü romen kadınlarını **kerki-**
yor... Bu yolla bir çeşit Marschall yardımı mı yaptığına
inaniyor Türk erkeği...

● Tanrı var mı?.. Varsa siyasal yelpazenin nere-
sinde?..

- Ko burcuyla Başak burcu neden anlaşamaz?..
- İnsanlar neden kendilerine "aslan" denince sevinir "eşek" denince kızarlar... Oysa ikisi de hayvan... Sonuçta ne değişir ki?..
- Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler mi?..
- Yağmurlu günlerde yağmur neden eğri yağar?..
- Hadi bakalım, bul karayı al PARA'yı...

orda bir köy var uzakta

- Halil, gözünü sevem zorlama artıkın, olmuyo işte!..
- Sus sen suus!.. Elinin hamuruyla erkeğin çamuruna garişma... Gıpraşıpta durma bu iş bu gece olacah!..
- HaJil bırah şu inadı bah evleneli bir hafta oldu olmuyo işte... Bir bilene danışah diyom...
- Hööyt topla ağzını gırmayam kemiklerini... Ben gooskoca İbrahim Ağanın oğlu gendime beceremedi dedirtmem...
- He dedirtme zorla beyle, zorla bakem ne olacak!.. Sora sora Şikago bulunurmuş... Sorak... Öğrenek!..
- Ne gonuşuyon leen sen!.. Beni elaleme ilezil mi ettirecen... Bayrağamı çıkarttırıcen gız sen beni!.. Sus bah şööle elimin tersiyle bi çarptımmıydı bi de yer çarpar allaama!.. Gonuşma bah gonsantre olamıyom ellerim ditriyo...
- He ditrer dabii.. Her gece gafanın dikine uğraşıyon can mı dayanır buna... Bah yüzün gaşık gadaran kaldı... Soralım diyom sana... Bilmemek ayıp deel ya!..

– Bah hala gonuşuyo, ben seni beni dellendiresin diye mi aldım gız!.. Gız sen benim sülalemi mi gudurturmak mı istiyon he!.. Vallah sus bah sitirese girdim dayanamıycam artıkın boğarım gız seni!..

– Halil!.. Yiğidim!.. Gurban olam ne haller oldu sana beyle, çok deniştin sen!.. Hatırlasana nişanlıyken nasıl goklardın yavru ceylanım derdin severdin beni!.. Şimci düşman kesildin ama hep sitiresten... Bah bırakalım şimdi sana neskuyik yapıverem diynen, gafanı toparla biraz... Gene deneriz olmazsa birini çağırverelim yardıma!.. He mi?..

– Gız Zöhre gız Zöhree gaatil ettirme beni bütün alem mi duysun bizi gız!.. Bah bu gecede geçiyo hala yapamadıh!.. Sende hiç uğraşmıyon salmışsın gendini taze çökelek gibi!.. Sende uğraşsana biraz... Ben annamam deyip gaytarıyon... Gıracam kemiğini, bacağını!..

– Artıkın yeter cibilliyetsiz herif!.. Uğraşmıyom lan!.. Al Maçık Baks'ını başına çal meymenetsiz guduruk!.. Herif gece cimnastiğini seyretmeden dahrik olamıyormuş... Zıçtırma lan dedenin star çanaana!.. Biz burada bostan gorkuluğumuyuz... Hem çıkartamıyon sıtarı hem kimseye danışmıyon... Bir haftadır bekliyorum lan telimle duvağımla... Herif gece cimnastiğini seyredecekte dahrik olacak!.. Ölme eşeğim ölme...

– Zöhre, Zöhre oldu gız yakaladım starı... Aha cimnastikçilerde başlamış... He... hörk!..

–

– Zöhre hadi gız dahrik oldum... Yatah he!..

– Bekleyeceksin Halil!.. Ben de Ceyar'ı görmeden dahrik olamıyom!.. Heh şimci de Dallas başladı..... Boşuna elleşme Halil... Ceyar'ı seyretmeden gılım gıpramaz habarın ola!.. Bu arada sörpme sakın he gözelim...

İşte hayatımız

Sinema biletleri yırtılır...

Yaşlı bir dilenci ölür altgeçitte...

İskender kebabı yenir...

Yollar gider...

Yollar gelir...

Cüzdanlar çarpılır...

Bir fahişenin yeni soğur ölüsü...

Adam mantarlı ayağını kaşır...

Susamlı simidin dumanı tüter...

Ödenek miktarına esas alınır gösterge rakamı...

Bir adam tekme yer böğrüne...

Kasetler çalar...

Kâğıtlar buruşturulur masa üstlerinde...

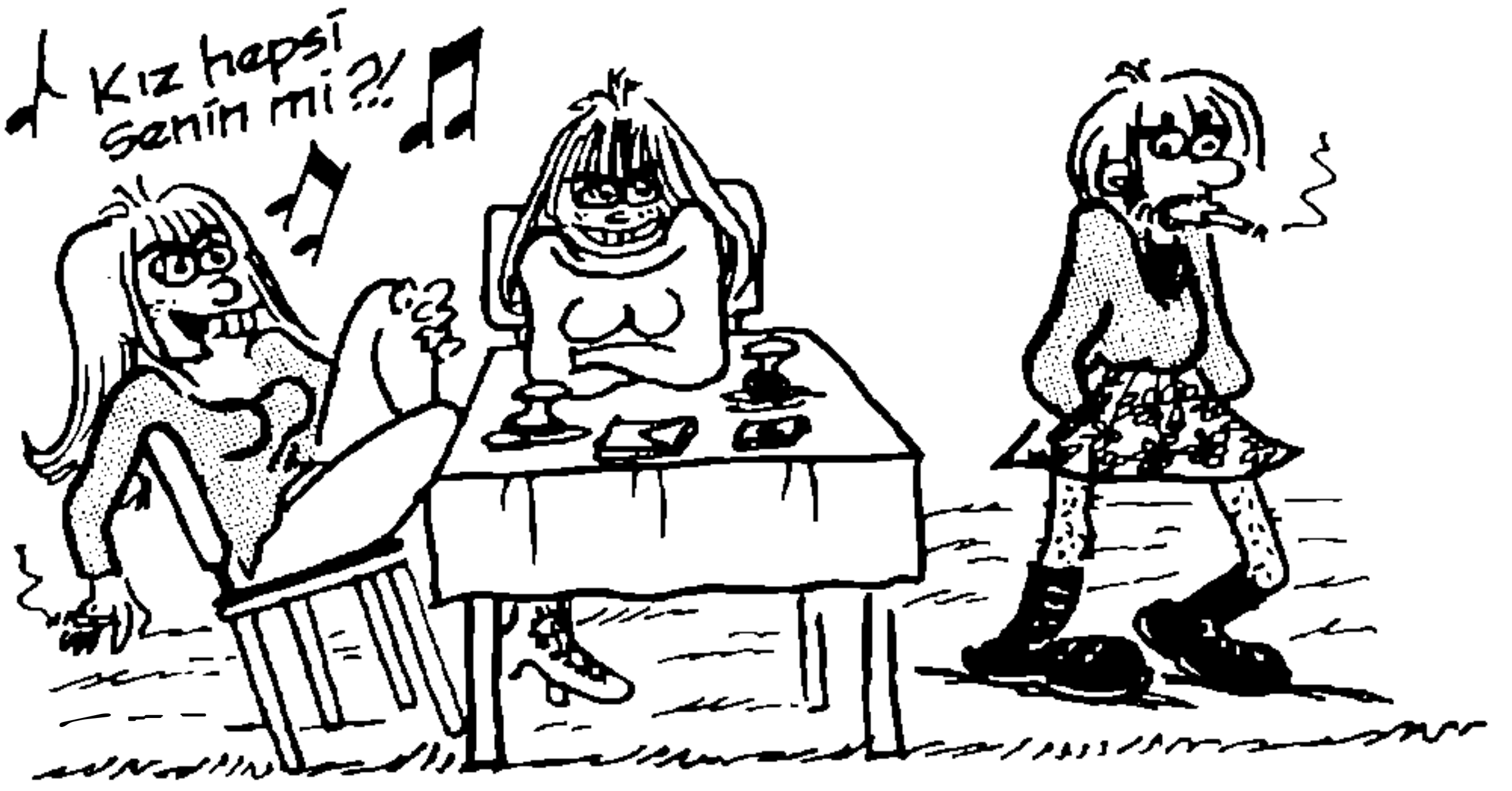
Gülünür...

Patates rendeler kadın yüzüncü kez

Hercai menekşe sürgün verir...

A grubu RH pozitif kan aranır kanamalı bir hasta için..

Hava kararır yeni...
Bir kadın ıslık çalar...
Kelebeğin ömrü dolar...
Sis basar vapurlar öter...
Çamaşırlar kirlenir...
Hayallerini bohçasına tikiştirip evden kaçır bir kız...
İndirimli satışlar başlar...
Beş milyon nefes aynı havayı solur...
Bir karikatürün çini mürekkebine değer ayakları...
Boru tıkanır lavabo taşar...
Birileri aşık olur iki dakikalığına...
Çaya sakarin atılır, karıştırılır, içilir...
Dişlere dolgu yapılır...
Kadın kocasını aldatır ilk kez...
Bir adamın ayağı kesilir hastane odasında...
Bir kadın doğurur çığlık çığlığa...
Bir ölünün yeni çürür gövdesi...
Birileri özlenir...
Öyküler okunur saçma sapan...
Filmler seyredilir iş olsun diye...
Zaman cinayetleri işlenir...
Bir hikâye yazılır yaşanmış az çok...
İkinci çaya bir şeker düşer... Erir...
Sevgiler, nefretler, acımlar,
Hileler, ikiyüzlülükler, dürüstlükler,
Yalanlar, aldatılmışlıklar, saçmalıklar,
İhanetler... Rep... Replikler...
Bu kocaman, bu büyük şehirde
Bütün bunların hepsinin yaşanması
Bir dakika sürer...
Kimsenin haberi olmaz olan bitenden
Kalem oynayışının iki salıntısı arasında...
Çünkü herkes kendi hikayesini yazar...
.....
Bazıları herkesinkini!...

Tersine Diyaloglar

Günlerden pazar... Aylardan Kasım... Senelerden... Sene işi belirsiz... Yer... Ortam... Allah bilir... Var mı böyle bir yer?.. Olar mı böyle şey?..

– Selin bak bak biri geliyo işte karşıdan... Asılalım mı?..

– Yok bekle belki daha iyisi geçer... Bak arkasındaki sarışın daha yakışıklı bence... Bu tarafa geliyo... Tamam tam karşımıza oturdu... Laf atalım...

– İyi de bunların neresine laf atılır?..

– Üf bacaklara bak, diyelim... Etkilenir... Ama bacakları da gözükmüyo pantolon giymiş... Neden etek giymez ki bu erkek kısmısı...

– Bence ellerine laf atalım... Ne güzel tarak kemikleriniz var desek?..

– Yok, deve... Daha erotik bi laf olsun... Mesela, mesela memelerinizin hepsi sizin mi diyelim...

– Erkeklerin memeleri olmaz... Meme bölgeleri

olur...

– İyİ o zaman... Meme bölgenizin hepsi sizin mi diyelim...

– Cık, olmaz öyle dersek niyetimizi anlar... Ürkütmemek lazım... Duygularına da hitap etmeliyiz... Erkekler böyle işte... Naz niyaz abideleri... Günlerce çık sinema-tiyatro biletlerini öde bi yerlerini elletmezler... Romen adamları daha ucuz çıkıyo...

– Ha ha!... Var mı böyle bedava hayat!.. İlaç koyarız içkilerine... Uyuturuz...

– Bunlar ilaçla olmuyo!..

– Olmuyo mu?..

– Valla olmuyo kız...: Denedim ben... Bunlar uyuyunca her yerleri uyuyo...

– Çaresi var... Alırsın kumaş kolası... Bir müddet kolaya batırırsın... Biraz da ütü... Kolalı kolalı...

– Korkarım ama ben... Ya hamile kalırsa... Şikayet filan ederse...

– Edemez... Erkeklerin üzerindeki namus baskısı öyle şiddetli ki duyulacak diye kimseye söyleyemez ancak Güzin Abi köşesine yazar...

- Olmaz kız, yapamam ben... Yazık olur... Evlene-
mez bi daha...

– Heey sarışın çocuk kalktı gidiyor... Muhabbet daldık taş gibi oğlanı kaçırdık...

– Boşver o zaten ev erkeği... Ama bak şu esmer... Bak şimdi... Pardon beyefendi meme bölgenizin hepsi sizin mi diye sorucaktım... Ya demek sizin... Ne güzel... Bir biramı içer miydiniz?.. Ne kadar anlamlı elmacık kemikleriniz var...

Saat dokuzdu ve radyoda...

Genç ve fakat yorgun adam argın adımlarla, şehrin karanlık ve nezleli sokaklarını geride bırakırken (öne doğru ilerleyerek) bu senaryonun bilmem kaçınıcı kez yaşanmış olduğunu düşünmeden önünde yürümekte olan genç fakat ürkek adımlı kadına yetişmeye çalıştı. Saat dokuzdu ve radyodaki dokuz haberlerinde ozon tabakasındaki deliğin bu hızla büyümeye devam etmesi halinde ikibin yılındaki deri kanseri vakalarında yüzde yirmiüç artış olabileceği konusunda bir uyarıda bulunulmuştu... Oysa kadın ürkek adımlarla uzaklaşma çabalarında ve hava da soğuktu... Çantasında beş yüz liraya aldığı üç katlı selpak mendili vardı, bu da ona güven veriyordu...

Argın adımlarla ilerleyen genç fakat yorgun adam şehrin karanlık ve nezleli sokaklarını geride bırakmaya devam ediyordu... Bu da şuna işaret etti ki, adam öne doğru ilerliyordu. Genç ve ürkek kadın uzaklaşma çabalarında... O da öne doğru gitmekteydi... Uzayda öne doğru ilerlediklerini sanan, aslında hiçbir yöne doğru ilerlemeyen bu iki cisim arasındaki mesafe git-tikçe kısalıyordu... Şimdi aralarında sadece bir adım

vardı. Saat dokuzdu ve radyodaki dokuz haberleri AIDS'li hastaların iki bin yılında onsekiz milyon olabileceği konusunda bir haber geçti.

Kadın argın adım seslerinin çok yakında olduğunu hissederek arayı üç adım yapma çabasıyla bir hamle yaptı. Fakat argın adımlı yorgun adam da hızını artırarak aralarındaki mesafeyi sıfıra indirdi... Şimdi atbaşı gidiyorlardı... Sonucu fotofiniş belirleyecekti... Fakat... Fakat... fafff... ffff!.. (ne tuhaf ya şu fff harfi... di mi?..) Fakat bir dakika... Sürpriz bir atak... Argın adımlı yorgun adam ürkek adımlı, genç kadını geride bırakmanın sevinciyle hızını artırarak şehrin karanlık ve nezleli sokaklarında kayboldu...

Kadın çantasındaki selpak mendilin verdiği güvenle argın adımlı yorgun adamın arkasından şöyle düşündü: "İyi ki dolapta hazır yemeğim var... yanına da salata yaparım..."

Saat dokuzdu ve radyodaki dokuz haberlerinde Balkanlar'dan gelen yeni ve soğuk hava dalgasının bütün yurdu yeniden etkisi altına alacağı neşrediliyordu...

bugün bir delilik yapın

Mesela sevgili okuyucular:

- Bir roman yazın...
- Sinemaya gidin, filmi sonuna kadar izlemeyin sonunu hep merak'edin... Merakta kalın...
- Kirpiklerinizi sayın... Kaç tane kirpiğiniz var öğrenin... Gözünüzün üstünde kaşınız var mı, kontrol edin...
- Çayı kadehte için...
- En yeni pantolonunuzu giyip sokaktaki su birikintilerini atlamadan düz adım yürüyün...
- Bugün bir delilik yapın ve ellerinizi kremleyin.
- Bakkala gidin 100 tane LUNA alın, hepsinin kağıdını PIT PIT açın... 100 tane PIT sesi oluşturun...
- İşe gitmeyin...
- "Burası Muş'tur yolu yokuştur/Giden gelmiyor acep ne iştir" araştırın... Ne iş olduğunu öğrenin...
- Buna ek olarak "Kışlanın önünde redif sesi var/açın çantasında acep nesi var" merak edin... Çan-

tasında neler olduğunu bir kenara tükenmez kalemle not edin...

- Bütün mizah dergilerini satın alın... Satır satır okuyun... LEMAN'ı bir koltuğa oturtup kahve ikram edin... Sonra o da bulaşıklarınızı yıkar...

- Yolda yürürken hiç tanımadığınız birine göz kırpın...

- Dolu şişeler hantal oluyormuş... Evdeki bütün dolu şişeleri boşaltın... Serfoş olun... Yağ şişelerine dikkat!..

- Herkes Mersin'e giderken siz Şikago'ya gidin...

- Telefonlarınıza cevap vermeyin... Yok yok cevap verin ve şey deyin: Alo ön yıkamasız tam temizlik sağlar... Öyle de öyle... Hadi...

- Kimseye katlanmayın bugün... Bencil olun...

- Kazi kazan alın... 100 tane... Hiçbirini kazıma-dan ateşe atın... Hep merakta kalın...

- Bugün sevgilerinize dişlerini fırçalaması gerektiğini hatırlatın... Kızarsa kızsın... Takmayın!..

- Size bak'an herkese gülümseyin... Saf... Saf...

- Hatta durup dururken kendi kendinize gülün...

- Ve hatta kahkaha efekti yapın...

- Sokakta yalınayak (ayakkabısız) dolaşın...

- Karlı dağlar başına çıkın...

- "Orda bir köy var uzakta/o köy sizin köyünüzdür"... Sizin mi değil mi merak edin... Ne meraksız milletsiniz ya... Gidin görün belkim sahiden vardır... Kakılıp kalmayın bir yere... Kentten köye kişisel göçler yapın... Bugün tam zamanı...

- Evden kaçın... Artiz olun... Aktriz olun...

- Kendinize iyi bakın... Ona ıhlamur yapın, gezme-lere götürün... Uludağ'da kayak yaptırın... Fakat onun bir tarafını kırmayın... Üzülür...

● Benim yazamadığım, ama sizin yapmak istediğiniz herhangi bir delilik varsa yapın bugün... Bu yazı sadece hatırlatmak içindir... Bugün her şey serbez... Fakaat sonuçlarından sorumlu değilim ve hatta her geçene eğilem... Delilik yapıp yapmamakta serbestsiniz. Bugün yaptığınız her şey yarın aleyhinizde delil olarak kullanılabilir... Özellikle kızların dikkatli olmaları, yağmurlu havalarda zincir ve takoz bulundurmaları, vs, vs, vs... Yazı bitti, ben gidiyorum... Adios...

Kurtlarla Vals (1)

Aşağıda okuyacağınız hikâye tamamıyla gerçektir. Fakat siz bu yazıyı sıcak odalarınızda okuyor olacağınız için hiçbir anlam ifade etmeyecektir. Hatta "Olmaz böyle şey ya, uyduruyo bu kız" filan diyenleriniz bile olabilir. Evet... İnanılmaz... Ama Sahi...

Yalnız başı biraz sıkıcı...
Nı-nıınn! Özeen film sunaaar!..

Aslında hikâye benim başımdan geçti. Bilenleriniz biliyor, bilmeyenler için söylüyorum. Ben yılın büyük bir bölümünde köyde yaşıyorum (12 ay kadar). Ve her pazartesi köyden 14 km uzaklıktaki ilçeye gidip yazılarımı ve çizgilerimi sarı bir zarfa koyup postaliyo-

rum...

Her şey iki hafta önceki pazartesi zuhur etti. Hava kötü olduğu için zarfı kendim postaya götürmek yerine, evimizden 25-30 adım ötedeki bakkala bıraktım. Bakka! sabah erkenden ilçeye gidip zarfı postalayacaktı. Pazartesi sabahı 10.30'da uyur vaziyette ekmek almak için bakkala gittiğimde gözlerim Būdū'nün gözleri gibi açıldı. Zarf hâlâ bakkalda duruyordu. Oysa o zarfın saat 11'e kadar postada olması lazımdı. Çünkü pazartesi postası 11'de kalkıyordu ve salıya kalırsa asla yetişmezdi... Bu da çok kötü olurdu. Saat 11.30'du ve ben hâlâ buradaydım ve postane de 14 kilometre oradaydı ve kar yağıyordu, her yerde kar vardı. Zaten dergidekilerin işleri başlarından aşkındı, bir de benim köşelerimle uğraşacaklardı, kahroldum yani... Zarfı ve ekmeği alıp eve döndüm. Söylemesi ayıptır, bizim Ford Escord marka emektar bir arabamız var. Adı da Maykıl (Bir Trakya köyünde Amerikan özentisi. Yazıklar olsun). Neyse, canımdan çok sevdiğim aziz okuyucularım, evdekiler gitme, hava kötü filan dedilerse de, dinletemediler. Kafama koymuştum o zarfı 11 postasına yetiştirecektim. **Maykıl'a atladım...** (Hörkl.. arabaya yani) Köyü çıktıktan 4 kilometre filan sonra kar şiddetini artırdı. 12'nci kilometrede gökyüzü görünmez oldu. Kuytu bir yerde kar yola yığılma yapmış ve yolu boydan boya kesmişti. Araba arada çakıldı kaldı. Ne ileri, ne geri... Abi resmen mahsur kaldım ormanda iyi mi? Sarı zarfa bakıyorum, umuru 'bile yok, öle duruyo... İlçeye iki kilometre bir şey var. Çıkıp yürüsem? Korkuyorum da yani... Kurtlar, murtlar... Hep böyle havalarda dolaşırlarmış derdi anneannem... Buçalarda yollar öyle günlerce kapalı kalmaz, elbette bir araba gelip geçerdi. Fakat 11 postasına yetişmem lazımdı ve zaman geçiyordu. Beş dakika bekledim, çıt yok. Fakat çok uzaklarda bir baykuş öttü. Sonunda

Leman'daki çocukların o harap binada benden daha mahsur olduklarını düşünerek arabadan inip yürümeye karar verdim. Koltukta bana acıklı acıklı bakan zarfı aldım ve yola koyuldum. Tek başıma ve de kız başıma. Hoş, erkek başıma da olsaydı kurtlar için bir şey fark etmezdi. Bir hayli yol aldıktan sonra, oh, Mein Gott! (Aman tanrım)... Korktuğum şey başıma geliyor. KURTLAR!.. Kurtlar uluyor... Çok uzaklarda ama sesleri giderek yaklaşıyor. Kahretsin... 11 postasına yetişemiycem... Çok yaklaşırlarsa ağaca çıkarım. Ama zarf var. Onu yere bıraksam yerler mi? O kadar da uğraşmıştım. Birden onları görüyorum. Gözleri kor gibi parlıyor ve hızla bana yaklaşıyorlar. Galiba beni yiyecekler...

Haftaya: Bakalım beni yiyecekler mi?
Devamı var...

Kurtlarla Vals (2)

(Geçen haftanın özeti: Araba kara saplanmıştı. Ben yola yaya devam etmeye karar vermiştim. Lâkin çok geçmeden uzaklardan kurt sesleri duyulmuştu. Ve bu hikâye gerçektir. Şimdi devamı...)

Birden onları gördüm. Gözleri kor gibi parlıyordu ve hızla yaklaşıyorlardı. Galiba beni yiyecektiler!.. Ö kadar korktum ki, elimden bırakmaya bir türlü kıyamadığım zarfı bıraktım ve ağaca çıktım. Az sonra üç ta-

ne kurt ağacın dibine geldi. Zarf yerde. Bir tanesi zarfı önce kokladı, sonra da yırttı. İçinden karikatürlerim ve yazım çıktı. Yazım ortadan yırtılmıştı. Zarfı yırtan kurt dikkatle karikatürlere baktı, kokladı. Sonra galiba gitmeye karar verdiler. Ama son anda zarfı yırdan kurt döndü ve yukarıya bakarak şöyle dedi: "Ne bu espriler böyle boktan, uyduruktan. Çizgilerin de daha oturmamış. Absürt espriler çizme, tramlarını da daha özenli at. Ne öyle koca noktalı tramlar atıyorsun... Yazıların da bi tuhaf. Daha kimse ne yapmak istediğini anlayamadı." Olur şey değil, ilk kez bir kurtla konuşuyordum ve o bana neler söylüyordu. Kaba hayvan!.. "Ama... Ama sen kimsin ki benim yaptıklarımı eleştiriyorsun" dedim... "Kim miyim" dedi, "Ben **Kurt Rasil**'im. Arkadaşlarım da **Kurt Waldaym** ve **Kurt Kurt**. Tarkan'ın Kurtu"... Ne ilginç abi ya!.. Tarkan'ın Kurtu... "Tarkan mı" dedim, "O yaşıyor mu? Yani... Yani ben onu yıllardır hep çizgi sanıyordum. Demek ki gerçekmiş." "Gerçek ile hayal arasında pek fark yoktur" dedi Kurt Rasil. "İstersen seni ona götürelim, ama önce aşağıya inmelisin." "Ya, ineyim de beni yiyebilirsiniz!" dedim... Kurt Rasil kurt kurt güldü... "**Hah ha... Ne?.. Bir insanı yemek mi?.. Bir insanı ancak bir insan yer...**"

Beni yemeleri ihtimali olsa bile böyle bir şey için ağaçtan inmeye değerci doğrusu. Bu olağanüstü bir şeydi.

Tarkan ha!.. Kimse inanmazdı. Ağaçtan indim. Kurt Rasil, Kurt Waldaym, Kurt Kurt ve ben yola koyulduk. Çok uzun bir yoldan sonra bir mağaraya geldik. Çok heyecanlanmıştım. Tarkan, ha!.. Demek çizgi değilmiş. Belki onunla röportaj bile yapardım. Her taraf karanlıktı. Sonra karanlığın içinde bir meşale belir-

di. Sonra... Sonra da sanki başımın içinde havai fişek patladı ve her şey karardı.

Gözlerimi açtığımda hâlâ arabada olduğumu gördüm. Aslında araba kara saplandığında hiçbir yere kılmıdamamıştım. Sarı zarf yanımdaki koltukta ööle duruyordu. Birilerinin geçmesini beklerken dalmıştım.: Saate baktım, 11.30'du ve artık sarı zarfın postaya yetişmesi hayaldi. Kahretsindi!..

Saat 12'de eve gelebildim. Kahvaltı için demlenen çay hâlâ sıcaktı. Televizyonu seyrederken, "Tarkan acaba sahiden var mıydı" diye düşündüm. Yoksa sadece çizgi miydi?..

Sepet sepet yumurta
Sakin beni unutma!..

Bana şiir oku...

– Hani bir sevgilin vardı / Yedi sekiz sene önce /
Dün yolda rastladım / Sevindi beni görünce...

– Sahi mi Necatii!?! Erhan'ı mı gördün?.. Hani şu
lisedeki sevgilim... Bizim evin karşısında oturuyordu...
Ah, çocuk sevgilim... Kar yağsa bile balkonda durur-
du... Ne şeker şeydi o... Upuzun kumral saçla....

– Hoöö-höööö!.. N'oluyo!.. Gecemize şiir katalım
dedik kalktık sana şiir okuduk, nereden çıktı bu din-
gil...

– Hayatım, seninki de iş mi?.. Bu şiir evlilik yıldönü-
mümüzde okunacak şiir mi?..

– Sen lafı kamuflle etme de söyle bakalım kimmiş
o sizin evin karşısında oturan zirzop...

– Uzatma Necati, öyle biriydi işte... Gelmiş geç-

miş...

– Bak, bi de uzatma diyo... Alırım ayağımın altına... Şarabı içince yavşadın... Kıracam kemiklerini senin... Gel buraya...

– Ah, vurma Necati... Allah belanı versin, nereden aklına geldi şiir okumak... Şiir kiim, sen kim?.. Şiirine çişeyim senin. Vurma, polis çaarıcım...

Başka bir şey... eee durum... Vaka...

– Aloo!.. benim... Yarın görüşüyor muyuz?..

– Evet, ama evime geliyorsun... Bir-iki arkadaş da olacak. (Aslında arkadaş markadaş yok, yalan söylüyo... Bu ara nottur...)

– Bilmemki, gelsem mi gelmesem mi... Ama pekala, geleceğim. Ben şimdi yatacağım, bana bir şiir okur musun?..

– Şiir mi?.. Hay allah, hiç ezberimde yok... Uzun uzun kavakları biliyorum ama... Dur bir dakika tek bir şiir biliyorum. Onu da sana okuyayım...

– Dinliyorum...

– *Ne o hasta bekler sabahı / ne taze ôlüyü mezar / ne de şeytan bekler günahı / Seni beklediğim kadar...* Nasıl?.. Beğendin mi?.

– Eray, ben yarın gelmiyorum... Vazgeçtim!..

– Allah kahr... Eee, şey yani, neden?..

– Senin cinsel kimliğin ayrıran gibi...

– Nasıl gibi?

– Bulanık güzelim, dibi gözükmüyo... Ne o ölüler, şeytanlar, mezarlar... Gelmem ben, korkarım...

- Rafeet sevgilim bana şiir oku!..
- Olur... Sana Orhan Veli'nin Süleyman Efendi'sini okuyayım... *Hiç bir şeyden çekmedi dünyada / Nasırından çektiği kadar...*
- İyyyh sus, içim gıcıklandı... İyyy!..
- Eee n'oldu, şiir istiyordun.
- Aman bana ne Süleyman Efendi'nin nasırından... Kadın ruhundan çok anlıyorsun, bravo sana... Tam da yatakta okunacak şiiri tespit ettin... Boşver sen yine en iyisi fıkra anlat!.. Hüzünletemiyorsun, güldür bari...

Şiir ezberleyelim... On kıtalı, tek kıtalı, bir satırlı... İsteyenlere anında ikram için... **Hoş bir şeydir bu...** Ne demiş üstad, "Terribilis ut castrorum acies ordinata las lesl.." Ya, aynen böyle demiş...

Hoşçakalın...

Sepet sepet yumurtlayın
Sakın beni unutmayın!..

Ruh Tahlilleri

- I -

Bir çizer (ya da yazar) en çok kimi sever, hiç düşündünüz mü?.. Ailesini, sevgilisini, sonra... Sonra okuyucusunu... Amaa duyarlı okuyucusunu... Duyarlı okuyucu ne demek, onu düşündünüz mü?.. Duyarlı okuyucu duyarlı çizicinin beğenicisi demek... Duyarlı çizici ne demek; onu da düşünmediniz, dimi?.. O zaman okuyun... Duyarlı çizicinin özellikleri nelermiş...

- Duyarlı çizer, o haftaki çizgilerini ya da yazılarını, okuyan okuyucusunun gülümsemesini hisseder... İçi ısınır... (tersi olursa üşür).

- Duyarlı çizer onbir parmaklıdır (nasıl oluyorsa...)

Parmaklarını değdirdiği nesneyi gıdıklama kabiliyetine sahiptir... Elleri güzeldir...

● Duyarlı çizer asla büyümez, hep ocuk kalır... Çocukları kırkına geldiğinde o hâlâ büyüme bunalımları yaşıar...

● Duyarlı izer, Zimbabwe'deki üçüncü dereceye kadar olan bütün depremleri hisseder...

● Duyarlı çizer sağır bile olsa duyar...

● Duyarlı izer PRINCE dinler, ÖMER HAYYAM okur...

● Duyarlı çizer dergide portakal kabuklarını arkadaşılarının gözüne sıkar.

● Duyarlı çizerin parmakları çok hassastır... Kadife dokunsa acır... Keeye hiç dokunamaz...

● Duyarlı çizer ne zaman misafir geleceğini hisse-der... (kaşıları kaşınır)

● Duyarlı çizer, (mesela) İstanbul'dan 160 km uzakta bile olsa Beyazıt Meydanı'nı görür...

● Duyarlı çizer yalnızca çizgi filmlerde ağlar...

● Duyarlı çizer on yıl sonra ne olacağını bilir ama yarın ne olacağını bilmek istemez...

● Duyarlı çizer, duyarlı çizer, duyarsız bakar...

● Duyarlı çizer az konuşıur çok düşünür... Düşünmekten konuşmaya vakit bulamaz...  şenir... Biraz da utanır...

● Duyarlı çizer karşıısındaki kişinin ne renk i a- maşıırı giyebileceğini bilir...

● Duyarlı çizer yıllarca araba kullansa da kaç kilo- metrede kaç litre benzin harcanır hesaplayamaz... Hep yollarda kalır... Kaldığı yerde konaklar...

● Duyarlı çizer karıncayı bile incitmekten korkar... Ama gergedanı incitir...

●.Duyarlı çizerin damarını kesseniz ini mürekkebi

akar... (Bu yalan işte... uydurdum...)

- Duyarlı çizerin gözüne kirpik kaçmaz...

- Duyarlı çizer güldürürken düşündürmez... Güldürürken **gül-derer**, çiçek toplar, ip atlar... Yemek bile yapabilir icabında... Ama dibini yakar...

- Duyarlı çizer okuyucusunun ruhunu okur ama kendi ruhunun alfabesini çözemez...

- Duyarlı çizer okuyucusunun üstü açıldığında üstünü örter.

- Duyarlı çizer süttten ağzı yansa da yoğurdu üflemeden yer...

Şimdilik laboratuvarıdan gelen tahlil sonuçları bunlar... Her hangi bir gelişme olduğu takdirde siz sevgili okuyucularımıza bilgi verilecektir, telaşa mahal yok... Haftaya da "Duyarlı Okuyucu Ruh Tahlilleri" var... Şimdiden bilin... Tamam, diyeceklerim bunlar... Bu kadar... Başka yok... Bu haftalık bu kadar... Biter... Yok başka... Tamam... Adios... Buenos noçes!.. Sevgiler... Hoşçakalın... Ay, ayrılmak ne zor... Tamam... Hadi!.. Arkana bakma... iyi haftalar... Mir mir mir mırıl...

Ruh Tahlilleri

– II –

Geçen hafta duyarlı çizerin özelliklerini tanımıştık... Bu hafta da duyarlı okuyucuların ruhlarına takılıyoruz...

- Duyarlı okuyucu haftada en az bir mektup yazıp, hal hatır sorar... Selam eder... Allı turnayla...
- Duyarlı okuyucu dergide biri hapşırsa "Çok yaşa" diye telgraf çeker...
- Duyarlı okuyucu erken yatar, erken kalkar, bir yumurtayı sütle çırpır... Kızarmış ekmek üstüne peynir aman efendim ne güzel yenir...
- Duyarlı okuyucunun gözleri çok güzeldir... (Yağ)...
- Duyarlı okuyucu dergisini kimseye vermez. Herkes kendi dergisini alsın der... Böylece tirajın artmasına katkıda bulunur... (Amaan, boşverin varsın tiraj artmasın siz yine yurtlarda bir dergiyi on kişi okuyun... N'olcak ki!.. Tirajmış... Pöh!..)
- Duyarlı okuyucu çizerinin Mars'ta yaşadığını sanır...

● Duyarlı okuyucu "Yaa, nasıl buluyorsunuz bu kadar espriyi her hafta... Hadi buldunuz, nasıl çiziyorsunuz ufacık ufacık. Hiç mi canınız sıkılmıyo?" diye hayret eder, soru sorar... Merak eder yani, bön bön okumaz...

● Duyarlı okuyucu asla "Çiziyosunuz da ne oluyor?" demez...

● Duyarlı okuyucunun gözüne kirpik kaçabilir... İnsanlık hali...

● Duyarlı okuyucu kahkahayla gülmez, gülümser...

● Duyarlı okuyucu gülerken düşünmez... Düş kurar, duş alır, düşer, düşes olur, ama düşünmez... Huy...

● Duyarlı okuyucu gülerken gül eker, karanfil biçer... (Bu sabah bağda erken gül açtı sen çizirken" diye şarkısı bile var...)

● Duyarlı okuyucu gülü sever, dikenine katlanır... Yapraklarını yolmaz... Gül reçeli yemez... Kızılıcak reçeli yer...

● Duyarlı okuyucu posta masrafına acımaz... Yazmaya üşenmez... Hamarattır...

● Duyarlı okuyucu her hafta derginin künyesini okur...

● Duyarlı okur kelimelere binebilir... Burdan kalkıp Ürgüp'e gidebilir...

● Duyarlı okurun ağzı kapansa da sorusu açık kalır... (Nasıl olunabiliniyosa)

● Duyarlı okur ağlamaz, duyarlı okur üşümez, duyarlı okur korkmaz, sönmez, duyarlı okur zekidir, çeviktir, çalışkandır, aynı zamanda sporcunun ahlâklısını sever, sevimlidir... Duyarlı okur işte böyledir...

● "Ana mari ana pişir bana tarana/Ben gidersem askere sakın beni arama..." Duyarlı okur bu türkünün

burada işi ne demez... Bağlantı arar... Vardır elbet bir işi... Şapşal mı bunu yazan kişi...

- Bu hafta da bitti...

- Haa, unutmadan... Bi hafta da "Kadın Duyarlılığı-nı" kurcalıycaz... Şaşıracaksınız... "Vaay" diyeceksiniz, kadın duyarlılığını kurcalayan bir duyarsız "yazanbayan" (ören bayan'ın kuzeni). Her şeyi kurcalıycaz bundan sonra... Birbirimizi izlemeye devam edelim.

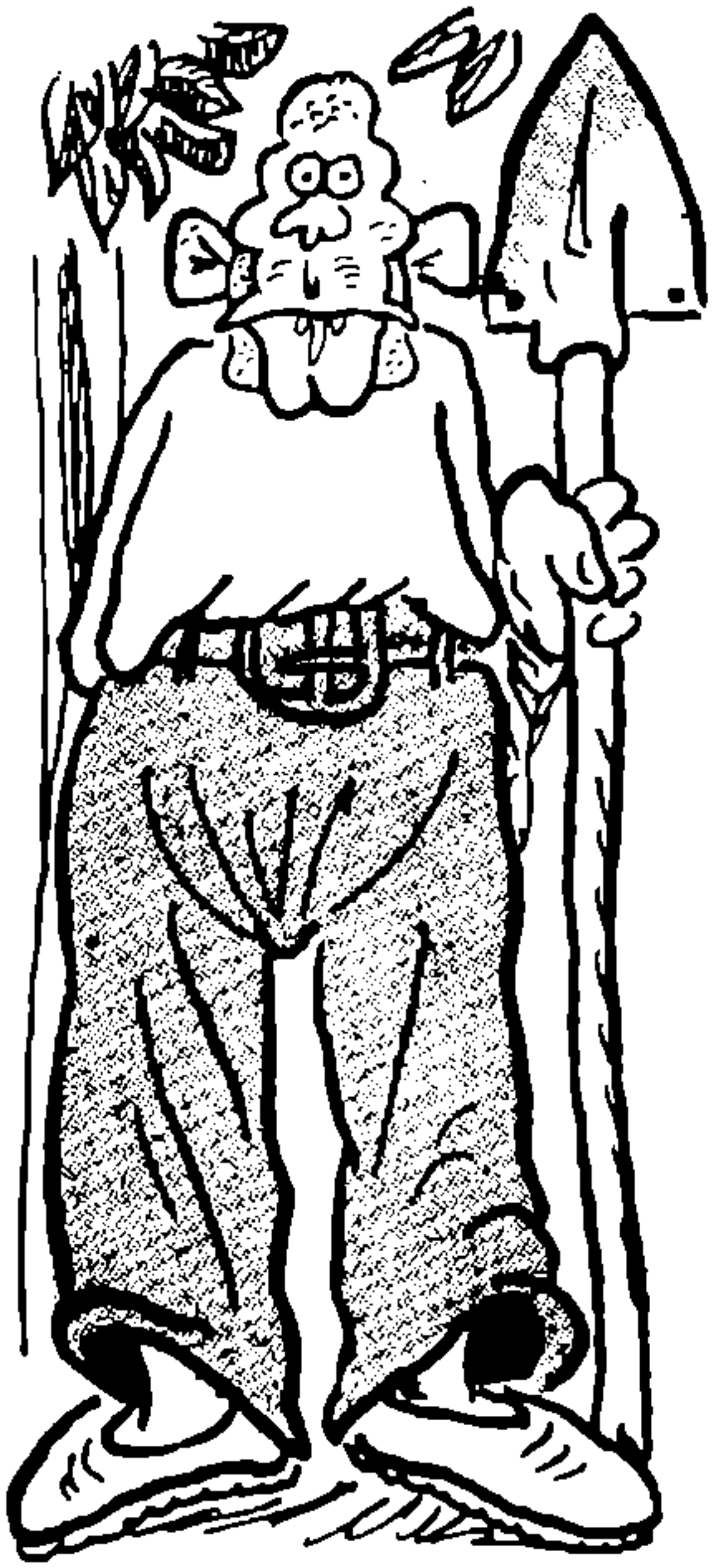

Pamuk Prenses ve Ötekileri

O öylece battaniyeye sarınmış televizyon sey-
rederken hiç aklında
yoktu, başroldeki adam
öyle demeseydi aklına

da gelmezdi... Öylece televizyona bakıyordu, bir şey
de düşünmüyordu doğrusu, adamı seyrediyordu...
Gözbebekleri, iris, retina ve ağ tabakası pür dikkat
adamin üzerindeydi. Adam, yani başroldeki kıvrıcık
saçlı büyük gözlü adam "Uykucu vardı hani, Huysuz,
Bilgin... Diğer cücelerin adlarını hatırlıyor musun?" di-
ye sordu karşısındaki düz sarı saçlı adama. Düz sarı
saçlı öteki adam da bilmiyordu ama o, battaniyeye sa-
rılı dururken bunu bildiğini düşündü. Kaç defa dinle-
mişti bu masalı, televizyonda çizgi filmini seyretmişti.
Her 23 Nisan'da sineması oynardı çocukken. Uykucu

tamam. Huysuz da. Onu da biliyordu, tamam işte, Bilgin vardı bir de. Uykucu, Huysuz, Bilgin... eder üç... Ötekilerini de biliyordu, kaç defa seyretmişti çizgi filmi... Bilgin sakallısıydı. Huysuz vardı, Bilgin vardı... Eee, Uykucu... Uykucu da tamam... Öbürleri?.. Çok iyi biliyordu öbürlerini... Kaç defa çizgi filmi seyretmişti, her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Alo dedi, hani Uykucu vardı, Bilgin vardı, Huysuz vardı, filmi oynardı her 23 Nisan'da... Ötekileri kimdi?.. Ne?.. Kim.. dedi telefonun öbür ucundaki ses... Hı?.. Ne?.. Hangisi?.. Hani Bilgin vardı, Huysuz vardı dedi berideki ses... Hani Uykucu vardı hep uyurdu... Ötekileri kimdi?.. Ama, ama dedi öbürkü taraftaki ses, saat iki ve... Ve ben uyuyordum... Ben görmedim... Nasıl görmezsin dedi berideki ses, hani çizgi filmi de vardı... Her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Bilgin sakallısıydı, Huysuz vardı ve... Ve öbürü Uykucu... Ötekiler kimdi?.. Mmh!.. dedi öteki ses Pamuk Prenses vardı, kötü kalpli cadı vardı ve... Ve elma vardı, kızın boğazına takılmıştı. Ha-yır, dedi beriki ses, ben cüceleri sayıyorum, küçük olanlarını. Uykucu vardı, bir de Bilgin vardı... Huysuz vardı... Öbürleri?.. Benim dedi öteki ses, benim bir sürü masal kitaplarım var ama hepsi tozlu. Tavanarasında... Sen gel istersen ara...Bul... Ve yalnız şey.... tozlarını üflemen gerekecek... İyi dedi beriki ses... Madem öyle, iyi!.. Telefonu kapadı, bir taksi çağırdı... Geceliğinin üzerine paltosunu giydi, dışarıya çıktı... Ama... ama dedi kendi kendine... Nasıl olur?.. Bu kadar çabuk unutursam... **Çok mu geçti yoksa çocukluğumdan...** Uykucu vardı, uyurdu hep... Bilgin vardı... Bilginin sakalı vardı, gözlükleri de... Huysuz vardı bir de... Diğerlerini de biliyordu... Kaç defa masalını dinlemişti... Çizgi filmi seyretmişti, her 23 Nisan'da sineması oynardı hatta... Bilgin vardı, Huysuz vardı, Utangaç vardı... Bilgin sakallıydı... Utangaç.....

O bir KRALdı

Remzi vardı... Ayaana Cız-laved marka lastik pabuç giyerdi... Kafası hep sıfır numara tıraşlıydı. Remzi'nin anası vardı, babası vardı... Dördü erkek, üçü kız, yedi kardeşi vardı.

Remzi biraz saftı... Ya da öyle görünüyordu. Okula başladı... Tahtaya kalktığı gün altına işedi. Adı **Çişli Remzi** kaldı.

Remzi sekiz senede ilkokulu bitirdi. Yukarısını okumadı. Babasının yanında tarla işlerine başladı. Koyun güttü... Kuş avladı... Derelerde yüzdü.

Remzi onsekizine girdi... Çopar Samet'in kızı Nazike'ye sevdalandı. Penceresine gitti, camdan röntgenledi, damlarına tırmandı. Nazike'nin babası çiftleyle kovaladı onu, bahçesine köpek saldı. Remzi nuh dedi, peygamber demedi. Gene tırmandı camlara, kapılara... Bi keresinde bacaanı köpek ısırdı, kunduz aşısı yedi karnına... Sonra sonra köpek alıştı ona bi daha havlamadı. Allem etti kallem etti, kuru üzüm yedirdi, Nazike'nin göğnünü çaldı. Nazike Remzi'ye kaçtı.

Nazike gebe kaldı. Remzi ağır kazanları elletmedi ona... Kendi taşıdı...

Remzi'nin bir kızı oldu... Kız diye hiç yüksünmedi... Sevindi... Gitti kasabadan Nazike'ye top basma, susam helva, laylon parlak terlik aldı.

Remzi askere gitti... Yedi kere dayak yedi... Köye geldiğinde hepsini anlattı... Hiç saklamadı dayak yediğini... Seve seve yaptı askerliğini...

Remzi'nin bir kızı daha oldu... Gene sevindi, gene yüksünmedi kız diye... Gene kasabadan Nazike'ye top basma, susam helva, laylon parlak terlik aldı...

Remzi'nin dört kızı daha oldu... Remzi her seferinde karısı Nazike'ye kasabadan top basma, susam helva, laylon parlak terlik aldı. Bir de üçüncü kızı doğduğunda gümüş kakmalı ibrik.

Remzi'nin altı kızı büyüdü, hiçbiri okumadı. Dördünü gönüllü everdi, ikisi kaçtı... Kaçan kızlarıyla bayramlarda barıştı...

Remzi'nin altı kızından 27 torunu oldu...

Remzi öldü...

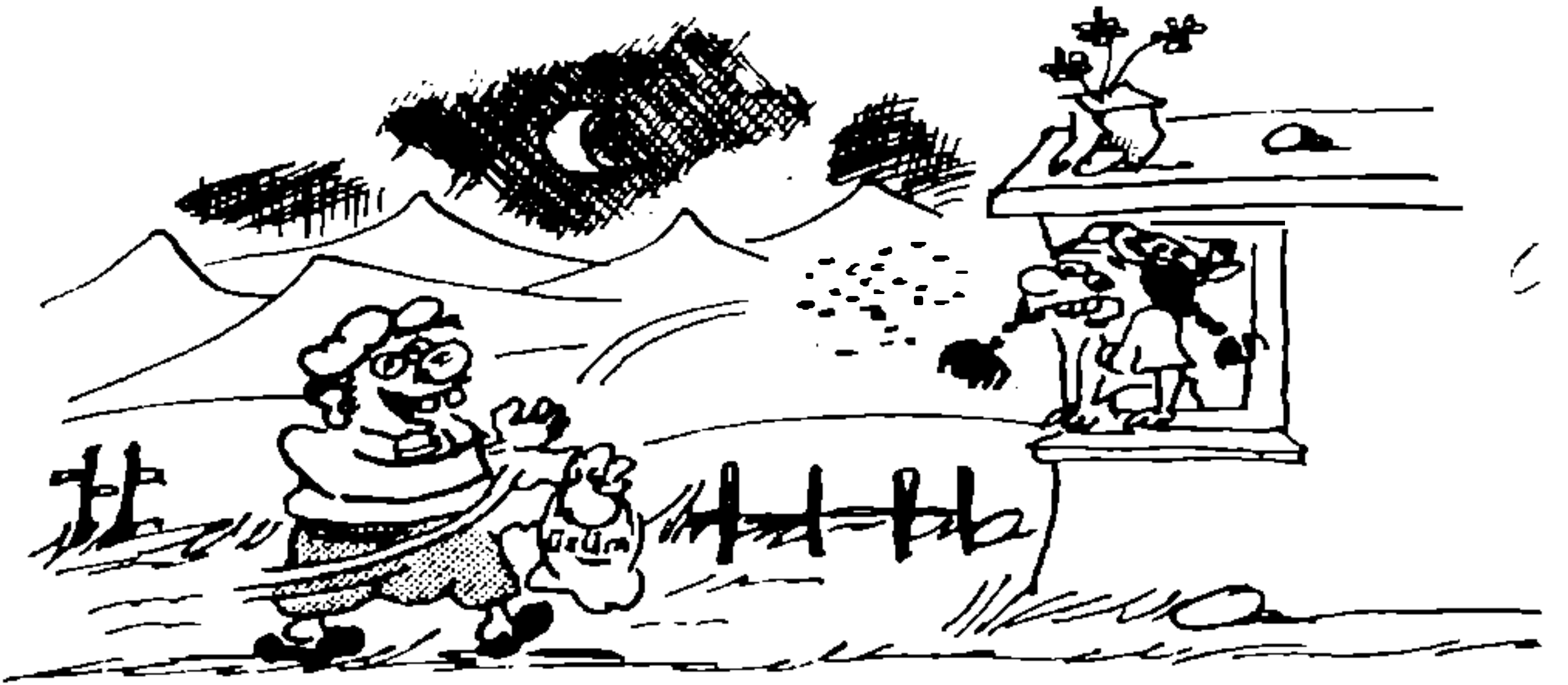
Remzi payına düşeni böyle yaşadı...

Belki o bir kraldı... Kim bilebilir?..

Belki zaman yanlıştı...

Belki de yer...

Hem... ne fark eder?..

NEŞE ile RAMA ile ZETİNA

Neşe, adı üstünde, neşeli bir kızıydı... Fakat gelin görün ki bu mutluluğuna gölge düşürecek bir sorunu vardı... Köpek sorunu... Neşe köpeklerini hiç sevmezdi... Çünkü sürekli siyah kazak giyerdi ve siyah, zifiri gibi kara saçlarından dökülen iri iri kocaman köpekler siyah kazaklarının üzerinde beyaz beyaz sıırırdı... Neşe bunalım içindeydi... Annesi onu psikoloğa götürdü... Psikoloğun adı Rama idi... Kapağı kolayca açılıyordu... Neşe Rama'yı

görür görmez yıldırım çarpmışa döndü, yıldırım aşkına tutuldu... Rama'da da Neşe'ye karşı bir takım kıpırtılar kıpırdadı. Ona karşı ilgisiz değildi idi... Rama Neşe'yi muayene etti... Neşe'nin köpek değil kepek sorunu olduğunu ifade etti... Dedi ki, Sana Ricoys veriyorum... Ricoys kepeğe karşı en etkili şampuandır, dedi... Öyle söyledi... Neşe dedi "Ben Ricoys'u istemiyorum, ben seni istiyorum, kaliteli beyazlık istiyorum ben bunu istiyorum dedi... Rama, Rama al beni al götür beni doğayaa... Ramaa... Ramaaa, dedi...

Rama Neşe'yi aldı doğaya götürdü... Doğa nefis-

ti... Bahar gelmişti ve kelebekler oradan oraya, şurdan buraya, öteden beriye çipil çipil uçuşuyorlardı... Fakat doğanın mutlu havasını bozan her genç kızın rüyası Zetina bir ağacın arkasına saklanmış pis pis bu gencecik masum insanları dikizliyordu... Biraz sonra doğadan bir şarkı duyuldu... "Omoo omoo omoo doğadan bir esinti. Omo omoo omoo daha beyaz yıkar..." Neşe dedi bu şarkı bizim saftorik aşkımızın şarkısı olsun dedi... Rama tamam dedi bizim olsun kaç paraysa alalım dedi... Şarkıyı aldılar ve evlerine gittiler... Evde Neşe'yi zor lekeler bekliyordu...

Neşe canından bezmiş zor lekelerle uğraşırken Ali geldi... Bisikleti çamur sıçratmıştı... Off dedi Neşe leke üstüne leke... Çamur lekesi çıkmazdı... Biraz sonra Ayşe Teyze geldi... Çantasından hiç eksik etmediği çamaşır suyunu çıkardı, lıkr lıkr içti... Oh dedi... Artık bunun da iyice müptelası odum, dedi... Öyle dedi... Tam bu sırada İmar Bankası'nın reklamındaki kadın geldi... Odadakilere **sizinki de** süper mi? dedi... Sordu... Odadakiler hayır dediler bizimkiler normal, kurşunsuz Schell... Hal böyle iken yayla lezzet testi kapıyı çaldı. O da geldi... Sordu... Test etti... Onayladı... İyi akşamlar dedi... Persil Supra dedi... İki kere rafine gibi laflar etti... Fark yok dedi... Farkı fiyatı, dedi... Bankamatik dedi... Otomatik dedi...

Sonra ne oldu... Sonra Dede Korkut geldi boy boyladı, soy soyladı bu insanlara "**Şapşallar**" adını münasip gördü... Sonra da hep beraber bisküvileri teker teker yediler ama bitiremediler...

Sorular ve Cevaplar

Opera sanatçılarına "Operatör" denmiyorda neden ameliyat doktorlarına "Operatör" deniyor... Opera ile operatör'ün alâkası ne?.. Doktorla Opera'nın alâkası ne alakâ?..

- Şu alâka: Kelalâka...
- Alâkası şu: Doktorda da "O" harfi var, Operatör-de de "O" harfi var... Ondan...
- "Doktor civanım"dır... Pavarotti'de civandır...

- Tutucu çevrelerde bakire olmayan kızları ne yaparlar?
- Cevap veriyom örtmenim:
- Kırpıp kırpıp yıldız yaparlar...

- Kırparlar...
- Çingenelere verirler... Çingeneler de "Maşa" yapıp satarlar...
- Omo ile yıkarlar... Akşamdan çamaşır suyuna basarlar... Namus lekeşi çıksın diyene...

Trayalılar neden gevşek insanlardır?.. Çok içli türkülerini yoktur... Ağıt yakmazlar... Kan davası gütmezler... İçli destanları yoktur... Dağlara çıkmazlar... Ağlarken çığdırmazlar... Aşk için ölmezler... İntaar etmezler... Yani... yanisi işin; yüzeysel yaşarlar... Gamsızdırlar...

Çünkü efendim:

- Traklar nerde "TRAKIRLAR" orda "BIRAKIRLAR".
- Traklar traka trak yaşarlar...

Neden "Evreşe yolları dar"dır?..

- Altyapı yetersizdir...
- E, zamanında öyle yapılmış...
- Evreşe yolları dardır, evet dardır ama ona bakma, onun da yarı vardır... Ona göre...

Niçin elmanın sapı vardır armudun çöpü... Gül niye dikensiz olmaz... Ayva uyurken nar niye ağlar?..

- Çünkü Allah (S.A.V.) öyle yaratmış akıllım...

Niye bir dolu erkek karikatüriste karşılık sadece

birkaç bayan karikatürist var?.. Her mizah dergisinde bir bayan çizer yok... Niye şimdiye kadar gelenler kaçmışlar... (Eski Limon'dan... Öyle didiler).. Niye tek ben kaldım kala kala... Benim başka işim gücüm yok mu?.. Niye?.. Niçin?.. Niçin?.. Nasıl?.. Kızlar niye çizmiyorlar... Niçün?.. Niçüün?.. Ühüü!..

- Üşeniyorlar...
- Çizmeyi değil, çizilmeyi tercih ediyorlar...
- Korkuyorlar...
- Orkuyorlar...
- Lar... Ler...

Eski ayı ne yaparlar?..

Kâtibin setresi niye uzun?..

Niye ille de Roman olsun... Hikâye olsa olmaz mı?.. Niye hiç düşünmeden Allah'a inanır ihtiyar değirmenci?..

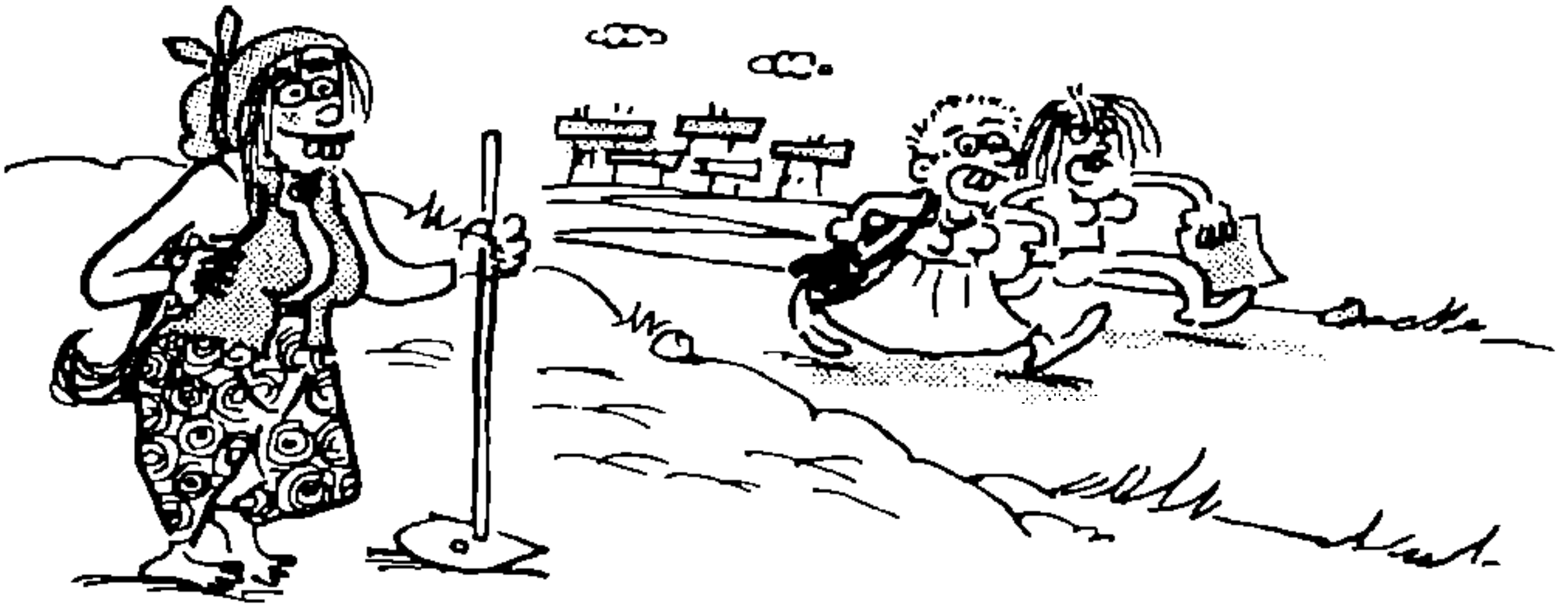
Niye aboneyim?.. Cebimde niye bilet var?..

Ben nasıl oldum?..

Niye illâki "Evlilikte ilk gece?.." Belki ikinci gece... Dimi ama?.. Belki de daha önce?.. Dimi?..

İşte böyle yanıt bekleyen daha biir sürü soru var... Ben çözemedim... Siz araştırın, defterinize yazın... Taam mı?..

Hadi hoşçakalın!.. Sevgiler!..

ÖNEMLİ MEVZULAR DERGİSİNİN
KÖY KADINININ EVLİLİK ÖNCESİ
OKUMA-YAZMA ORANI
ÜZERİNE YAPTIĞI BİR RÖPORTAJIN
ÖNCESİ VE SONRASI
(Höh!.. Nefess!...)

– Kız Meloş, nerde bu lanet köy kız, iki saattir dağ bayır yürüyoruz, git git bitmiyo...

– Elinin köründe... Ne bileyim ben beraber yürüyoruz işte... Dedemin köyü diil ki bileyim... Lastik de patlayacak zamanı buldu... Ama bu belalar hep o Sitare cadısının başının altından çıkıyor... Neymiş; Köy kadınının evlilik öncesi okuma-yazma oranını saptamak üzere araştırma yapacaktınız... Çok lazımdı... Kime ne köy kadınından... Kim okur... Bana kalsa "**Erkeklerin kulaklarının içindeki kılların sayısının iş ve özel hayatlarındaki sosyal ve psikolojik etkilerini**" yazardım... Millet yer gibi okurdu... Arz talep meselesi güzelim... Okuyucu ne isterse onu vericeksin... Mesele, "**Ayak başparmaklarının yanındaki parmaktan uzun oluşu insanların cinsel hayatlarını nasıl etki-**

ler" konulu bir yazı hazırlasan, millet soluksuz okur...

– Haydin de hopla da gel... Fistanı topla da gel... Ne alaka başparmakla cinsel yaşamın...

– Vardır vardır... Hangi taşı kaldırırsan vardır bir maraz... Araştır bak, neler çıkıyo...

– Sen onu boşver de "**Kırmızı üzerine mavi puanlı don giyen erkeklerin iticiliği**" konusunda bir yazı hazırlamamız boynumuzun borcu... Halk bu konuda bilinçlendirilmeli ve erkekleri uyarmalıyız... Bizim biraz da sosyal şeyleri şeyetmemiz icabeder... Düşünsene, kırmızı üzerine mavi puanlı don giyen zevksiz erkekler... Blörk!.. Kusarım... Mavi üstüne kırmızı olsa neyse de... Kırmızı üstüne mavi... Çekilmez... Halkımızın erkeklerini uyaralım... Hemen...

– Abarii!.. Aha şorda bi köylü kızı var... Tarlada çalışıyor... Aman abari demişim, aha demişim... Kız Aylin buradaki işimizi çabuk bitirelim iyice köylüleşicez valla... Cümlemi tekrarlıyorum... Oh Mein Gott!.. İşte şurada bir köylü kızı var. Hadi nöportacımızı yapalım da gidelim. Aman, nöportac demişim!..

– İyi günler efendim... Sizinle "**Önemli Mevzular**" dergisi için köy kadınının evlilik öncesi okur-yazarlığı üzerine bir röportaj yapmak istiyoruz.

– Bıyrın apla... Benim adım Kezban... Fakat anlamamışım nasıldır evlilik öncesi okur-yazarlık?.. Evlenmeden önce ayrı evlendikten sonra ayrı ayrı mı okur yazar oluyür?

– Okuma-yazma diyorum güzelim... Okuma-yazma biliyor musun?.. İzin verdiler mi? Öğrettiler mi?...

– He apla!.. Örgenmişem çat pat... İlkokul üçte terketmişem okulu...

– Ah ah!.. Cahil köylü kızlarımız bizim... İçim par-

çalaniyor valla... Bunlar hepten kara cahil... Ben ne soruyorum o ne diyo?.. Kezbancım, evlilik öncesi **okuma-yazma** diyorum... Öbür türlü... Nasıl derler sizde?.. Ee... Evlilik öncesi tepiş... Tıkış... Filan...

– Töbe de apla... Yoktur eyle şey... Geçmez burarlarda... Ağalarım keserler valla... Hele bi ağam var Sarı Cemal... Doğrar Allahıma... Yaşatmaz...

– Ah anam yazık!.. Ay Meloş gidelim dayanamıycam... ayy ay!.. Ermiş bunlar...

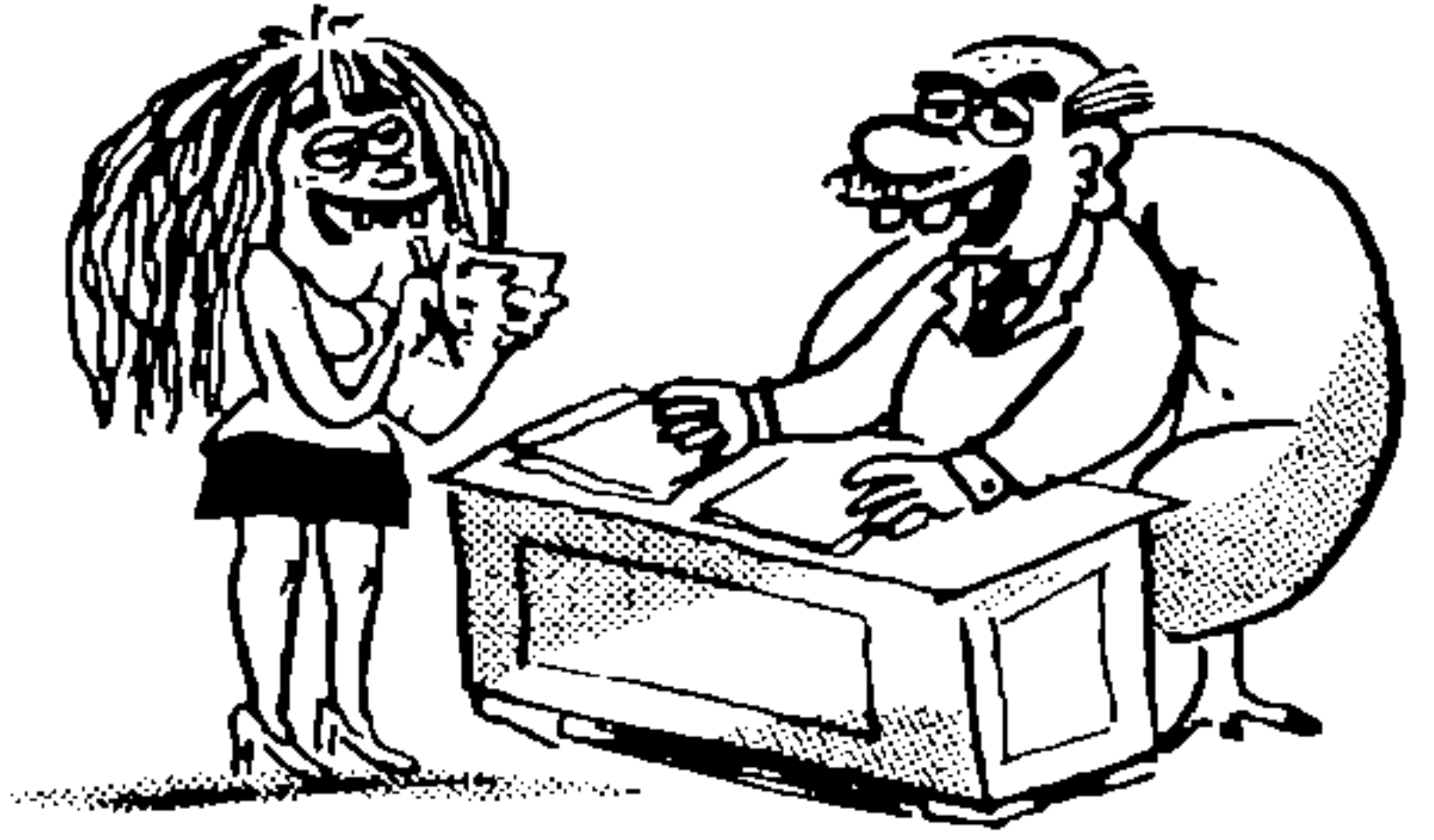
– Gidelim Aylin'cim... Yokmuş... Evlilik öncesi okur-yazarlık oranı yüzde sıfır... Araştırma bitmiştir. Öbür köylere gitmeye gerek yok... Hepsi aynı bunların...

– Gidelim canım... Gerisini dergide atarız... Aman!.. Atarız demişim... Yazarız... Bak gelecek sayı için konu buldum bile... **Bireylerin kaburga kemiklerinin ve yaprakların dallarında kıpraşması..** Öf, kıpraşması demişim... Kırpışması... Kaçalım Aylin... Havası bile etkiliyo... Köylüleşeceğiz...

– Abarii!.. Kaç!.. Kaçalım...

DAM

ÜSTÜNDE LOTARYA

- Patron kız!..
- He canım, söyle gulüm, minik yarkam... Reklamcılık ve Halkla İlişkiler müdirem... söyle...
- Kız patron vallahi böyle giderse bu mamullerin hiçbirini satamıycaz... Biraz lotarya filan gibi bişeyler şeyetsek diyorum...
- Şeyedelim yavrım... Fakat bu rotarla dediğin ne gibi bi tarla onu idrak edemedim... Aç hele bi konuyu...
- Şimdi Kamilcim Bey lotarya demek şu demek oluyor... Kaz gelen yere tavuk hibe etmek... Millet bayılıyo buna... Bizde mamulümüzü satmak için yanında bişeyler hibe edicez...
- Hee, hani bi çamaşır leğeni alana yanında üç mandal bi de çamaşır ipi gibi mi?..
- Vallahi çok zekisiniz patron... ilkokul mezunusunuz ama her şeyi şak diye kapıyorsunuz... Bravo, afe-rim size... Bakınız şimdi projemi açıklıyorum...
- Emret gulüm... Söyle bakalım ne edek?.. Nasıl edek nereye de kakalayak bunca mamulü...
- Bakınız Kamilimcim, biz bu mamulü halka sunarken yanında öyle bişey vermeliyiz ki halk aslında yanındaki hediye-yi almak için mamulümüzü satın almalı... Ama önce ne vereceğimize karar vermeliyiz... Çok ilginç, çarpıcı şeyler olmalı...

– Buldum... Memeylen bacak verelim... Mamulümüzden beş tane alana bi meme on tane alana bi bacak veririz... Aslında but da olur... Hatta iki tane alana kürek kemiği bi tane alana da kıkırdak veririz...

– Cık!... Olmaz sayınım patron... Nerden buluruz onca memeyi, bacağı, kıkırdağı... Hem mamulümüze de uymalı verdiğimiz şey... Siz her şeyi bana bırakın... Ben hallederim...

– Hallet yavрім, kara dutum, erik kurum, nar çiçeğim... Bu arada beni de halledebilirsin... Hınork!..

★ ★ ★

– Patronumcum Kamil, Beey... Müjde... Bütün mameullerimiz kapışılıyo... Bu kampanya çok tuttu... Zairenden bile sipariş var...

– Aferim gulüm... Hele şükür geldiğinden beri bi bo... Hörk... işe yaradın... Aferim maşallah... Söyle bakalım nasıl ettin de ettin...

– Biliyorsunuz patron, bu insanın dötüne yapışan tuvalet kağıtlarını kimse almıyordu... Fakat tuvalet kağıdının yanında birer de döt hediye edince o biçim satılmaya başlandı...

– Ne aaa!.. Neeorkk!.. Nerden buldun o dötleri... Hem millet niye alsın ki?..

– Alır patron... Bedava döte herkes konar... Siz yeterki verin... Bakın ben benimkini bile verdim... Şimdi sıra sizde... Dönün arkanızı kesmemiz lazım...

– Bırak beni bırak... Ben dötümü kimselere vermem... Kovuldun ırıspı!.. Bırak o testereyi elinden... Artık ben senin patronun değilim her geçene eğilem... Söğüdün yaprağı dal arasında...

– Hiaaaa!... Patron lotaryadan lotaritti...

Alo!.. Aysa...

İnsan tatildeyken hiçbir şey isk...
Öhürk... umurunda olmuyo...

Mesela diğer zamanlarda gaze-
temizin köşe yazılarını okumaya öncelik verirken eğer
deniz kenarında filansanız burcunuzu, alo seks hatla-
rının başlıklarını filan okumak vicdanınızı rahatsız et-
miyor... Bu arada da eğer biraz hayal gücünüz varsa
mizah dergisi okumaya bile gerek kalmıyor...

Mesela "Alo Sex" hattında Japon Geyşa ÇA-YU,
ŞENG-Hİ-Lİ-PO-SİM-LAM ELİF-MİM" isimli bir kızca-
ğız hizmet veriyor...

Bu geyşa; uzun, kırmızıya boyanmış tırnaklarıyla
çiçek açmış erik ağaçlarının altından Anadolu toprak-
larının kavruk delikanlılarına korkak ince sesiyle mas-
türbasyon zemini hazırlarken neler anlatır diye hayal
gücümüzü zorladık...

Konu başlığı: GEYŞA ile SEX...

Geyşacık anlatıyor: **Hakari masu şu sing çang
çing çong... Zing şan kitare fang tiri fing fong...**

Dilin önemi yok tabii... Aşkın dili birdir çünkülüm...

Konu Başlığı: JAPON UÇUŞU...

Geyşacık anlatıyor: **Gravv!... Tor tor tor tor...
Şing zu çing... Voouuuuuvvvvgrrrçtt!.. BROMM!..**

Floşşş...

Tercümesi: **Kalkış... Tekleme ve... Kaza...**

Bu çok rizikolu bir deneme ve yukarıda gördüğünüz gibi genellikle sonuç negatif...

Bir de "**Harakiri**" tekniği ile seks var...

Herhalde bu teknikle sevişenler orgazm sigarası yerine eşleri için "**El Fatiha**" okuyorlardır.

Geyşa anlatıyor da Ayşa anlatamaz mı? Görelim bakalım Ayşa neler anlatır ne fangtaziler gurar...

Konu başlığı: **Ayşa ile Tepiş...**

Ayşa anlatıyor: Bir kadın iki erkek neler yaptık.

Zabahınan kalkıp ahıra gittim... İnekleri yemleyip ahırın yanındaki ayakyolunda çişimi yaptıktan sonra koruluktaki dereye yıkanmaya gettim... Üzerimde sadece pamıklı bir gecelik vardı... Fakat çok irahatsız ediyördü, çünkü gıcıma giriyordu... Hava erken olmasına rağmen çok ıscıhtı... Terlemiştim... Zaten gübre kokuyordum... Serinlemek için dereye girdim... Pamıklı geceliği, Amerikan bezinden iç gömleğimi, şalvarımı, iç donumu, gıcıma giren kırmızı şehir donunu zarif hareketlerle çıkardım... O gadaran ateşlenmişim idim ki gendimi derenin soğuk sularına bırakırkene kızgın bedenim suya değer değmez **cozzz!**.. di-

yene ses yaptı... Bu sese komşumuz Mamıt uyanıp arka yoldan yanıma geldi... Zaten, uzun zamandan beri gözüm onda idi... Kapiskara bıyıkları, Zülküf dayımın bakımlı itleri gibi azgın azgın bakan gözleri vardı... O da suya girdi ve kendimi ona teslim ettim... Biz kendimizden geçmiş serin sularda kızgın bedenlerimizin ateşini söndürmeye çalışırken Hüsam'ın (Kendisi kocam oluyör biraz) geldiğini farketmedik. Hüsam gülererek bize bakıyördü... Onu da yanımıza çağırdık... Ama o elindeki çiftyle Mamıt'ı vurdi... Mamıt'ı vurdi, Mamıt öldi... Ben kaçtım... Bir hafta sonra Mamıt'ın amcasının oğlu varidi o da Hüsam'ı vurdi... Hüsam'ı vurdi, Hüsam öldi... Hüsam'ın teyzesinin oğlu Mamıt'ın oğlını vurdi... Mamıt'ın görümcesi de Hüsam'ın teyzesinin oğlunun elisini vurdi... Hüsam'ın teyzesinin oğlunun elisinin kaynatası Mamıt'ın bütün sülalesini vurdi... Beyle beyle onbeş hanelik köyde hiç kimse kalmadı... Bir tek ben kaldım... Şimci derede yıkanıyom çıkıyom, yıkanıyom çıkıyom... **Hihoyrt!**... Beni aradığınız için teşekkür edirem... Takikası 58333 liramdır...

– bu yazıya başlık bulunamamıştır –

Bir köyde bir kız varmış... Bu kız gel zaman git zaman zengin biriyle evlenmiş, şehre taşınmış...

Şeh-re taşınmış... (koro ve müzik)

Aradan bir ay mı deseem, bir yıl mı deseem, bir asır mı desem bir zaman sonunda anasını babasını ziyaret etmek için köye dönmüüş...

Köye dönmüüş... ('koro ve müzik)

Efendicaazıma söyleyim, bu kızcac şehre gitmiş, şehirli olmuş ya, ayıptır söylemesi dötü kalkmış... Gelmişini, geçmişini unutma numaralarına yatmış...

Köyde harman yerinde dolaşırken babasına sorar

sorar dururmuş...

Bubaa, bu ne?..

Döven kızım... Unuttun mu?..

Kız çoktaan unutmuş...

Böyle salak samalak dolaşıp soru sorarken yerden almak için samanlara gömülü yabanın sapına doğru eğilmiş... Baba bu ne?.. demeye kalmadan yabanın samanının altına gizlenmiş çatallı tarafına basmasıyla birlikte yabanın sapı kızın kafasında çotanak patlamış...

Kız o zaman yerdekinin ne olduğunu hatırlamış... "Ihh, ağzına yandığımın yabası demiş... kafama vurdu..."

Kafama vurdu demiiş... (müzik ve koro)

Babası da kıza, "Hah!.. Bak, demiş... Yabanın sapı kafana vurunca nasıl kendine geldin..."

Hikâyem bu... Ana fikrim ise şöyle: Ana fikrim şu: Ben ana fikri şöyle olabilir diye düşündüm: Şimdi sizlere ana fikrimi yazıyorum: Ana fikir: Karşıdan karşıya geçerken önce sağa sonra sola sonra tekrar sağa bakıp geçilmeli... Yoksa araba çarpar insanın vücudu parçalanır, barsaklar dışarı çıkar, kan olur her taraf... Iyy!.. İçim fena oldu... Kötü olur yani, öyle yapın. Ana fikirler her zaman işe yararlar...

Geçen haftaki yazım iyiydi... Çünkülüm onu köyde yazmıştım idim... Bu haftaki yazım meydanda... Çünkülüm bunu da dergide yazdım... tüm... Dergi çok güzel fakat sandalyeleri yürüyo... Tekerlekleri var... İnsan kendini at arabasında gibi hissediyö... Lambalar da aşağıya doğru sarkık... Armut gibi... Düşmesin diye ödünüz kopuyo...

Yine de İstanbul güzel şehir... Gelsem mi ne?..

Hayatıma Senaryolar

*Been
Feodal değerleri
kentsoylu küçükbur-
juva değerleriyle çatı-
şan ve türlü İLGİNÇ'-
likler oluşturan O
Kız'mışım... (Aferin
okuyucuya, iyi cümle
kurmuş) Daha bir en-
tel, şehirli karikatürle-
rin yanında sadelik,
yozlaşmamış saflık-
mışım...*

Ben bir ürkek cezve'ymişim...

Zatelim burcum da (Başak) bekâreti simgelermiş... Tabii bu cinsel anlamda bekâret değil, ruh kişilik açı-
sından bekâret daha doğrusu saflıkmış... Hakikaten
çok safmışım... çok!..

Ben, üç kulhüvallahü, bir elham'mışım...

Babam tam bir muhafazakârmiş... annemse çakıl-
taşı... Ablam yorgun demokrat, kardeşim VHF UHF
TV anteni... Ninem Maykıl Ceksın'mış...

Ben bir toprak ağasıyla evliymişim... Adam çift sü-
rer, tarlada çalışır, kirkaltı numara ayakkabı giyer-
miş... Eve gelince de beni dövermiş. Ben bu yüzden
kendimi karikatüre vurmuşum... Yorgun argın tarladan
geldiğimde ocaktaki ateşin üzerinde kaynayan kurufa-
sulyeyi indirir, taze bazlama pişirir, sofrayı hazırlarmı-
şım... Toprak ağası uyuduktan sonra kalkar gece gaz
lambasını yakar ürkek ışığın altında karikatürler çizer-
mişim... Dergiye gitmek için de ateşte pişirdiğim kah-

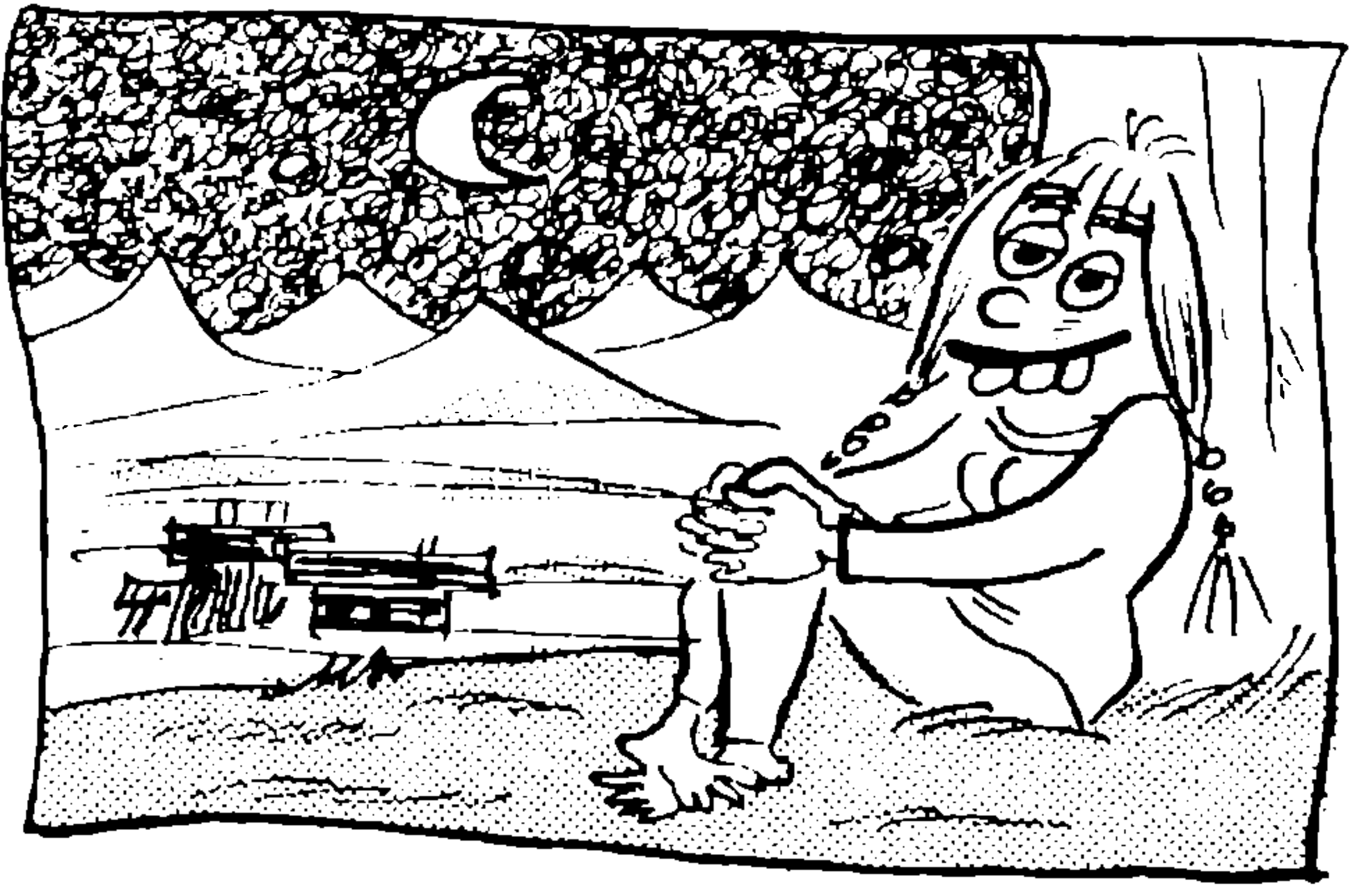
imajımı
dişledim
sapını
gümüşledim

- Amanın yetişin komşular, benim kız dellendi gayri akıllarını kaybetti. Amanıın!..
- Of sus kız anne n'oluyosun ya kuyruğuna basılmış sarı dana gibi böngürdüyosun...
- Tu tu tu çok şükür yarabim, akli başında konuşuyor... Ne yaptın kız kendine öyle karikatürlerdeki köyün delisi gibi olmuşsun... O başındaki ne öyle?..
- İmaj...
- Nemaj?..
- Nemajmış... Siz böyle Mariyana'dan başka şey seyretmeyin de dünyadan haberiniz olmasın... Millet şimdi imaj sahibi olmak için kendini paralıyo siz Mariyana hamile kalmış diye ağlaşın...
- Ağlaşırız ağlaşmayız, bizim senin gibi okumuşluğumuz yok... Şimci bana imajın ne olduğunu anlat... Ama eyle bi anlat, eyle bi anlat ki başına o tepsiyi neden bağladığını anlayabileyim...
- Şimdi ben başıma bu tepsiyi niçin bağladım... Ben başıma bu tepsiyi şunun için bağladım... Nedeni imaj... Bir imajım olsun diyene...

– Boş tepside imaj mı olurmuş... bari içine kete pidesi ya da plaska filan bişeyler koysaydın... Aferin. Maşalla... Eyle bi anlattın ki ben de şak diyene imaj neymiş anladım...

– Anlatıyoz ya... Dinlesene... Bu imaj herkese lazım... Herkesin bir imajı olmalı... Mesela köye yabancı biri geldi, beni yolda gördü... Beğendi... Kim olduğunu araştırarak... İnsanlara beni soracak... Yeşil hırkalı kara saçlı, kara gözlü, pazen elbiseli bir kız... Bizim köydeki kızların yüzde doksanı bu tarife uyar... Beni bulmak için dedektif tutması lazım... Ee Türkiye'de dedektiflik sistemi yok... O zaman beni bulamıyacak. Ama ben başıma bu tepsiyi bağladım ki, o kişi diycek, o kızın başında bir tepsi vardı, o zaman herkes o tepsi kızın ben olduğumu bilecek... Bilmem anlatabildim mi?..

– A benim akıllı kızım... Sana imaj, tepsi tencere ne hacet... Sanin zaten testi gibi dötün var... O kişi o kızın başında tepsi vardır diyeene, o kızın testi kadaran dötü varıdı derse bu köyde herkesler bilir ki o sensin... Sen bu yeni iki kutu deterjanı al ben yine eski deterjanımı kullanmaya devam edeyim...

Geceyarısı Yumurtaları

- Kimse kimseye lütuf değildir...
- Ak akça kara-kuru içindir...
- Besle kargayı oysun dötünü... (Ayip)
- Sakla samanı öküzler açlıktan ölsün...
- Allahım sen büyüksün, kaç numara pabuç giyersin.
- Yazın gölge hoş, kışın sıcacık oda... Ohh!..
- Evet, ben biraz öyleyim... biraz akşam...
- Horozu çok olan köyün sabahı gürültülü olur...
- Bugünün çişini yarına bırakma... (Bu da aayip)
- İti an kuduz aşısını hazırla...
- Yüzüm yüzüne baka baka kararır...
- Abazan olanın bağına bir kat resi düşmez...
- Bârân yerine plastic women yağsa semadan...
- Ne?..

- Bana arkadaşını söyle... Numarasını da ver.
Telefon edim... Fax çekiim...
- Bir yiğit gurbete gitse gör başına **mööler** gelir...
- Söz gümüşse, sükut ikrardan...
- Aslında DUYGU da yok... No Poroblem!..
- BİR DE RAKI ŞİŞESİNDE ALIK OLSAM...
- Yuvayı dişi "**DÜŞ**" yapar...
- Temizlik idamdan gelir...
- Dost dost diye nicesine sarıldım. Benim sadık yarım
Kara Murat'tır...
- Sen olsaydın yapmazdın... Biliyorum... Ama ben
yaptım... Özürk!.. Üzgünk!..
- Hepsi bu kadark!.. Hoşçakalk!..

Devrik Düşler Saati

*Ellerinde piçaklarıyla geldiler
Gitmek için aceleleri yoktu...*

*Çeyiz sandıkları... Kanaviçeler
gerdek geceleriyle ilgili
düşlerim olmadı hiç...
Aklım fikrim...
tepelerin ardındaydı...*

*Kirli... paslı... Kör bıçaklarıyla
yüreğimize...
oramıza, şuramıza, buramıza
ve sairemize
çentikler açtılar...
şıplediler...*

*bilirsin... Ayın sessiz
hareketlerine bile
uyanırım... Cır cır
böceklerine... otların hışırtısına bile
takarım... Bütün
bunları bile bile*

daha güneşler doğmadan
kör karanlık...
aklının kenarlarına
çalar saatler bırakıp
bırakıp... Kaçıyorsun...

Kir paslı... Kör bıçaklarıyla
oramıza, buramıza... yüreğimize...
Kirli... kör... kırık... hantal...
Ve sairemize...
Vs... Vs.... Vs.....
Çeyiz sandıklarıyla ve
kanaviçelerle ilgili düşlerim
olmadı hiç...
Fakat siz...
"Kimbilir hangi taydan
indiniz bu düşe
girdiniz"

Ellerinde piçaklarıyla gittiler...
Dönmek için aceleleri
hiç olmadı....

= yazısız =

Dün akşamki haberlerde saat yirmiyi yirmi geçe spiker bir dolu kaza, ölüm ve **uğursuzluk** haberleri okudu... Sonra da "**Mutlu akşamlar**" dedi... Saat tam yirmiyi yirmi geçeydi...

Dün akşam yirmiyi yirmi geçeyken aynı anda yazımı yetiştiremeyeceğimi düşünüp telaşlandım...

Ayva yerken de dün akşam saat yirmiyi yirmi geçiyordu... Ayvayı ısırdığımda içinde kurt olduğunu son anda farketmem ve kurdun yarısının ayvada olduğunu görünce yarısının da ağzımda olduğu tezini yürütmem tam yirmiyi yirmi geçeye rastlıyordu...

İnsanların en vahşi hayvanlar olduğu düşüncem, haberlerdeki cesetleri gördükten sonraydı ve her nedense bunu düşünmem yirmiyi yirmi geçeye kalmıştı...

Masamdaki cimcimeye o gün su vermem gerektiğini, ama su vermediğimi yine o anda geçirdim aklımdan... Tam saat yirmiyi yirmi geçe... Dün akşam... Telaşlandım...

Acaba dergiye bana gelen mektuplar kayboluyorlar mı diye aklımdan geçiririm cimcimeyi sulamadığımı aklımdan geçirmeden önce ayvayı ısırmamdan

sonraydı... Ama o da yirmiyi yirmi geçeydi...

Yazın artık bittiğini düşündüğümde ve kışı sevmediğimi farkettiğimde akşamlardan dündü... Saatlerden yirmiyi yirmi geçe...

Kendime krem rengi bir kazak örmemin çok eğlenceli olacağını düşündüğüm saat o meş'um saatti: Yirmiyi yirmi geçe...

Ormandan toplayıp vazoya koyduğum otsu bitkinin kışın tüylerini döküp dökmeyeceğini düşündüğümde spiker "Mutlu akşamlar" diyordu...

O zaman, işte tam o anda, hem otsu bitkiyi, hem krem rengi kazağı, ayvadaki kurdu, cımcimeyi, yazımı, insanları, hepsini... hepsini düşünmem tam o andaydı...

Yırmıyl yirmıblr geçe başka şeyler düşündüm...

Çardakçı Halime'nin Everdikleri

— I —

Heh hee... Bana
Çardakçı Halime
derler... Belki
yaş yetmiş iş bit-
miş, lâkin biz
değirmende sür-
pütmedik bu
memeleri...

Elif bir güzelce
yetimcik... Be-
nim torunum...
Kınalı yapıncak
gibi çilli yüzü,
mürdüm eriğin-
den kara gözü
var.

Daha kirlendiği-
nin devrisi sene-

si şak diyene Çemişkirler'in Kara Osman'a vuruldu. Oğlancık da güzel velakin birazcıkın safçana... Her gördüğü şeye sarı dananın yeni doğmuş buzağısı gibi kirpiklerini çplak çplak kırpiştırıp şaşkın şapalak bakar... Bu oğlanın saflığı da iyilik cinsinden... Varsa yoksa balonlar... Zülküf Ağa zengin gâvur... Yeri göğü biricik oğlu için balonlarla donatır... Oğlan balon der başka şey demez... Bütün Çemişkir arazisi yer gök balonla dolu... Sanırsınız ki sünnet yatağı... Ağaçlara, evlere, damlara, enik kuyruklarına her bir yerlere balonlar asılı... Patlayanın yerine hemen yenisi alınır...

Ah, gönüldür kızanım... Ota da konar safa da... Ne ettimse ettim Elif'i vazgeçiremedim Osman'dan... Os-
mansa bir salak oğlan... Ne Elif'ten haberi var ne mer-

tekten... **Kız tek koşumlu öküz arabası gibi tek taraflı sevdalarda...** Günden güne yalım yalım tutuşur... Eee biz de geçirdik gördük sevda bu kızanım, yayık tokmağı değil...

Kız dedim ona bir gün bu oğlan görüyorsun safçana... Sen çıkacaksın onun yoluna... Peşine varacaksın, ardına düşeceksin... Kadın dediğin severse tam sevmeli... Ve hatta adamını sırtlayıp getirmeli...

Dedim demesine ya kız korkacık, ürkecik... Çıkamaz yollarına... Değil sırtlayıp getirmek gözlerini kaldırıp da bakamaz Osman'ına... Oflar durur yer yatağında boyuna... Ne zamanki ay buluta mendil duta girer, otların rüzgârla oynaşmasından başka şıpıltı duyulmaz Elif'ciğin "ah"ları gönlümün en iri telini "**cozzz...**" diene dağlar.

Bir iki yoldan geçerken Elif'i atıverdim oğlanın önüne... Oğlan oralı değil... Ellerinde balonlar geçti gitti bağlara... Gözüm bir balonlarla bir oğlanın ardında... O zaman dedim ki kız Çardakçı, nasıl daha önce düşünmedin...

Aldım Elif'i karşıma dedim kız Elif dedim bu oğlancık safçana ama hep gene de oğlan...

Bağlarda yolunu kes ve memişlerini çıkart...

Zar zor yaptı Elif'cik sevdanın hatırına... Oğlan kızın memişlerini görünce önce şapşallaşmış... Sonra şöyle bir dokanmış... Bir dokanmış yumuşak... Bir dokanmış ıscak...

(Devamı var...)

(Geçen haftadan devam)

Çardakçı Halime'nin

Everdikleri

– II –

Özet: Şimdi güzelim!.. Bir Çardakçı Halime vardı... Onun torunu vardı... Elif!.. Osman vardı... Elif Osman'a aşık olmuştu... Osman salaktı... Bir gün Elif memişlerini Osman'a göstermişti... Osman balon delisiydi falan... filan... fanila...

Öyküye geçiyoz zaten yeterince zaman kaybettik. Çardakçı Halime anlatıyordu... Ben yazıyordum... Dinle:

Safça mafça dinler mi?.. İşte o zaman düşmüş kor Çemişkirler'in saf oğlanı Osman'ın yüreğine ve de şalvarına. Yemeden içmeden kesilmiş... Amma velâkin hâlâ balon baloon der orda kalırmış... Fekat alınan bütün balonları da istemez, patlatırmış... On yüz bin baloncuk yutturmuşlar... Nafile...

Nerelerden balonlar getirmediler... Hiçbirini istemedi... Taa Alamanya'lardan... Tavşan şekilli... Kedi şekilli, hatta karı şekilli bilem... Lâkin Osman balon der yüreği yanar, balon der ateşlere dalar... Ama ille ki balon...

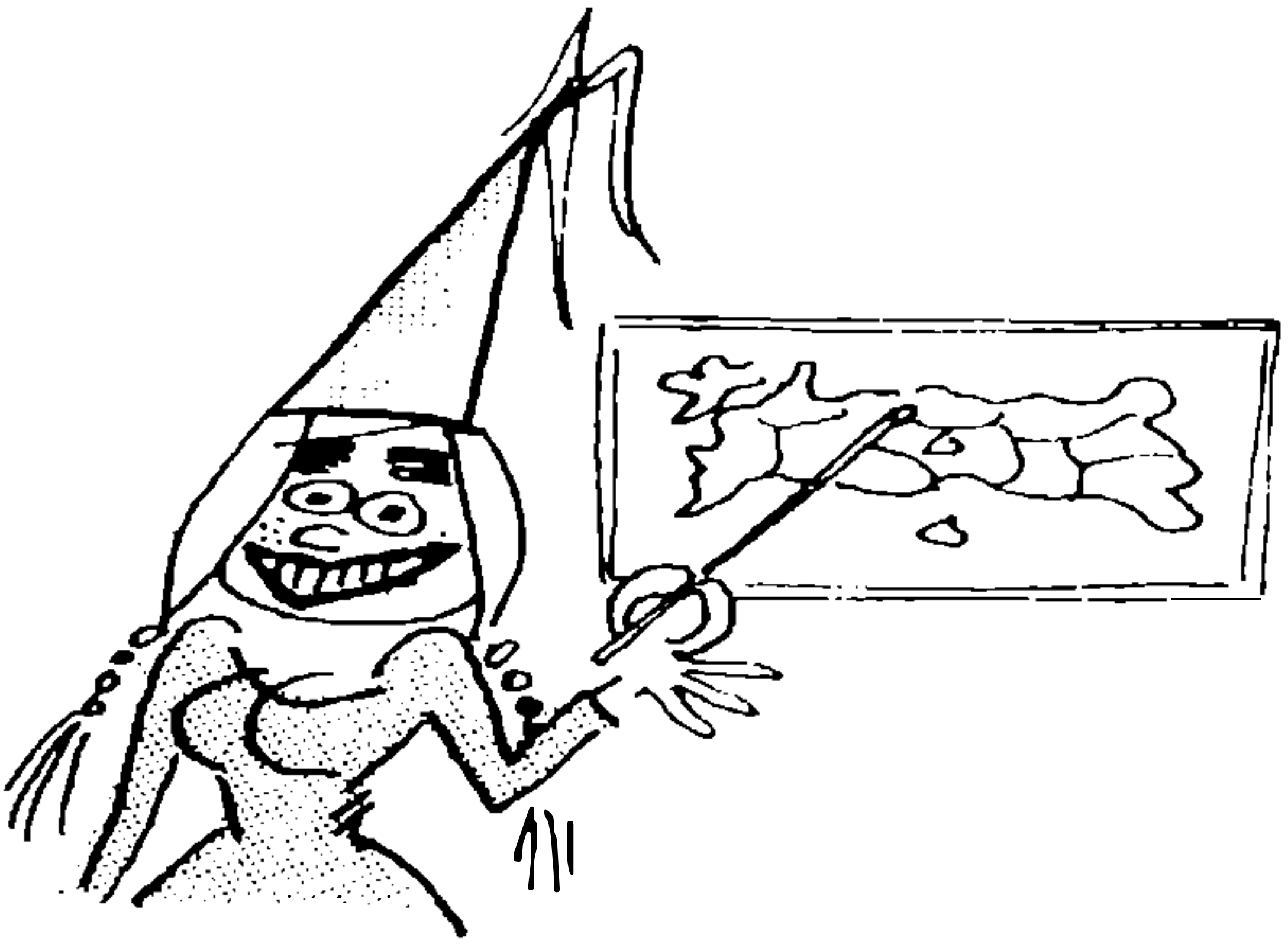
Gitmedikleri doktor, okutmadıkları hoca, üfletmedikleri üfürükçü kalmadı saf oğlan Osman'ı... Heyhaat!.. Oğlan balon der durur... Günden güne alevi sönük mumlar gibi erir... Elif bir yanda Osman bir yanda... Hadi Elif'immin derdi belli... Dana kirpikli Osman... Osman'ın derdini ise kimseler bulamaz... Kahr belâ... İki yavruca göz göre göre ellerimizden uçacak.

Hey anam be hep gene yılların Çardakçısı, gözümü seveyim... Muck!.. Yine ilk ben anladım oğlanın derdini... Varıp babasına bir bir anlattım, Elif kıza nasıl açtırdım göskünü...

Dedim Ağa'ya oğlanın derdi var, lâkin Elif'in memelerini de balon zannetti zaar...

Sonracımaa!.. Sonrası belli... Elif ilen Osman'a kırk gün kırk gece düğün yaptık... Kırk tane ağacada kırkbirer balon astık...

İşte beyle everdim Elif ilen Osman'ı... Heh hee!.. Bana Çardakçı Halime derler... Biz değirmende ağartmadık bu sakalı...

Menşursuz Köy

– Sevgili **Ormanlı Köyü** ehalisi, saayın ihtiyar heyeti üyeleri, kıymatlı Panbık Pirenses ve Yedi Cüceler...

– Şak şak şaka da şukka...

– Bugün birada ehalimizi ilgilendiren bir konuya çözüm bulmak üzere hepimiz bir kupaya doplanmış bulunuyoruz... Köyümüzün bir utancı vardır... Bu utancı her daim iliklerimizde, kemiklerimizde, oniki barnak bağırsağımızda ve sağ kürek kemiğimizin üst kısmında hissederiz... Bu utancımız nedir?.. Köyümüzün menşur bir şeyi olmayışdır. Her gelen yabancı "Bu köyün nesi menşur" dediğinde başımızı eğdirtiyor. Çünkü bu köyün menşur hiç bi şeysi yok... Oh çok mutsuzum!.. Ne yapmalı da yapmalı bu köyün menşur bi şeysi olmalı... Ben düşündüm, taşındım köyümüzde bir Tivi kanalı açılmasına karar verdim...

Menşur olcaz... Herkeşler bize Kanallı Köy diyecek!.. Sevinicez... Oh lâ!..

– Yaşa Patron... ron... roni...

– Ben herbir şeyciği düşündüm... Bir yayın progo-ramı hazırladım... Paramız olmadığı için rolleri kendi-miz oynuycaz... Herkese bir rol verdim... Şinci herke-sin rolünü okuyorum... Tikkat!..

Açılış: Açılışı iztiklal madalyasıyla... Aman, madalya demişim iztiklal marşıyla yapıcaz... İztiklal marşını Kurşun Askerlerimiz ve Yedi Cüceler okuyacak...

Haberler: Haberleri köyümüzün mutlu kızı Polyanna okuyacak.

Hava Durumu: Hava durumunu Pomak piresi... öh!.. Pomak Pirensesi okuycaz... Üzerine sadece pelerinini ve memelerini giyecek... Hava durumu haritasını Han-sel ve Gretel canlandıracak... Hava durumu sopasını Pinokyö'nun burnu oynayacak...

Yarışma programımızı Kipritçi Kız sunacak... Kaza-nan olursa üzerine gaz döküp üç kipritten biriyle yarış-macıyı yakacak...

Reklamları Mandrake'ye veriyorum...

Dizllerimizde bütün başrolleri "Yüzyıl Uyutan Gü-zel" oynayacak... Uyanan olursa kafasına balyozla vurulup tekrar uyutulacak... Diğer bir alternatif olarak da BABA'nın sesi banttan yayınlanabilir.

Eğlence Programımızı "Çin çin kabakciğim beni bı-rakan babacığim" masalındaki "**Kabak**" sunacak... Kabağın sağ ve sol tarafında siyamli ikizler birbirini

iterek ekranda gözükmeye çalışacaklar... Bu arada kabağı fazla sıkıştırmayacaklar...

Gece Cımlaştığında iseyse Kül Kedisi "Küller ve Kel-ler" adlı parça eşliğinde dansedecek...

Gece Keyfinde koca gözlü, kocaman elli ve kocaman şeysili şeyin... kurdun önce Kırmızı Başlıklı Kızın ni-nesini sonra da Kırmızı Başlıklı Kızı **nasıl yediği** fan-tazisi canlandırılacak...

Televizyonumuz kapandıktan sonraki karıncaları ise "Tembel Ağustos Böceği ile Çalışkan Karınca" masa-lındaki Çalışkan Karınca ve Saz Arkadaşları canlandı-racak...

Beylece Saayın Ormanıçı Köyü ehalisi, bizim de menşur bir şeyimiz olacak... Bendeniz Ali Baba ve ekibim Kırk Haramiler hepinize mutlu akşamlar diliyo-ruz. Bizi dikizlemeye devam edin.

Kızın Adı SÜRAHİ

– Anne kız, ben kursa yazıldım...

– İyi, yazıl!.. Daktilo kursu, bilgisayar kursu, turşu kurma kursu, diçki bikiş kursu, kavanoz kapağı açma.kursu, diksiyon kursu, dikmesiyon

kurslarına gittin, hepsini becerdin... Şimdi ne kursuna yazıldın?..

– Dans kursuna...

– Allah cezareni vermesin senin... Bu yaştan sonra dans kursu mu olurmuş... Ağaç yaşken dans kursu alır... Dötünü kaldırmaya üşeniyorsun dans edicen... Ha ha ha, hiç gülesim yoktu...

– Anne, lütfen ama gururumu inciltiyon ya!.. Heralde ben de kendim için yazılmadım dans kursuna... Saçlarım için yazıldım... Şehrin bütün tozu kiri benim saçlarımda... Üstelik ahenkle de dansedemiyorlar... Biliyorsun artık saçları dans bilmeyen kızların hiç şansı olmuyo... Dans bilse bile ööle her türlü oluyo... Ahenkle dans etmeli...

– Kız kıza dansetseniz olmuyo mu... Kim bu Ahenk, hangi işle iştigal oluyo...

– Aman anne ne sadistsin kız... Ben kahırdan öleyim sen espiri peşinde koş... Şu saçlarıma açılmayı

saçılmayı bir türlü öğretemedim... Hep toplu... Saç dediğin açık olmalı, yırtık olmalı... Bi de benimkilere bak... Pısırik şeyler... Bir erkek gördüler mi pis pis oturuyorlar... Saçlarıma dans etmeyi öğretemezsem evde kalıcam kız anne... Ühüürk!..

– Bana bak Zencefil, sen saçlarına dans kursu aldıracağına kaşlarını dički bikiş kursuna yazdır. Taa iyi... Nihahaaaa... nı... ha!..

– Kız anne, anaanem senin adını bilmiş de koymuş... Sadife... Sadistsin kız valla... Sen böyle gül şimdi... Mine üç aydır saçlarına dans kursu aldırıyordu. Artık saçları profesyonel hayata geçti bilem... Geçen gün bankta oturuyoduk... İki tane çocuk geçiyodu... Önce bizi hiç farketmediler, ama Mine saçlarıyla önce Kuğu Gölü Balesi'ni, sonra da Fındıkkıran Balesi'ni sergiledi... Çocukların ikisi de anında Mine'ye tav... Benim şapşallar öyle durup baktılar... Mine danstan sonra şimdi de saçlarına piyano dersi aldırıyor...

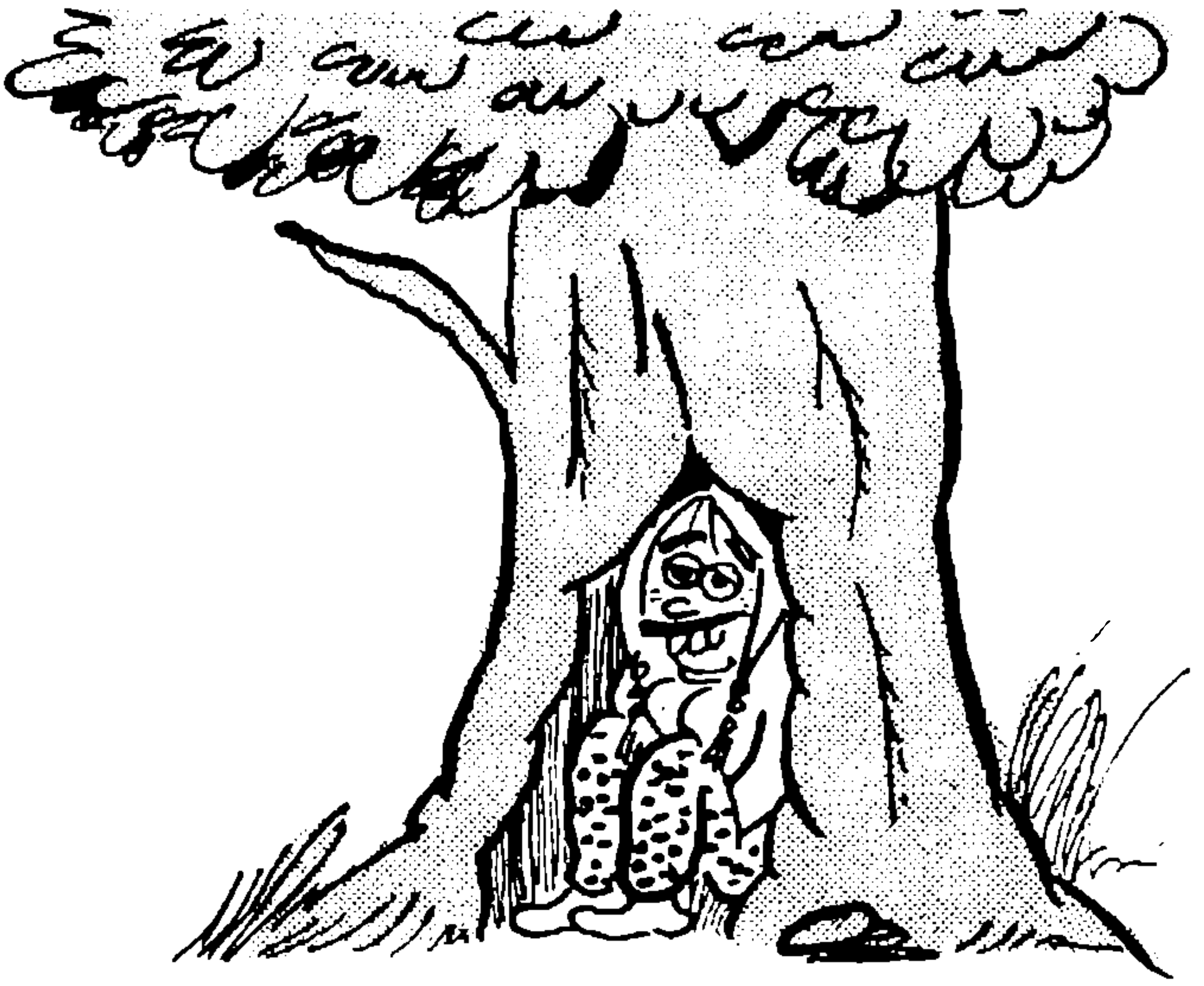
– İyi iyi... Sande git bi Ahenk bul ve saçlarına dansettir... Nıha!..

– Ühüü!.. Anne!..

– Ne.. Ha... Hööö... N'oldu gene... **Ayyyk!..** Ne bu saçlarının hali böyle...

– Fırck... Fork... Dans okuluna gıttim... **Fork...** "**Ahenkle Dans**" bölümünün kayıtları bitmişti!.. Ben de "**Karadeniz Oyunları Halk Dansları**" topluluğuna yazıldım... Saçlarım Karadeniz danslarını öğrendi, böyle oldu işte... **Ayyy...** Dizlerini yere vururken çok acıyo saç diplerim.

– Dur... Telaşlanma... Ben şimdi eczaneden sakinleştirici artı ağrı kesici artı saç kremli bi şampuan alırım... Yatışırılar...

Ben!..

Ben köylüyüm sevgilim...

Fırk!..

Ben en çok şehirli olmaktan korkarım...

Sırf bu yüzden yerleşemiyorum şehirlere...

Ben en çok taşralı aklımın patika yollarının
asfaltlanmasından korkarım...

Düşlerimin kavşaklarına yol işaretleri
ve işaretçileri konmasından...

Küçük sevinç ve pirinç tarlalarımın nadasa
kalmasından korkarım...

Ben en çok,

*Ruhumun bekâretini kaybetmekten korkarım...
Çarşambayı sel almasından, bir yar sevsem el
almasından korkmam... Kafasını kırarım senin...
Ben aklını 'ak"lıklarla değil de 'bok"luklarla
bozanlardan korkarım...
Ben en çok şehirlerden korkarım...
Tutarsızlıklarla vıcıklaşan insan ormanlarından...
Durup dururken hört diye sesi donan
insanlardan korkarım... Ödüm patlar...
En güvendiğimiz seslere böyle en güzel günün
en olmadık yerinde yağarsa kar,
İşimiz var...
Susucu kuşlar gibi kulağımın dibinde donup
donup durmayın insan sesleri...*

Sevgili okuyucular; benim gerçekten köyde oturup
oturmadığımı merak ediyormuşsunuz... Köyde oturdu-
ğum doğrudur... Allahü Tealâ bana da böyle bir yete-
nek vermiş işte...

Yalnızca bununla da kalmıyor, tanrı bana köyde
oturma kabiliyetinin yanındaa, ilçelerde ayakta durma,
illerde çömelme, bucaklarda sek sek yürüme ve nahi-
yelerde de ip atlama kabiliyeti vermiş... Hatta kasaba-
larda dondurma bile yiyebiliyorum...

Ayrıca benim yalnızca köylerde yaşadığım söyle-
nemez... Yazları denizlerde, kışları dağlarda, ilkbahar
ve sonbaharı divan altlarında, cumartesi ve pazarları
şehirlerde, akşam üstlerini ağaç kovuklarında, gece
yarılarını vadi ve kanyonlarda, saat ikileri satır arala-
rında yaşarım...

Beni seyretmeye devam edin... Ha, bu arada Cat
Stevens'in "Morning has Broken"ıyla dans edin... N'-
olur... Tamam mı?... Okey!.. Bu haftalık bu kadar...
Adios!..

MİZAH SERİSİ

Feyhan Güver yağmurlu bir Eylül günü Trakya'nın küçük bir köyünde "harman sonu" dünyaya geldi. Çocukluğu ıhlamurlar altında ve kasımpatlar arasında geçti....

Küçükken en büyük hayali "Heidi" olmaktı... İnsanların büyüyünce Heidi değil de doktor ya da mühendis olduklarını öğrendiğinde hayatının en büyük hayal kırıklığını yaşadı... Bundan sonra kendini karikatüre ve mizah yazılarına vurdu... Köyde saklambaç oynarken gizlenecek bütün yerleri keşfettikten sonra canı sıkıldı ve bir gün köyünden İstanbul'a kaçtı...

Halen Lemar dergisinde çizgi olarak çalışan Feyhan Güver "mizah" ve "karikatür"ün ne olduğunu bilmemekte, yaptığı şeylerin "dantel" olduğunu zannetmektedir.

Bu kitaptaki yazıları Limon ve Lemar dergilerinde "Feyhan Sofrası" başlığı altında yazdığı yazılarından alınmıştır...

İSBN 975.7991-01-05

